

ગર્ભ શિક્ષણ

કુદરતની ઉત્તમ ભેટ એટલે
ગુણવત્તાયુક્ત બાળક

હિના પટેલ

BlueRose ONE MOO DIY
S t o r i e s M a t t e r

© દિવના પટેલ 2023

All rights reserved by the author. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior permission of the author.

Although every precaution has been taken to verify the accuracy of the information contained herein, the author and publisher assume no responsibility for any errors or omissions. No liability is assumed for damages that may result from the use of the information contained within.

Title: ગર્ભ શિક્ષણ

Language: Gujarati

Character set encoding: UTF-8

First published by

BlueRose ONE .com DIY
S t o r i e s M a t t e r

An Imprint of BlueRose Publishers

Head Office: B-6, 2nd Floor,
ABL Workspaces, Block B, Sector 4,
Noida, Uttar Pradesh 201301
M: +91-8882 898 898

BlueRoseONE^{com}
S t o r i e s M a t t e r

DIY

DEDICATION

અર્પણ.....

આ પુસ્તક એવી માતા- પિતાને અર્પણ કરું છું કે જેઓ આ વિશ્વને એક ઉત્તમ બાળકના સ્વરૂપમાં એક સર્વોત્તમ ભેટ આપવાની ઇચ્છા રાખે છે. અને

વિશ્વને એક દૈવિક સ્થાન બનાવી અને એક અલૌકિક શક્તિઓને અવતરણ આપવા માટે પ્રયત્નશીલ બનવા તૈયાર થઇ છે. જે દુનિયામાં એક સર્વોચ્ચ

ઉદાહરણ બનવાની બતાવે છે.

ACKNOWLEDGEMENTS

આભાર

આ પુસ્તક ને આકાર આપવા માટે મારા બાળકો હસ્તી અને હાસ્ય તેમજ માતા કસ્તુરબેન અને પિતા કાંતિભાઈ જેમને મને સહકાર આપેલ છે અને પરિવારના સભ્યો અને વહાલા બાળકો જેમને આનંદપૂર્વક સતત મનોબળ પૂરું પાડવામાં મદદ કરી.

ડો. જીતેન્દ્ર અઢીયા સાહેબ જેમને આ પુસ્તક ને સ્થૂળ સ્વરૂપ આપવા ની પ્રેરણા આપી.

મારા અમુલ્ય મિત્ર વર્તુળ (સહપાઠીઓ) જેમને નબળી ક્ષણોને મજબૂત બનાવી અને સૂક્ષ્મ વિચારો ને જીવંત કરવા માટે ની પ્રયત્નો કરી અને અશક્ય લાગતું શક્ય બનાવવા માટે પ્રેરણા પૂરી પાડી.

મારા હિતેષી મિત્ર ગાયત્રી ગોલે (પુણે, મહારાષ્ટ્ર) આઠટી એજિનીયર જેમને આ પુસ્તકને સુંદર બનાવવા માટે અમુલ્ય સમય આપ્યો.

આ તમામ સ્વજનોના સહકાર માટે કૃતજ્ઞતાની લાગણીનો અનુભવ થાય છે.

હીના પટેલ

FOREWORD

સપ્રેમ ભેટ

સ્નેહી શ્રી,

આપને ભેટ આપવા માટે મને કોઈ વસ્તુની શોધ હતી. શું આપું? શું ન આપુંની મૂંઝવણ હતી. છેવટે વિકલ્પ મૂળી ગયો. હું તમને એક એવા વિચારની ભેટ આપું છું, જેની ખરેખર આ સમયને જરૂર છે જીવનમાં ઉતારવાની અને આવનાર પેઢીને એક નવું જ ઉચ્ચ કક્ષાની સમજ આપવાનું ઉત્તમ પ્રયત્ન બની રહેશે.

મારી આ ભેટ તમને કુદરતે આપેલી સમજણને ઓળખવામાં અને તેનો ઉપયોગ કરવામાં મદદરૂપ થશે. ખુબ આશા અને વિશ્વાસ સાથે આ ભેટ અર્પણ કરું છું. ઉપયોગ કરજો. અને જીવન સારું બનાવજો. શુભેચ્છાઓ.....

હિના પટેલ

આભાર

PREFACE

ગર્ભ સંસ્કાર અંગે પ્રાચીન શાસ્ત્રોમાં પણ લખવામાં આવ્યું છે અને આયુર્વેદમાં પણ તેનો સમાવેશ થયેલ છે. સંસ્કૃતમાં ગર્ભ શબ્દ ગર્ભમાં ભૂણને સંદર્ભિત કરે છે અને સંસ્કારનો અર્થ છે મનનું શિક્ષણ. ગર્ભ સંસ્કારનો અર્થ છે ગર્ભમાં ઉછરો રહેલું બાળકના મગજને શિક્ષિત કરવાની પ્રક્રિયા.

પારંપરિક રૂપે એમ માનવામાં આવે છે કે, ગર્ભમાં બાળકનો માનસિક અને વ્યવહારિક વિકાસ શરૂ થઈ જાય છે. કારણકે તે માતાની ભાવનાત્મક સ્થિતિથી પ્રભાવિત થાય છે. આદિકાળથી જ આ પ્રથા હિન્દુ પરંપરાનો ભાગ રહ્યો છે અને ઉદ્દાહરણ તરીકે જોઈએ તો, ગર્ભસંસ્કારની અસર અભિમન્યુ, અષ્ટકા અને પ્રહલાદ જેવા પૌરાણિક ચરિત્રો પર બહુ સકારાત્મક પ્રભાવ પાડે છે અને ઘણી કહાનીઓમાં એ વાત સ્પષ્ટ પણ જણાવવામાં આવી છે કે, બાળક તેની માતાના ગર્ભમાંથી જ જ્ઞાન અને સંસ્કાર ગ્રહણ કરવાનું શરૂ કરી દે છે.

ગર્ભસંસ્કારનું મહત્વ શું છે?

આમ તો ગર્ભસંસ્કાર બાળકને માટે હોય છે, પરંતુ તે માત્ર બાળકો પર જ કેન્દ્રિત છે એવું નથી. આ અભ્યાસ સુનિશ્ચિત કરે છે કે, માતા સ્વસ્થ રહે અને મનની સ્થિતિ સંકારાત્મક બને. ગર્ભસંસ્કારના અભ્યાસ દ્વારા ગર્ભવતી મહિલાઓના આહાર અને જીવશૈલીમાં પરિવર્તન માટે પ્રેરવામાં આવે છે. આયુર્વેદ અનુસાર, ગર્ભ સંસ્કાર એક સ્વસ્થ બાળકને જન્મ આપવા માટેનો ઉત્તમ ઉપાય છે. આ માનસિક જ નહીં શારીરિક ભાવનાત્મક આધ્યાત્મિક રૂપે પણ માતાની મનની સ્થિતિને જાળવી રાખવામાં મદદ કરે છે. આયુર્વેદિક ગર્ભસંસ્કાર ગર્ભવતી માતા માટે ધ્યાનમાં રાખવાના કેટલાક દિશા-નિદેશ અને સૂચનોની સલાહ આપે છે.

PROLOGUE

આ પુસ્તકમાં તમે શું વાંચશો?

સૌ પ્રથમ માતા - પિતા ને શિક્ષિત કરવાની જરૂર છે .

શિક્ષણની શરૂઆતતો જન્મ પહેલાં જ થાય છે અલબત્ત બાળક ની ધારણા કરવા ની સાથે જ .

જેના માટે માનવજાતના ભવિષ્ય માટે એક બ્લુપ્રિન્ટની જરૂર પડશે.

એ માટે કેટલાક પાસાઓ ને ધ્યાનમાં રાખવા પડે એમ છે જેમ કે બાળકોની ઉપેક્ષા ક્યારેય ન કરવી.

માતાએ પણ પોતાના પ્રેમની નવી સમજ બનવાની જરૂર છે જે કેટલાક જાદુઈ શબ્દોથી જ શક્ય છે.

તેની સાથે બાળકોને ક્યારેય નિષ્ક્રિય ન થવા ડો અલબત્ત એવી પ્રવૃત્તિઓ માં રસ પેદા કરો જેથી એ નવી કળાઓ ને હાંસલ કરી શકે.

જો માતૃપિતા સમજુ વર્તન કરશે તો બાળકને પુખ્ત જીવનમાં આવતી મુશ્કેલીઓને માટે તૈયાર કરો છો.

નાનપણમાં તમારા બાળકોની અજાયબી વર્તન કરતાં હોય છે જે સુંદર ભાવના છે જેને ડામવા કરતાં સુરક્ષિત કરો.

બાળકને પ્રેમ તો ખૂબ કરવો પણ એ બાળકના વિકાસમાં નબળાઈ ન બને એ ખાસ જોવુંજ રહ્યું..

ક્યારેક બાળકો ને કંટાળો પણ આવે તો આવવા દો કંમકે કંટાળો ક્યારેક સજન ને જન્મ આપી દેતો હોય છે.

CONTENTS

COPYRIGHT DECLARATION	II
DEDICATION	V
ACKNOWLEDGEMENTS	VII
FOREWORD	IX
PREFACE	XI
PROLOGUE	XIII
CHAPTER 1 પ્રથમ પ્રાથમિકતા માતા – પિતા ને શિક્ષિત કરવા.	19
CHAPTER 2 શિક્ષણ જન્મ પહેલાં શરૂ થાય છે.	25
CHAPTER 3 માનવજાતના ભિવષ્ય માટે એક બ્લુપ્રિન્ટની જરૂર.	37
CHAPTER 4 તમારા બાળકોની ઉપેક્ષા ન કરો.	47
CHAPTER 5 માતાના પ્રેમની નવી સમજ	51
CHAPTER 6 જાદુઈ શબ્દ !	61
CHAPTER 7 તમારા બાળકોને ક્યારેય નિષ્ક્રિય ન થવા દો.	67
CHAPTER 8	

CHAPTER 9 તમારા બાળકોની અજાયબીની ભાવનાને સુરક્ષિત કરો.	77
CHAPTER 10 પ્રેમ તો નબળાઈ વગરનો જ.	83
CHAPTER 11 શિક્ષણ વિરુદ્ધ સૂચના.	95
CHAPTER 12 ઝ્યારેક બાળકો ને પણ કંટાળાનો અનુભવ થવા દો!	113
	118

પ્રથમ પ્રાથમિકતા માતા – પિતા ને શિક્ષિત કરવા.

સંભવ છે કે તમારામાંથી કેટલાકને આશ્ચર્ય થયું હશે કે શા માટે, અહીં કેવી રીતે બાળકો ને મોટા કરવા તે વિશે વાત કરવામાં આવી છે. આ એક શિક્ષક તરીકેની ભવિષ્ય ને લઈને એક ભયભીત કરે એવી ચિંતા છે. આ અન્ય તમામ શિક્ષકોની પણ મુખ્ય ચિંતા છે, આ એક સળગતો મુદ્દો છે જેના પર વિશેષ ચર્ચા કરવી પડે એમ છે. શા માટે? કારણ સરળ છે: હું માનું છું કે માતાપિતા જ છે, જેમને સૂચનાની સૌથી વધુ જરૂર હોય છે.

મિત્રો, તમને ખબર છે? કે આપણા જીવન ના કેટલાક મુખ્ય મુદ્દાઓ છે, જેના પર આપણું ખાસ ધ્યાન હોય છે જેમકે, આપણું શિક્ષણ, કારકિર્દી, લગ્ન, પરિવાર, બાળકો, મિત્રો, સહકર્મીઓ. પણ આમાંનું સૌથી મુખ્ય વાત પર ધ્યાન આપવા જેવું છે એ છે આપણું પોતાનું માતા પિતા બનવાની તૈયારી. જેના પર લગભગ બિલકુલ ધ્યાન અપાતું નથી. અને ભવિષ્ય ને મુશ્કેલ બનાવી દેવામાં આવે છે. આપણું ભવિષ્ય પણ અને બાળકોનું પણ. તો એના માટે કેટલાક મુદ્દાઓ ને ખાસ ધ્યાનમાં રાખવા પડે એમ છે.

મારી પાસે કોઈ પાલતુ શૈક્ષણિક સિદ્ધાંત નથી: હું ફક્ત માનું છું માતાપિતાના વર્તનનું શૈક્ષણિક મૂલ્ય, બાળકના જન્મ પહેલા અને પછી બંને સમયે હોય. પરંતુ માતા અને પિતા બંને પોતે શિક્ષિત છે એવું માની બેસે છે જે હોતા નથી અને જો માતાપિતા પોતાને

શિક્ષિત કરવા કંઈ કરતા નથી તો,તેઓ તેમના બાળકોને શિક્ષિત કરવાની અપેક્ષા કેવી રીતે રાખી શકે? લોકો માતા-પિતા સાથે તેમના બાળકોને કેવી રીતે ઉછેરવા તે વિશે વાત કરે છે,જાણે કે તેમની પાસે પહેલેથી જ જરૂરી તમામ તૈયારીઓ હોય.જો લોકો પાસે બાળકો હોય, તો દરેક વ્યક્તિએ તે સમજી લીધું હોય છે કે તેઓ તેમને ઉછેરવામાં સક્ષમ છે.પરંતુ ઘણી વાર આ સરળ કેસ નથી:તે પ્રથમ અને અગ્રણી માતાપિતા છે, જેમને સૂચનાઓની તેમજ શીખવાની જરૂર છે કે કેવી રીતે વર્તવું જેથી તેમના બાળકો પર ફાયદાકારક પ્રભાવ પડે.

જે લોકો આ વિચારનો વિરોધ કરે છે એનું કારણ સરળ છે કેમકે તેઓ આ દૃષ્ટિકોણને ક્યારેય સમજી શક્યા નથી અને સમજવા સક્ષમ નથી . જ્યાં સુધી માતા-પિતા પોતે સમજવા સક્ષમ ન હોય ત્યાં સુધી તેમને મહત્વપૂર્ણ શૈક્ષણિક સિદ્ધાંતો સમજાવો તોય કોઈ ફરક પડતો નથી અને તે કંઈ સારું કરી શકવાના નથી. એનાથી વિપરીત હકીકતમાં, જો તેઓ તમારા સિદ્ધાંતોને સમજ્યા વિના લાગુ કરવાનો પ્રયાસ કરશે તો પણ તેઓ તેમના બાળકોને ઘણું નુકસાન નોતરશે.

બાળક ની ઈચ્છા રાખતા લોકો એ શું પોતાને એ પૂછવાનું બંધ કરી દીધું છે કે શું એ બાળકો ને જન્મ આપવા માટે ખરેખર એ માટે સક્ષમ છે? શું તે સ્વસ્થ છે? શું તેઓ બાળક માટે યોગ્ય રીતે પૂરા પાડવા સાધનસંપન્ન છે? અને, સૌથી ઉપર, શું તેમની પાસે જરૂરી ગુણો છે જે બાળક માટે સતત ઉદાહરણ બની શકે?

શું તેમના બાળકોને તેમના કપરા સંજોગો માં સુરક્ષા અને આશ્વાસન આપી શકશે ? તેઓ આ વિશે ક્યારેય વાત પણ કરતા નથી. તેઓ બાળકોને દુનિયામાં

લાવે છે અને બાળકને આ દુનિયા માં સંઘર્ષ સાથે મોટા થવા મૂકી દેતા હોય છે. અને બાળકો પોતાની મેળે જે કરી શકે તે કરે છે, અને પછી, એક દિવસ, તેઓ પણ એવા જ માતાપિતા બને છે જેવા દુઃખદાયક પરિસ્થિતિ માં તેમના માતાપિતા હતા. કેટલાક તેમાં અપવાદ પણ હોય છે.

હું સતત આશ્ચર્યચકિત છું કે કેટલા યુવાનો અને યુવતીઓ જે લગ્ન કરવા માંગે છે તેઓએ ક્યારેય અટકી ને વિચાર્યું નથી કે માતાપિતા તરીકેની તેમની ભાવિ ભૂમિકા માટે પોતે કેટલા તૈયાર છે. જ્યારે કોઈ, એક યુવાન સ્ત્રી બીજી સ્ત્રીઓને જુએ છે કે જે ગર્ભવતી છે, તેને પણ કોઈ વિચારવા મદદ કરી શકતું નથી કે તે પોતે પણ એક બાળક છે, અને બીજા બાળકની તે અપેક્ષા રાખે છે! કેટલું આશ્ચર્ય! તેના ચહેરા પર લખેલું છે: કે તે હજી બાળક છે. તો તમે શું અપેક્ષા કરી શકો છો? જો આમ કરવા માટે યોગ્ય રીતે તૈયાર નથી તો તમને બાળક ન હોય તો તે વધુ સારું છે; નહિતર, હું તમને ખાતરી આપું છું મિત્ર, સમય જતાં આ બહુ ભારી પાડવા નું છે, ખરેખર ! ઉદાહરણ તમારી આજુબાજુ માંથી જ મળી જશે.

તમે પૂછી શકો, 'હું મારી જાતને તૈયાર કરવા શું કરી શકું?' ખૂબ જ શ્રેષ્ઠ માર્ગ એ છે કે તમારા પરિવારમાં તમારા વિચારો અને લાગણીઓ, તમારું સમગ્ર વલણ અને જીવનશૈલી, અપવાદરૂપ વ્યક્તિ તરીકે આકર્ષિત કરવા જેવી છે. હા: આ શક્ય છે. પ્રારંભિક વિજ્ઞાન શીખવે છે કે બાળકો કોઈ ચોક્કસ કુટુંબમાં આકર્ષિત રીતે જન્મતા નથી. ભલે તેઓ તેને સમજે કે ન સમજે- અને મોટાભાગે તેઓ તેની અનુભૂતિથી ઘણા દૂર હોય છે - તે માતા-પિતા જ જેનું કારણ છે કે ચોક્કસ માણસો તેમના બાળકો તરીકે અવતાર લે છે. અને તેઓએ

સભાનપણે **દૈવિક** અને **પ્રતિભાશાળીઆત્માઓ**ને તેમના પરિવારમાં આકર્ષવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. તેમની પાસે આ છે જબરદસ્ત શક્તિ, પોતાના બાળકોને પસંદ કરવાની શક્તિ-અને તેમાંના મોટા ભાગના તેનાથી તદ્દન અજાણ છે. તેથી સમગ્ર પ્રશ્નની શરૂઆતથી જ પુનઃ તપાસ કરવાની જરૂર છે, અને શરૂઆત એ બાળક વિષેના વિચારની છે. તે માતાપિતાને ક્યારેય એવું થાય છે કે તેઓએ આ પવિત્ર કાર્ય કરવા પહેલા મહિનાઓ સુધી પોતાને તૈયાર કરવા જોઈએ, એ માટે વર્ષો પણ લાગી શકે છે. અરે નહિ! કારણ કે ઘણી વખત, બાળકોની કલ્પના કરવા માં આવે છે ત્યારે માતા-પિતા પોતે પણ રમત- ગમત, હરવા- ફરવા અને ખાવા-પીવામાં જ મસ્ત હોય છે. મોટાભાગ ના માતાપિતા આવું જ પસંદ કરતા હોય છે. શા માટે તેઓ શાંતિ અને સ્પષ્ટતાની એક ક્ષણની રાહ જોઈ શકતા નથી, એક માટે તેઓ ઊંડી અને સાચી સંવાદિતાની ક્ષણની રાહ નથી જોઈ શકતા? પણ ના. તેઓ એક ક્ષણ પસંદ કરે છે, જ્યારે તેઓ એક નશાથી પીડિત હોય છે અને શું તેઓ એ વિશે સંપૂર્ણપણે સભાનનથી જે તેઓ કરી રહ્યા છે. શું તેઓ ઉત્કૃષ્ટ બાળક માટે શાંતિથી એવી ક્ષણની રાહ નથી જોઈ શકતા જે તેમને જોઈતા બાળક માટે સ્પષ્ટતા આપી શકે?

પણ ના ! તેઓ એવો સમય પસંદ કરે છે જ્યારે તેઓ પોતે એક એવા નશા માં હોય છે કે જેમાં તેમને જ ખબર નથી કે તેઓ શું કરી રહ્યા છે. બાળકનું ગર્ભાધાનની ક્ષણ લગભગ માતા પિતા માટે આ એક સર્વશ્રેષ્ઠ ક્ષણ હોય છે. તેમને ક્યારેય એવું આશ્ચર્ય થશે ખરૂં કે એમને આ પરિસ્થિતિમાં ગર્ભાધાનમાં તેમના આવનાર બાળક માં શું ઉમેર્યું છે.

એક બાળક દુનિયામાં જે બોજથી આવે છે આવા તત્વોનો પ્રથમ ભોગ તેના પોતાના માતા-પિતા છે. અને હવે, તમને શું લાગે છે કે સૌથી વધુ શિક્ષિત થવાની જરૂર કોને છે? એ બીજું કોઈ નહિ પણ તે છે માતાપિતા, તેમના બાળકો નહીં. જો માતાપિતા ઝઘડો કરે છે, ક્યારેક જૂઠું બોલે અને બાળકની હાજરીમાં અન્ય લોકોને છેતરો, આવમાં બાળક કેવી રીતે પોતાને શિક્ષિત બનવાની આશા રાખી શકે?

તે પહેલાથી જ નક્કી કરવામાં આવ્યું છે કે બાળક બીમાર પડી શકે છે અને જ્યારે તેના માતાપિતા ઝઘડો કરે છે ત્યારે તે નર્વસ ડીસઓર્ડરના સંકેતો દર્શાવે છે. જો તે સમયે તે એક જ રૂમમાં ન હોય તો પણ, ઝઘડો એક વિસંગત વાતાવરણ બનાવે છે જે બાળક તરત જ પસંદ કરે છે, કારણ કે તે હજી પણ તેના માતાપિતા પર ખુબ નિર્ભર છે. બાળક સભાનપણે વિસંગતતાથી વાકેફ નથી પરંતુ આ તેને અત્યંત ગ્રહણશીલ બનવાથી અટકાવતું નથી, અને તેનું ઇથિરક શરીર(શરીરની પાંચ પરતમાંની એક) આઘાત અનુભવે છે.

માતા-પિતાએ તેમની જવાબદારીઓ પ્રત્યે વધુ સભાન રહેવું જોઈએ. જો તેઓ તેમના કાર્ય માટે અયોગ્ય હોય તો તેઓને આધ્યાત્મિક આત્માઓને તેમના બાળકો તરીકે અવતાર લેવા માટે આમંત્રિત કરવાનો કોઈ અધિકાર નથી. કેટલીકવાર મા-બાપને એટલું અવિશ્વસનીય મુર્ખ વર્તન કરતા જોવામાં આવે છે. જો તમે બાળકને પ્રેમ કરતા હો તો તમે તમારું વલણ બદલો અને તેના પર આવી વિનાશક અસર કરનારી કેટલીક બાબતોને સુધારવાનો પ્રયાસ શરૂ કરશો. પરંતુ એવો સહેજ પણ પ્રયાસ કરવામાં નથી આવતો.

મારે એ કહેવું છે કે તેઓ સંતાનોને માત્ર સંતાનપ્રાપ્તિની ફક્ત પ્રજનનની ચીલાયાલુ પ્રક્રિયા ન સમજતા એક પવિત્ર કાર્ય સમજીને જગતમાં લાવવા જોઈએ.સ્વાભાવિક રીતે, આ વૃત્તિ અસ્તિત્વમાં છે.પરંતુ તે સમય છે કે તે ઉચ્ચ, વધુ આધ્યાત્મિક સ્તરે સ્થાનાંતરિત કરવામાં આવે: **પ્રજનનનું કાર્ય, મન,આત્મા અને ભાવનાની સંપૂર્ણ ભાગીદારી** સાથે પૂર્ણ થવું જોઈએ,અને આ રીતે, તમારું બાળક શ્રેષ્ઠ વિશ્વ સાથે જોડાયેલું રહેશે. મોટાભાગના લોકો પ્રાણીઓની જેમ જીવવામાં સંતુષ્ટ છે: તેઓ પ્રાણીઓની જેમ ખાય છે, પીવે છે અને જન્મ આપે છે. તેઓ જે કરે છે તેમાં કોઈ આધ્યાત્મિક સામગ્રી નથી. પ્રેમ ફક્ત તેમાં આવતો નથી. તેમને ફક્ત આનંદમાં જ રસ છે, અને આનંદની થોડી ક્ષણો માટે તેઓએ ચૂકવણી કરવી પડશે અને તેમના બાળકોને ચૂકવવા પડશે – તેમના બાકીના જીવનમાટે ! શું તમે ખરેખર ઈચ્છો છો કે હું તમારા બાળકોની ચિંતા કરું?ના. તમે જ છો જે મારી પ્રથમ ચિંતા છો અને આડકતરી રીતે, તમારા દ્વારા, તમારી પાસે જે બાળકો છે અને ભવિષ્યમાં જે બાળકો હશે તેમના માટે પહેલેથી જ કંઈક કરવાની ખુબજ જરૂરિયાત છે.

બાળકના ઉછેરમાં જો માતા તેમજ પિતા સરખા ભાગીદાર બને તો એક ઉમદા વ્યક્તિત્વનો જન્મ સરળ બની જાય છે.

શિક્ષણ જન્મ પહેલાં શરૂ થાય છે.

મોટાભાગના લોકો જ્યારે બાળકને જન્મ આપવાનું નક્કી કરે છે, ત્યારે કલ્પના કરે છે કે તેમની શક્તિઓ જરૂરી શારીરિક કૃત્ય કરવા માટે મર્યાદિત છે, પરંતુ બાકીનું બધું - બાળકનું શારીરિક બંધારણ અને પાત્ર, પ્રતિભા, ગુણો, અને ખામીઓ - તકનો અથવા કંઈકનો પ્રશ્ન છે. તેઓ અસ્પષ્ટ રીતે 'ઈશ્વરીચ્છા' તરીકે વિચારે છે. તેઓએ અનુવંશિકતા વિષે સાંભળ્યું છે, અલબત્ત, તેથી તેઓ સંપૂર્ણ અપેક્ષા રાખે છે કે તેમના બાળકોની પોતાની જાતને અથવા તેમના પોતાના માતા- પિતા અથવા ઓછામાં -ઓછા પરિવારના કોઈ સભ્ય સાથે શારીરિક અથવા માનસિક સમાનતા હોય, પરંતુ તેઓ ક્યારેય કલ્પના નથી કરતા કે આ સમાનતાને વધારવાની, ઘટાડવાની અથવા વધુ સમાન રીતે તેમનું બાળક કેવા પ્રકારનું વ્યક્તિ હશે તે પસંદ કરવાની શક્તિ તેમનામા છે. અને અહિંજ તેઓ મોટા પ્રમાણમાં ભૂલ કરે છે: તેમના ભાવિ બાળક કેવા પ્રકારની વ્યક્તિ હશે તે નક્કી કરવામાં માતાપિતાનો મોટો ભાગ છે.

પરંતુ જે માતા-પિતા ખૂબ જ વિકસિત જીવને જન્મ આપવા માંગે છે તેઓએ બાળકની કલ્પના થાય તે પહેલાં પોતાને તૈયારી કરવી પડશે, કારણ કે ઉચ્ચ જીવો ફક્ત એવા માતાપિતા સાથે અવતાર લેવા માટે સંમતિ આપે છે જેમણે પહેલેથી જ ચોકક્સ ડીગ્રી શુદ્ધતા અને સ્વ-નિપુણતા પ્રાપ્ત કરી છે. ખુબ જ ઉઓટીએ ચ્ ક્ષમતા ધરાવતું વ્યક્તિ તેની સંપત્તિ અથવા ખ્યાતી માટે પસંદ કરશે નહીં; હકીકતમાં તે સાધારણ વર્ગનું કુટુંબ

પસંદ કરે તેવી શક્યતા વધુ હશે કારણ કે તેમને સરળ જીવન જીવવા માટે ઓછી લાલચ હોય છે. મહત્વનુંએ છે કે તેને આનુવંશિકતા પ્રદાન કરવા સક્ષમ કુટુંબ શોધવાનું છે જે આધ્યાત્મિક કાર્યની સિધ્ધિ અવરોધ ન બને જેના માટે તેણે અવતાર લેવાનું નક્કી કર્યું છે. બહુ ઓછા પરુષો અને સ્ત્રીઓ ખુબજ વિકસીત આધ્યાત્મિક અસ્તિત્વને અવતરવા માટે જરૂરી પરિસ્થિતિઓ પ્રદાન કરી શકે છે, અને આ સમજાવે છે કે શા માટે વિશ્વમાં ઘણા ઓછા દેવતત્વો છે અને ઘણા બધા અત્યંત હલકી ગુણવત્તવાળા લોકો, ઘણા ગુનેગારો અને બીમાર લોકો છે.

યુનિવર્સલ વ્હાઇટ બ્રધરહડુના શિક્ષણ પ્રમાણે, પુરુષો અને સ્ત્રીઓને બતાવે છે કે તેઓએ બાળકની કલ્પના કરવા માટે કયા મગજ અને શુદ્ધતાની સ્થિતિમાં તૈયાર થવું જોઈએ. તેઓ સૌથી અનુકૂળ ગ્રહોના પાસાઓના સંબંધમાં વિભાવના માટે શ્રેષ્ઠ ક્ષણ પણ પસંદ કરી શકે છે બાળ. વિભાવના, આ સર્વ-મહત્વની ઘટના આ તક માટે મનુષ્યો એટલા નીચા કેવી રીતે ડૂબી ગયા? તે એવી વસ્તુ છે જેના માટે તેઓએ સ્વર્ગમાંથી દેવોને બોલાવવા જોઈએ, દૂતોને આવવા અને તેમના કુટુંબમાં એક શક્તિશાળી, તેજસ્વી અસ્તિત્વને આકર્ષવામાં મદદ કરવા માટે પૂછવું જોઈએ તે તેમને ક્યારેય થતું નથી: તે બીજા રસ્તાઓ તરફ જુએ છે, અને ઘણી વાર માણસ પ્રાણીની જેમ વર્તે છે, તેની પત્ની સાથે હિંસા કરે છે અને તેનામાં અણગમો અને તિરસ્કારની લાગણીઓ અને બદલાના વિચારોને ઉત્તેજિત કરે છે. આ પરીસ્થિતિઓમાં પરીણામી બાળક રાક્ષસ ન હોય તો નવાઈની વાત છે?

વિભાવનાના વિષય પર નજીકથી નજર કરીએ. બાળકનો જન્મ વિશ્વમાં થાય તે માટે, પિતાએ તેનું

બીજ માતાને આપવું પડશે, જે તેનું પાલનપોષણ કરે છે અને તેને પરિપક્વતા સુધી લાવે છે. તમે એમ કહી શકો કે તે પિતા છે જે બીજ બનાવે છે અને માતા જે તેમના બાળકને બનાવે છે. પિતાના બીજમાં તેમના ગુણનું ઘનીકરણ સમાયેલું છે. ભતૂ કાળ અને વર્તમાન જીવનમાં તેણે જે અનુભવ્યું છે તે બધું તેના બીજમાં વ્યક્ત થાય છે. અને આનો અર્થ એ છે કે, એક માણસ આ પ્રમાણે વધુ કે ઓછી ગુણવત્તાનું બીજ આપી શકે છે. જે પ્રકારનું જીવન તે ભૂતકાળમાં જીવે છે એ ભવિષ્યમાં પણ જીવી શકે છે.

આપણને એ સમજવાની જરૂર છે કે આપણે જીવનમાં જે કંઈ કરીએ છીએ તે આપણા આંતરમનમાં તેની ચોક્કસ નોંધ થાય છે. અને જ્યારે તમે બીજા લોકો સાથે હોવ ત્યારે તમે યોગ્ય, પ્રામાણિક અને સેવાભાવી લોકોનો ભાગ ભજવી શકો છો, પરંતુ તે તમારી અંદર ચાલે છે, તમે ખાનગીમાં શું વિચારો છો અને અનુભવો છો, તે રેકોર્ડ કરવામાં આવે છે અને માતાપિતાથી બાળક સુધી સોંપવામાં આવે છે. તમારા પછીની પેઢી જો તમારા રંગસૂત્રો અને તમારા રેકોર્ડ થયેલા અવાજ ને ગ્રહણ કરી શકે છે તો આગળની પેઢીઓ નું તો પૂછવું જ શું? અને જો એક વખત આવું થઈ ગયું અને પછી તમને ખ્યાલ આવ્યો કે તમારાથી મોટી ભૂલ થઈ ગઈ છે તો જે નુકશાન ભોગવવું પડશે તેનો અંદાજ પણ કરી શકાય તેમ નથી.

તમે જે બધું તમારા બાળકોને પ્રસારિત કર્યું છે, અને જો તે પ્રથમમાં દેખાતું નથી, તો તે અનિવાર્યપણે બીજા અથવા ત્રીજા બાળકમાં પણ આવું કરશે. તમારે સમજવું પડશે કે પ્રકૃતિ હંમેશા વફાદાર અને પોતાની જાત પ્રત્યે સાચી છે. તેથી, તે વિચારવું એક ભૂલ હશે કે વિભાવના સમયે પુરુષ તેની પત્નીને જે આપે છે તે

હંમેશા સમાન ગુણવત્તાની હોય છે. જો તેણે પોતાની જાતને સુધારવા અને શુદ્ધ કરવા માટે ક્યારેય કોઈ પ્રયત્નો કર્યા નથી, તો તે ફક્ત તેની પત્નીને ખૂબ જ સામાન્ય વ્યક્તિનું બીજ આપી શકે છે, કદાચ ગુનેગારનું પણ. ચાલો એક ઉદાહરણ લઈએ: તે ખાલી કાવ્યાત્મક નથી કદાચ, પરંતુ ઓછામાં ઓછું સંપૂર્ણ રીતે સ્પષ્ટતા કરવાની યોગ્યતા ધરાવે છે. નળનું કાર્ય પાણી પૂરું પાડવાનું છે, અને તે પાણી સ્ફટિક-સ્પષ્ટ હોઈ શકે છે અથવા તે વાદળછાયું અને કાદવવાળું પણ હોઈ શકે છે. એક માણસ જે સતત દુષ્ટતાને આશ્રય આપે છે તે વિચારો અને લાગણીઓ માત્ર ગંદુ પાણી જ સખાય કરી શકે છે, જ્યારે જે યોગ્ય અને સદ્ગુણ માટે સતત કામ કરે છે, જેનું અસ્તિત્વ પ્રકાશલક્ષી છે, તે સ્ફટિક-સ્પષ્ટ, જીવન આપતું પાણી પૂરું પાડશે. તેથી, આશ્ચર્ય પામશો નહીં: વિભાવનાની ક્ષણે પુરુષ તેની પત્નીને જે બીજ આપે છે તેની ગુણવત્તા તેના ઉત્ક્રાંતિની ડીગ્રી પર આધારિત છે.

જેમ જમીનમાં રોપવામાં આવેલ બીજ ચોક્કસ વૃક્ષ અથવા છોડને ઉત્પન્ન કરવા માટે પ્રોગ્રામ કરવામાં આવે છે, તે રીતે સ્ત્રીમાં જે બીજ રોપવામાં આવે છે તે બીજ ચોક્કસ પ્રતિભા અને ક્ષમતાઓ સાથે અથવા બીજી બાજુ, ચોક્કસ દૂષણો અને નબળાઈઓ સાથે બાળક પેદા કરવા માટે પ્રોગ્રામ કરવામાં આવે છે. સગર્ભાવસ્થાના નવ મહીના દરમિયાન, માતા પર પ્રોગ્રામ હાથ ધરવા માટે જરૂરી બધી સામગ્રી પૂરી પાડે છે: અહીં પણ કેટલીક અત્યંત રસપ્રદ અને મહત્વપૂર્ણ હકીકતો જાહેર કરવામાં આવી છે. સગર્ભાવસ્થાના નવ મહિના દરમિયાન સ્ત્રી માત્ર તેના બાળકના શારીરિક શરીરની રચના કરતી નથી પરંતુ, તે જાણ્યા વિના, તેણી

ગુણો અને લાક્ષણિકતાઓના વિકાસમા મદદ કરશે અથવા અવરોધે છે. તમને આશ્ચર્ય થશે કે તે આ કેવી રીતે કરે છે.બનનાર માતા એ પણ તેના વિચારો, લાગણીઓ અને તેણી કેવા પ્રકારનું જીવન જીવે છે તેના પર નજર રાખવી પડશે.આને હું આધ્યાત્મિક ગોલ્ડ-પ્લેટીંગ અથવા ગેલ્વેનોપ્લેટિંગ કહું છું.ચાલો ગેલ્વેનોપ્લેટિંગ વિદ્યુતરાસાયણિક પ્રક્રિયાને સમજીએ જેનો ઉપયોગ સોનાના ઢોળમાં થાય છે અને જે અધ્યાત્મિકસ્તર પર સ્થાનાંતરિત થાય છે, તે સમગ્ર માનવતા માટે જબરદસ્ત મહત્વના પરિણામો આપી શકે છે.આ પ્રક્રિયામાં વિદ્યુતની મદદથી એક ધાતુ પર બીજી ધાતુનો ઢોળ ચઢાવવામાં આવે છે. જેથી અંદરની ધાતુ વધુ બીજી ધાતુની પરતના લીધે સુંદર લાગે અને વધુ સમય સુધી ટકી શકે.(આ પ્રક્રિયા વિજ્ઞાનના રાસાયણિક શાસ્ત્રની છે.) હવે એ વસ્તુ સંપૂર્ણપણે બીજી ધાતુથી ઢંકાયેલી છે અને પરિણામે તમે જે ઇચ્છતા હતા તે છે: સોના, ચાંદી અથવા તાંબાનાં આવરણવાળી ડીઝાઇન.

જો તમે પ્રકૃતિમાં શું થાય છે તેનું અવલોકન કરશો તો તમે જોશો કે આ પ્રક્રિયા સોનાની માનવસર્જીત તકનીકો સુધી મર્યાદિત નથી:તે તમામ સ્તરો પર અસ્તિત્વમાં છે. દાખલા તરીકે,અવકાશના મહાસાગરમાં,પૃથ્વી ગ્રહ કેથોડ અથવા નકારાત્મક ધ્રુવ પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, સ્ત્રીના સિધાંત. જ્યારે આકાશ,સૂર્ય અને અન્ય તારાઓ-એનોડ અથવા હકારાત્મક ધ્રુવ, પરુષૂવાયી સિદ્ધાંતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.પૃથ્વી અને સૂર્ય (અને અન્ય તારાઓ) વચ્ચે પ્રવાહો અને દળોનો સતત વિનિમય થાય છે.કારણ કે તે બંને કોસ્મિક સોલ્યુસનમાં ડૂબેલા છે: ઈથર અથવા સાર્વત્રિક પ્રવાહી

અને જે દરેક વસ્તુને ગતિમાં સેટ કરે છે તે, અલબત્ત, ભગવાન પોતે છે. અને હવે, ધારો કે આપણે કોઈ પ્રકારનો ઘાટ, ઉદાહરણ તરીકે, એક બીજ પૃથ્વી સાથે જોડીએ છીએ: બીજ, કેથોડ (પૃથ્વી) સાથે નજીકના સંપર્કમાં, કોસ્મિક સોલ્યુશનમાં ડૂબી જાય છે અને ભગવાન તરફથી દ્રાવણમાંથી વહેતો પ્રવાહ ઉત્પન્ન થાય છે. ઇલેક્ટ્રો-પ્લેટીંગમાં પણ સમાન પરિણામો. સોલ્યુશનમાં હાજર સામગ્રીના કણો બીજ પર જમા થવા લાગે છે, જ્યારે એનોડ (સૂર્ય અને તારાઓ) સતત દ્રાવણને નવીનીકરણ અને પુનર્જીવિત કરે છે કારણ કે બીજ વધે છે અને તેમાંથી ભરણપોષણ મેળવે છે. તેથી, જમીનમાં વાવેલા દરેક બીજ, તેના ચોક્કસ સ્વભાવ અનુસાર, આસપાસના ઈથરમાંથી તેને જરૂરી તત્ત્વો ખેંચે છે અને વૃદ્ધિ અને વિકાસ માટે તેને પોતાની તરફ વહેણ કરે છે. સગર્ભાવસ્થાની પ્રક્રિયામાં બરાબર આ જ ઘટના જોઈ શકાય છે, કારણ કે સગર્ભા સ્ત્રી પણ તેની અંદર બીજ, ઇલેક્ટ્રોડ અને સોલ્યુશન વહન કરે છે. બીજ, પિતા દ્વારા તેના ગર્ભાશયમાં રોપવામાં આવેલ જીવંત શુક્રાણુ, કેથોડનું પ્રિતિનિઘત્વ કરે છે અને તે એવી ડીઝાઇન અથવા છબી ધરાવે છે જે શરાબી, ગુનેગાર અથવા સંપૂર્ણપણે સામાન્ય અને રાશિ વ્યક્તિનું પોટ્રેટ પણ હોઈ શકે છે અથવા તે કોઈ સંત કે પ્રતીભાશાળીનું પોટ્રેટ પણ હોઈ શકે છે સ્ત્રી જલ્દી. ગર્ભવતી થાય છે, તેના મગજના પ્રવાહ(કેથોડ) અને બીજ (એનોડ)-જે ભગવાન નામની બેટરીમાંથી ઊર્જા મેળવે છે. ભગવાન જે કોસ્મિક ઊર્જાનો મુખ્ય કુવારો છે, જેની સાથે તે જોડાયેલ છે ઊર્જા અને એ માતાના લોહીના સોલ્યુશનમાંથી ગર્ભમાં વહે છે, જેમાં એનોડ અને કેથોડ બંને (મગજ અને ગર્ભાશય) ડૂબી જાય છે, કારણ કે આપણું લોહી આપણા તમામ અવયવો અને કોષોને સ્નાન કરાવે છે, અને તમામ ભૌતિકતત્ત્વો

સોનું, ચાંદી, તાંબુ વગેરે - ઉકેલમાં અસ્તિત્વ ધરાવે છે.લોહીમાં એનોડ, જે, કિંમતી ધાતુ (માતાના વિચારો)ને સખાય કરે છે, જે સોલ્યુશન (તેના લોહીના પ્રવાહ) માં વિઘિટત થાય છે, જેનાથી તે ફરીથી ઉત્પન થાય છે. તેણીના ગર્ભાશયમાં રોપવામાં આવેલ બીજ ખૂબ જ અસાધારણ ગુણવત્તાનું હોઈ શકે છે, પરંતુ જો તેણીના માથામા (પ્રતીકાત્મક રીતે કહીએ તો) વિચારો 'આગળ' હોય, તો તેણીને આશ્ચર્ય થવાની જર નથી, જો પાછળથી, તેણીના બાળકને સીસામાં નાખવામાં આવે, એટલે કે દુષ્ટ, નિરાશાવાદી અથવા બીમાર. તમારે સમજવું જોઈએ કે બીજ એ માત્ર ઘાટ છે, અને જો કે તે એક ભવ સમાનતાનો સ્ટેમ્પ સહન કરી શકે છે, જો તેને બેઝ મેટલમાં પુનઃઉત્પાદિત કરવામાં આવે તો તે તેની બધી કિંમત ગુમાવશે.પરંતુ, ધારો કે કોઈ સ્ત્રી જાણે છે કે સોનાનો ઢોળ કેવી રીતે કરવામાં આવે છે અને તે તેના બાળકને જન્મ આપવાની તૈયારીમાં સમાન નિયમો લાગુ કરવાનું મન બનાવે છે: જલદી તેના ગર્ભમાં બીજ (કેથોડ) રોપવામાં આવે છે, તે એક ચાદર મૂકે છે. તેના મનમાં સોનું (એનોડ), શુદ્ધ, ઉચ્ચ વિચારો અને લાગણીઓનું સોનું વર્તમાનમાં ચાલુ છે અને તેના શરીરમાંથી વહેતું લોહી કિંમતી ધાતુને બીજ સુધી પહોંચાડે છે. બાળક વધે છે, કપડા પહેરે છે, જેમ કે તે સોનામાં હતું અને જ્યારે તે જન્મે છે ત્યારે તે મજબૂત અને સ્વસ્થ હોય છે, શારીરિક અને પાત્ર બંને રીતે સંદુર હોય છે અને તમામ મુશ્કેલીઓ, રોગો અને તમામ દુષ્પ્રભાવોને દમન કરવામાં સક્ષમ હોય છે.

મોટાભાગની માતાઓને તેમના ગર્ભાશયમાં રહેલા બાળક પર તેમની આંતરિક સ્થિતિની જબરદસ્ત અસર વિશે કોઈ જાણ હોતી નથી. પાછળથી, તે જન્મ્યા પછી,

તેથી વધુ પણ ત્યાર સુધીમાં ઘણું મોડું થઈ ગયું હોય છે. એકવાર બાળકનો જન્મ થાય તે પછી મૃત્યુ પહેલાથી જ નક્કી કરવામાં આવ્યું છે. કોઈ પણ પ્રશિક્ષક અથવા શિક્ષક એવા બાળકનું પરિવર્તન કરી શકતું નથી કે જેણે ગર્ભમાં હોવા છતાં માતા પાસેથી નિમ્ન ગુણવત્તાવાળા તત્વો મેળવ્યા હોય. શિક્ષક અથવા પ્રશિક્ષક બાળક માટે ઘણું કરી શકે છે, પરંતુ માતાના સુચનાના માર્ગે. તેઓ તેના જન્મજાત સ્વભાવને ક્યારેય બદલી શકતા નથી. જો બાળકનો મૂળભૂત સ્વભાવ ખામીયુક્ત હોય તો તેણે ક્યારેય બીજું કંઈ કર્યું નહીં હોય, તેનો શિક્ષક ગમે તેટલો ઉત્તમ હોય. તમે તેને ચમકવા માટે તેને પોલિશ કરી શકો છો, તેને ફાઇલ કરી શકો છો અથવા તેનો ટુકડો કાપી શકો છો: તે થોડી મિનિટો માટે ચમકશે પરંતુ થોડા સમય પછી, પહેલાની જેમજ નિસ્તેજ અને રાખોડી થઈ જશે, ફક્ત કારણ એ કે તે સીસું છે. તમારે તમારા બાળકોને સોનાના બનાવવા પડશે, સીસાના નહીં, કારણ કે સોનાના બાળકને સૌથી ખરાબ પરિસ્થિતિમાં જીવવું પડે તો પણ તે ક્યારેય કલંકીત અથવા ભ્રષ્ટ થશે નહીં કારણ કે તેના સ્વભાવનો સાર શુદ્ધ છે. હવે તમે સમજો છો કે શા માટે તે ગર્ભવતી માટે ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ છે. સ્ત્રી માત્ર તેજસ્વી વિચારોને આશ્રય આપે છે. તેણીના વિચારોને આભારી છે કે જે બીજા તેની અંદર ઉગી રહ્યું છે તે શુદ્ધ, કિંમતી સામગ્રીને શોષી લેશે જે તેણી આપે છે, અને એક દિવસ તે વિશ્વમાં એક મહાન કલાકાર અથવા તેજસ્વી વૈજ્ઞાનિક, એક સંત, ભગવાનના સંદેશવાહકને લાવશે. માતા મહાન ચમત્કારો કરી શકે છે કારણ કે તેણી પાસે જીવનની શક્તિઓની યાવી છે. મેં જ્યારે ગર્ભ ધારણ કર્યો ત્યારે એમ જ વિચારીને કરેલ કે જે પણ બાળક આવશે એ પ્રભુને જ અર્પિત હશે. અને હા થોડાક અંશે મારા બાળકો સામાન્ય કરતાં જુદા છે. તમે તમારા બાળકોને

ભગવાનને સુપ્રત કરી શકી છો, પરંતુ તમે અગાઉથી જાણી શકતા નથી કે તેઓ ભગવાનના સેવકોના વંશવેવામાં કયા સ્તરે પહોંચ્યા છે. માતાઓ ચોક્કસપણે આ જાણતી નથી. તેમની માતાઓ દ્વારા પવિત્ર કરવામાં આવે છે અને તેઓ મંદિરમાં ઘણો સમય વિતાવે છે, પરંતુ તેઓ ખરેખર ક્યારેય ખૂદ સુધરતા નથી. માત્ર એટલું જ ચોક્કસ કહી શકાય કે તેમની માતાઓમાં એક નાનકડી ચિંગારી સળગવી જોઈએ. જો કોઈ તણખવાને યાહશે તો તે અગ્નિ બની જશે. પરંતુ જો સળગવાની ઈચ્છા નહીં હોય તો ચિંગારી કંઈપણ કામ કરવાની નથી.

લગભગ જોવા મળે છે કે ઘણી સગર્ભા સ્ત્રીઓ તમામ પ્રકારની ધૂન અને અનિયંત્રિત આવેગને આધીન હોય છે જે સામાન્ય રીતે ક્યારેય હોતી નથી. પરંતુ લોકો એ નથી જાણતા કે આવું કેમ થાય છે. હું તમને કહીશ સગર્ભા સ્ત્રીની ઘણી વાર એવી સંસ્થાઓ દ્વારા મુલાકાત લેવામાં આવે છે જેઓ તેના બાળકના જીવનમાં થોડો ભાગ લેવા માટે આતુર હોય છે, અને તેઓ માતાને પ્રભાવિત કરવાનો પ્રયાસ કરે છે અને તેણી જે સોનાનો ઢોળ કરી રહી છે તેમાં દખલ કરે છે. તેઓ જાણે છે કે જો આ યોગ્ય રીતે કરવામાં નહીં આવે તો તેઓ બાળકની અંદર અને બહાર જોઈ શકશે. જ્યારે આવું થાય છે, ત્યારે તે જીવનની શરૂઆતમાં બાળકના વર્તનમાં સ્પષ્ટ પણે દેખાય છે.

સગર્ભાવસ્થા દરમિયાન, માતાએ તેના બાળકની સુરક્ષા માટે ખૂબ કાળજી લેવી જોઈએ. સભાનપણે, તેણીના વિચારો દ્વારા, તેણીએ તેની આસપાસ શુદ્ધતા અને પ્રકાશનું વાતાવરણ બનાવવું જોઈએ જેથી કરીને તેને સુરક્ષિત કરી શકાય અને આત્મા જે અવતાર લેવાની તૈયારી કરી રહી છે તેને

સહયોગ આપી શકાય.કારણ કે, કેટલાક લોકો જે માને છે તેનાથી વિપરીત, સગર્ભાવસ્થાના સમયગાળા દરમિયાન આત્મા બાળકના શરીરમાં પ્રવેશતો નથી.તે સંપૂર્ણ રીતે સાચું છે કે, તેની માતાના ગર્ભાશયમાં,બાળક જીવંત છે: હૃદય ધબકે છે અને ગર્ભ પોષણ લે છે અને વૃદ્ધિ પામે છે, પરંતુ આત્મા હજી શરીરમાં પ્રવેશ્યો નથી. આ ત્યારે જ થાય છે જ્યારે બાળક જન્મ પછી પ્રથમ શ્વાસ લે છે. ત્યાં સુધી આત્મા માતાની બાજુમાં રહે છે, બાળકના વિવિધ નિર્માણના શરીર (શારીરિક, અપાર્થિવ અને માનિસક)કાર્યમાં તેની સાથે સહયોગ કરે છે. મોટાભાગની સ્ત્રીઓ જે આકાર નિર્માણ તેમની અંદર ચાલી રહ્યું છે તે સમજવા માટે પૂરતા પ્રમાણમાં સંવેદનશીલ અથવા જાણકાર નથી હોતી. પરંતુ જો તેઓ તેમના બાળકના આત્માને જોઈ શકતા નથી, તો પણ તેઓ ઓછામાં ઓછા તેની સાથે વાત કરી શકે છે. અને તેને પ્રાર્થના કરી શકે છે, 'તમે અહીં છો. હું તમને શ્રેષ્ઠ શક્ય સામગ્રી આપીશ અને હું તમને મદદ કરીશ. પરંતુ તમારી સાથે આવી ગુણવત્તા અથવા પ્રતિભા લાવવાનો પ્રયાસ કરો, જેથી તમારું બાળક કલાકાર કે ફિલોસોફર, વૈજ્ઞાનિક કે સંત બને. જ્યારે માતા આ શબ્દો તેના પૂરા હૃદયથી બોલે છે ત્યારે તે ખુબજ શક્તિશાળી, ખરેખર જાદુ હોઈ શકે છે અને તે ચોકક્સ કણો ઉત્પન્ન કરે છે જે તેના બાળકમાં અવતરવાની તૈયારી કરતી ભાવના તેના વિવિધ શરીરના નિર્માણ મકાન સામગ્રી તરીકે ઉપયોગ કરી શકે છે. બાળક પાસે પોતાનું કંઈ નથી; તે તેની માતા પાસેથી બધું મેળવે છે. તેથી જ તેણી એ શું કરી રહી છે તેની સંપૂર્ણ જાણ હોવી જોઈએ અને ખાતરી કરવી જોઈએ કે તેણી તેને ફક્ત સૌથી વધુ તેજસ્વી અને સૌથી શુદ્ધ સામગ્રી આપે છે.આ બધી ઘટનાઓ જે અદ્રશ્ય સ્તરે બનતી હોય છે તે મોટાભાગના લોકો માટે અજાણ

હોય છે. આ શિક્ષણનું મહત્વ છે: તમને આ સૂક્ષ્મ અને અમૂર્ત પરંતુ અત્યંત વાસ્તવિક વિશ્વ પ્રત્યે સંવેદનશીલ અને વાકેફ કરવા માટે જે વિશ્વ કરતાં વધુ વાસ્તવિક શિક્ષણ આપે અને તમે તમારા પર અને તમારી આસપાસની તમામ સંસ્થાઓને પ્રભાવિત કરતા તમામ પ્રવાહો વિશે વધુ સજાગ થઈ કામ કરી શકવા સક્ષમ બનાવે છે. અને વધુ સચેત બનાવે છે. અને આ જાગૃતિ જ તેમના સારા માટે છે એ પુરુષો અને સ્ત્રીઓએ ક્યારેય ભૂલવું ન જોઈએ કે તેઓ જે બાળકોને એક દિવસ વિશ્વમાં લાવશે તે તેમના પોતાના માનસિક વલણને પ્રતિબિંબિત કરશે, એક યા બીજી રીતે તેમનું પોતાનું વર્તન. કારણ કે વ્યક્તિના હૃદય અને દિમાગમાં જે કંઈ થાય છે. તે હંમેશા ભૌતિક આકાર લઈને સમાપ્ત થાય છે. વ્યક્તિના મન અથવા હૃદયમાં દરેક વિચાર અને દરેક ઇચ્છા જીવંત અસ્તિત્વ છે, અને તમારા ભાવિ પુત્ર કે પુત્રી તમારા મન અને હૃદયમાં પહેલેથી જ અસ્તિત્વમાં છે. તેથી જો તમારું બાળક સંપૂર્ણ રીતે દેવદૂત છે તો તેઓ મોટા થાય છે તેમ જ તમારા મનમાં એક ભવ્ય વિચાર તરીકે શરૂ થયો હતો જે હવે તેમનામાં માંસ અને રક્ત બની ગયો છે અને જે, તેમના દ્વારા, તમને મદદ અને ટકાવી રાખવાનું ચાલુ રાખશે. પરંતુ જો તમારું બાળક તમારા માટે મુશ્કેલી સિવાય બીજું કશું લાવતું નથી, તો તમારે સમજવું જોઈએ કે તે એક ગુનાહિત વિચારનો અવતાર છે, જે તમારામાં રહે છે અને ભૂતકાળમાં તમારા દ્વારા પોષવામાં આવ્યો હતો.

જે બાળક આ દુનિયામાં આવે છે ત્યારે એક ઓળખ મેળવવા આવે છે. તમારા દ્વારા પોતાનું એક અસ્તિત્વ મેળવવા આવે છે તેનો જીવંત પુરાવો તમારા બાળકના ભવિષ્યની હરકતો પરથી જોઈ શકો છો. આ રીતે

પુરુષો અને સ્ત્રીઓ પોતાની જ ઓળખ બને છે: તેમના બાળકો દ્વારા.

જો મૂળ મજબૂત ને ઊંડા હશે તો ફળ હંમેશા રસદાર જ હશે.

માનવજાતના ભિવષ્ય માટે એક બ્લુપ્રિન્ટની જરૂર.

જ્યારે પણ રાષ્ટ્રીય કે આંતરરાષ્ટ્રીય સ્તરે કોઈ ખાસ સમસ્યા ઊભી થાય છે ત્યારે તેના નિવારણ માટે વિવિધ યોજનાઓ બનાવવામાં આવે છે. આજકાલ રાજકીય, નાણાકીય, આર્થિક અને લશ્કરી યોજનાઓ આવા વિશાળ અવકાશ અને તેજસ્વી વિભાવનાઓ અપનાવવામાં આવે છે - તે ખૂબ જ આશ્ચર્યજનક છે! તમે મદદ કરી શકતા નથી પરંતુ તેમને આશ્ચર્યચકિત કરી શકો છો. એકમાત્ર મુશ્કેલી એ છે કે આ અદ્ભુત યોજનાઓએ ક્યારેય વધુ સારું કર્યું નથી, કારણ કે તે ફક્ત વસ્તુઓની બાહ્ય, ભૌતિક બાજુઓને સ્પર્શે છે: તકનીકી સુધારણા, ઉત્પાદનમાં વધારો, વધુ પ્રયોગશાળાઓ અથવા યુનિવર્સિટીઓનું નિર્માણ, શસ્ત્રોનો વધારો અથવા ઘટાડો, વગેરે. અને માનવજાત એ જ જૂની મૂંઝવણો અને તેજ કમનસીબીમાં ફફડતી રહે છે. તેથી આ જોઈને મેં નક્કી કર્યું કે હું પણ મારી પોતાની યોજના, માનવતાના ભિવષ્ય માટે મારી પોતાની બ્લૂ પ્રિન્ટ રજૂ કરીશ. તમે કહેશો: 'શું અભિમાન! શું અનુમાન!' તમે અલબત્ત સાચા હોઈ શકો છો, પરંતુ જ્યાં સુધી તે ઉપયોગી અને કાર્યક્ષમ હોય ત્યાં સુધી દરેકને યોજના તૈયાર કરવાનો અધિકાર છે, જેમાં તમારો સમાવેશ થાય છે. અને તમે જોશો કે મારી યોજના પોતે જ સરળતા છે.

તેની સગર્ભા માતાઓ પર કેન્દ્રિત કરવામાં આવે તો? કિંમત ઘણી ઓછી હશે અને પરિણામો અનંત શ્રેષ્ઠ હશે. તેથી, હું રાજ્યને એવી જગ્યાઓ શોધવા માટે કહીશ જ્યાં સૂર્યપ્રકાશ હોય અને દેશના કેટલાક સૌથી સુંદર ભાગોમાં એનું બાંધકામ બનાવવામાં આવે. અને પછી, આ જગ્યા પર, તેમને જે શૈલી અને રંગો સૂચવવામાં આવે છે તે પ્રમાણે ઘરો બનાવવામાં આવે. વૃક્ષો અને ફૂલો, કુવારાઓ અને સુશોભન તળાવો સાથે ઉદ્યાનો અને બગીચાઓ પણ હોય. અને તમામ સગર્ભા સ્ત્રીઓ આવીને સગર્ભાવસ્થાના સમગ્ર સમયગાળા માટે આ વાતાવરણમાં રહેશે, જેમાં રૂમ અને બોર્ડનો ખર્ચ રાજ્ય દ્વારા ચૂકવવામાં આવશે.

આ રીતે, તેમની ગર્ભાવસ્થા એક સુંદર અને કાવ્યાત્મક વાતાવરણમાં પસાર થશે જેમાં તેઓ વાંચી શકશે, ફરવા જઈ શકશે અને સંગીત સાંભળી શકશે. તેઓ એવા પ્રવચનો પણ સાંભળશે કે જે તેમને શીખવશે કે તેમણે આ સગર્ભાવસ્થાના સમયગાળામાં કેવી રીતે જીવવું જોઈએ: તેઓએ શું ખાવું જોઈએ, કેમ રહેવું અને ખાસ કરીને, તેઓ જે માનિસિક કાર્ય કરવા જોઈએ, તેઓ જે વિચારો અને લાગણીઓ ને તેમના ભાવિ બાળકો માટે પ્રભાવિત કરવા અને ફેશન માટે ઉપયોગમાં લેવા જોઈએ. તેમના પતિઓ આવીને તેમની મુલાકાત લેતા, અને તેઓને તેમના કામમાં મદદ કરવા માટે તેમની પત્નીઓ સાથે કેવી રીતે વર્તવું અને તેમના કામમાં મદદ કરાવી તે બતાવવામાં આવશે. અને તમે જોશો કે આ રીતે, ગુણવત્તાયુક્ત, શાંત અને સુંદરતાની આવી પરિસ્થિતિઓને જોતાં, સ્ત્રીઓ વિશ્વમાં એવા બાળકોને લાવશે જેઓ કૃપા અને આશીર્વાદ માટે યોગ્ય માધ્યમ હશે જે સ્વર્ગમાંથી

આશીર્વાદ અને કૃપા માનવતા પર રેડવાની રાહ જોઈ રહ્યું છે.

જ્યારે અત્યારે, વર્તમાન સંજોગોમાં અવતાર લેનાર સાત્વિક આત્માઓ જે સ્વર્ગમાંથી આવે છે. તેમના માટે દરવાજા બંધ છે. અશુદ્ધિ, દુર્ગુણ અને અવ્યવસ્થામાં તૈયાર થયેલા શરીરમાં અવતાર લેવો તેમના માટે શક્ય નથી. તેથી જ માનવજાત માટે સારું નથી થઈ રહ્યું. અલબત્ત, તે સારૂ તો થશે પણ લાંબા ગાળે, પરંતુ હજારો વર્ષો પછી જ, જે દરિમયાન મોટી આફતો અને ઘણી વેદનાઓનો અનુભવ કરવો પડશે. તાજેતરના વર્ષોમાં તકનીકી, આર્થિક અથવા તબીબી સ્તરે થયેલા તમામ ફેરફારો માનવ જાતિને સુધારવામાં સફળ થયા નથી. તે હજુ પણ આ કહેવાતા સુધારાઓ પહેલાની જેમ જ જુસ્સા અને દુર્ગુણોમાં ફસાયેલ છે. હકીકતમાં તે પહેલા કરતા પણ ખરાબ છે! અને તેમ છતાં માનવજાતને સુધારવું શક્ય છે, પરંતુ એક શરતે, અને તે એ છે કે સૌથી પહેલી શરૂઆત એ: સગર્ભા માતાઓ સાથે છે.

જો તમે માત્ર એવી પરિસ્થિતિઓ જાણતા હોવ કે જેમાં કેટલીક સગર્ભા માતાઓ રહે છે! તેઓ અંધારી, બંધિયાર ઝૂંપડપટ્ટીમાં રહે છે; અને તે તેઓ છે જેમણે દરેક વસ્તુની કાળજી લેવી પડે છે અને તેમના માર્ગમાં જે આવે છે તેને સહન કરવું પડે છે. અને, સૌથી ઉપર, તેમના પતિઓ દારૂના નશામાં અથવા ગુસ્સામાં ધરે આવે છે, કારણ કે તેઓને કામ મળતું નથી અથવા એ કારણ હોઈ શકે કે તેમના કામના સાથીઓએ તેમનું અપમાન કર્યું હોય, અને તેથી તેઓ તેને તેમની પત્નીઓ પર દુર્વ્યવહાર અને મારામારી સાથે બહાર કાઢે છે. તમે કલ્પના કરી શકો છો કે આવી પરિસ્થિતિઓમાં બાળકોને દુનિયામાં લાવવાની તૈયારી કરતી સ્ત્રીઓના મનની પરિસ્થિતિ કેવી હોઈ શકે?

માતાઓ માટે પ્રસુતિ હોસ્પિટલો બનાવવાને બદલે, તેમના બાળકોને વિશ્વમાં લાવવા માટે તૈયાર કરવા માટે તેમને આદર્શ પરિસ્થિતિઓ આપવાનું વધુ સારું રહેશે. એકવાર બાળકોનો જન્મ થઈ જાય તો તેઓ ઝૂંપડપટ્ટીમાં પાછા જઈ શકે છે. પાછળથી તેમના બાળકો તેમના માટે મહેલો બનાવશે! કેમ? હા તે તેમના બાળકો છે, તેઓને મળેલી તમામ પ્રતિભાઓ અને ભેટો સાથે, જો અવતરશે તો તેઓ એક દિવસ તેમના માતાપિતાને તેમના કલંકમાંથી બહાર કાઢશે.

આજકાલ સ્ત્રીઓ જે પરિસ્થિતિઓમાં બાળકોને વિશ્વમાં લાવે છે તેના પર કોઈ ધ્યાન આપતું નથી, અને પરિણામે, ગુના, રોગ અને ગાંડપણ, વસ્તીના વિશાળ હિસ્સાને અસર કરે છે, ત્યારે રાજ્ય હજી વધુ હોસ્પિટલો, જેલો અને સુધારણાઓ બનાવે છે અને વધે છે. તેનું પોલીસ દળ, તેના ડોક્ટરો અને તેના સામાજિક કાર્યકરો. પરંતુ આમાંથી કંઈપણ થોડું પણ સારું કરી શકતું નથી. જો મનોવૈજ્ઞાનિક અને શૈક્ષણિક સંભાળના ક્ષેત્રમાં કહેવાતા સુધારાઓ માટે અબજો ખર્ચ કરવામાં આવે તો પણ, જન્મ પહેલાં મનુષ્યને તેમની માતાઓ પાસેથી મળેલા ગુણને બદલી શકશે નહીં. એકમાત્ર પધ્ધતિ જે કોઈપણ આશા રાખે છે તે હું પ્રસ્તાવિત કરું છું.

કોઈ શિક્ષક કે ડોક્ટર, બાળકના જન્મજાત સ્વભાવને ક્યારેય બદલી શકશે નહીં. તમે બાળકને થોડું સુપરફિસિયલ વાર્નિશ આપી શકો છો, પરંતુ તે બધુ જ નથી. ઘણા લોકો કદાચ વાંધો ઉઠાવશે કે મારી યોજના વૈજ્ઞાનિક નથી, પરંતુ તેમને તેનો પ્રયાસ કરતા પહેલા ટીકા કરવાનો કોઈ અધિકાર નથી. ના તેમના ચારિત્ર્યને સુધારવાનો કોઈપણ પ્રયાસ ખરેખર એક

શકો છો, પરંતુ તે ટકશે નહીં. જલદી તેઓ તેમના આદિવાસી વાતાવરણમાં પાછા ફરે છે. તેવી જ રીતે જો કોઈ જન્મજાત ગુનેગાર અથવા જન્મજાત સંત હોય, તો કોઈ તેમને ક્યારેય બદલી શકશે નહીં. હા, ઉપરછલ્લી રીતે કદાચ, અને થોડા સમય માટે તેઓ પ્રભાવિત થઈ શકે છે, પરંતુ મૂળભૂત રીતે તેઓ હંમેશા સમાન રહેશે.

ઘણા લોકો કદાચ વાંધો ઉઠાવશે કે આ યોજના વૈજ્ઞાનિક નથી, પરંતુ તેમને તેનો પ્રયાસ કરતા પહેલા ટીકા કરવાનો કોઈ અધિકાર નથી. અલબત્ત, તે માનવ જાતિની બધી સમસ્યાઓ એક જ સમયે હલ કરશે નહીં. ઘણી પેઢીઓની જરૂર પડશે. જો માતા-પિતા પોતાની જાતને શુદ્ધ કરવા માટે જબરદસ્ત પ્રયત્નો કરે તો પણ તેઓ પોતાને તેમના માતા-પિતા તરફથી મળેલી નબળાઈના વારસામાંથી ક્યારેય સંપૂર્ણપણે મુક્ત નહીં થાય. પરંતુ જો તેઓ સાવચેત રહે છે, તો કેટલાક ખરાબ તત્વો હોવા છતાં તેમના બાળકોમાં સરકી શકે છે, તો સકારાત્મક પાસાઓ પ્રબળ બનશે, પ્રથમ પેઢીમાં પણ. બીજી પેઢી વધુ સારી હશે અને ત્રીજી હજુ પણ વધુ સારી હશે, અને ધીમે ધીમે ભૂત કાળના તમામ ખામીયુક્ત તત્વો અદૃશ્ય થઈ જશે. તેથી, કેટલાક બુદ્ધિશાળી અને જવાબદાર લોકોની જરૂર છે, જેઓ સગર્ભા સ્ત્રીમાં ચાલતા કાર્યના મહત્વને સમજે છે: કે જ્યારે તે ગોલ્ડ પ્લેટીંગ પ્રક્રિયાને સંચાલિત કરતા કાયદાઓ જાણે છે અને સંભાળ અને સ્નેહના સેટીંગમાં હોય છે અને તેને ટકાવી રાખે છે. યોગ્ય ભૌતિક પરિસ્થિતિઓમાં, તે ખરેખર શ્રેષ્ઠ સામગ્રીનો વિશાળ અનામત મેળવી શકે છે જેની સાથે તેના બાળકનું માત્ર ભૌતિક શરીર જ નહીં પરંતુ તેના અપાર્થિવ અને માનસિક શરીર (લાગણીઓ અને બુદ્ધિ) પણ રચાય છે.

તેને નજીકથી જોવામાં કોઈ ક્યારેય મુશ્કેલી લેશે નહીં, કારણ કે વર્તમાન પેઢી અન્ય ફિલસૂફી દ્વારા એટલી સારી રીતે પ્રશિક્ષિત અને આકાર પામી છે કે આ વિચાર માટે તેમના માથામાં કોઈ જગ્યા નથી. દેખીતી રીતે, આપણે સમજી શકીએ છીએ કે જો કોઈ માતાને ઘણા મહિનાઓ સુધી ઘર છોડવું પડે તો તેમાં ચોક્કસ અસુવિધાઓનો સમાવેશ થાય છે, પરંતુ એવું કહી શકાય કે થોડો વધુ પ્રેમ,બુદ્ધિ અને સદ્ભાવનાથી સમસ્યાનો ઉકેલ ટૂંક સમયમાં મળી જશે.

તત્કાલિક ભવિષ્યમાં જે જરૂરી છે તે એ છે કે આ વિચારો રૂઢીચુસ્ત વિજ્ઞાન દ્વારા સ્વીકારવામાં આવે. આ વાત ત્યારે સાબિત થઈ જ્યારે એક બહેન તેના બાળકને જન્મ આપવા હોસ્પિટલ ગઈ. તેણીના ડોક્ટર સાથે વાત કરતી વખતે, તેણીએ ઉલ્લેખ કર્યો કે તેણી એક આધ્યાત્મિક શિક્ષણ સાથે સંબંધિત છે જેમાં તેણી એ શીખી હતી કે ગર્ભવતી માતાની માનસિક પ્રવૃત્તિ તેના બાળકને ખૂબ પ્રભાવિત કરી શકે છે. અને શું તમે જાણો છો કે ડોક્ટરની પ્રતિક્રિયા શું હતી? તે હસી પડ્યો અને બોલ્યો, 'માનો નહીં! એ બધું સાવ બકવાસ છે. માતાના વિચારો તેના બાળક માટે શું કરી શકે?તમે જુઓ કે તબીબી વ્યવસાય આ વિશે શું વિચારે છે. અને એવું વિચારવું કે ઘણા લોકો તેમની પાસેથી માનવતાનો માર્ગ અજવાળશે તેવી અપેક્ષા રાખે છે!

એ વાત સાચી છે કે કેટલાક જીવિવજ્ઞાનીઓએ ઉંદરો પર પ્રયોગ કર્યો છે અને જાણવા મળ્યું છે કે સગર્ભા સ્ત્રી દ્વારા અનુભવાતા ભય અને ચિંતાની અસર તેના સંતાનો પર પડે છે.પરંતુ તેઓ માત્ર ઉંદર વિશે જ વાત કરવાનો આગ્રહ રાખે છે! તેઓ સ્ત્રીઓ કરતાં ઉંદરોનો અભ્યાસ કરે છે, જોકે સ્ત્રીઓ લાખો વર્ષોથી બાળકોને વિશ્વમાં લાવી રહી છે.

આપણે તે જાણીએ તે પહેલાં, ઉંદર માણસોને શીખવશે કે સાચું શું છે અને ખોટું શું છે. વૈજ્ઞાનિકોએ તેમના ઉંદરોનો અભ્યાસ કરવા માટે પ્રયોગશાળાઓ બનાવી છે અને તેમને તેમના પર ખૂબ જ ગર્વ છે, જ્યારે તેઓ કુદરતની મહાન પ્રયોગશાળાઓને સંપૂર્ણપણે અવગણે છે, જે હંમેશા અસ્તિત્વમાં છે અને જે આપણા કરતા વધુ સારી રીતે સજ્જ છે. તે ઉંદર દ્વારા પૂરા પાડવામાં આવેલ પુરાવા ગણાય છે. તો આપણે સમજવાની જરૂર છે: તે ઉંદર છે જે માનવતા માટે માર્ગ નિર્દેશ કરશે! અને સ્ત્રીઓ વિશે શું?

શું તે તેમના માટે સૌથી વધુ અપમાનજનક નથી? તેઓએ ગુસ્સાથી વિરોધ કરવો જોઈએ! અને આ એક ચિંતા નો વિષય છે જ્યારે ઉંદરોને એકલા છોડી અને માનવજાત પર ધ્યાન આપવું જોઈએ. વિવધ ક્ષણો પર ચોક્કસ સંખ્યામાં સગર્ભા સ્ત્રીઓનું અવલોકન કરવું જોઈએ. અને પછી, ઘણા વર્ષો પછી, તેમના બાળકોનું અવલોકન કરીએ તો જોવા મળશે કે, માતા દ્વારા ગર્ભાવસ્થાના ચોક્કસ તબક્કે અનુભવાતી સમસ્યાઓ અને ચિંતાઓ જીવનમાં પ્રિતિબિંબિત થાય છે. તેના બાળકના તેના વિકાસના અનુરૂપ તબક્કામાં. પરંતુ હજી પણ ઉંદરના સત્તાવાર, વૈજ્ઞાનિક ચુકાદાની રાહ જોવાઈ રહી છે અને તે દરિમયાન, વિશ્વ રાક્ષસોથી ભરાઈ ગયું છે. જો જીવિવજ્ઞાનીઓ છેલ્લે સમજી ગયા હોય કે માતા ઉંદર માટે જે સાચું છે તે સગર્ભા સ્ત્રી માટે પણ સાચું છે - અને તે કોઈ રીતે ચોક્કસ નથી કે તેઓ સમજી શક્યા છે - તેઓ હજી પણ ઘણા પાછળ છે, કારણ કે તેમની પદ્ધતિઓ એટલી ધીમી છે કે જો તેઓ માનવજાતને ફરીથી શિક્ષિત કરવામાં સદીઓ લાગશે! પરંતુ સ્ત્રીઓને તેમના તારણોથી લાભ મેળવવા માટે

ઉંદરોમાં રસ છે. તેઓ મહિલાઓને ગર્ભાવસ્થા દરમિયાન શું કરવું તે અંગે સલાહ આપવામાં રસ ધરાવતા નથી. અને તેથી જ સમગ્ર વિશ્વની મહિલાઓને આ અપીલ કરવામાં આવે છે કે : 'તમારી જાતને જગાડો. ઈશ્વરે તમને જે કાર્ય સોંપ્યું છે તે માટે જાગો. તમારી પાસે અસંખ્ય રહસ્યો છે જેનો ઉપયોગ માનવ જાતિને પુનર્જીવિત કરવા માટે થઈ શકે છે. પરંતુ તમે હજુ પણ આ બાબતોથી અજાણ છો. સમય આવી ગયો છે કે તમે તમારા મિશન પ્રત્યે સભાન રહો અને તમારા માણસોને તમારા માટે શ્રેષ્ઠ સંભિવત પરિસ્થિતિઓ તૈયાર કરવા કહો જેથી તમે તમારા મહાન, જાદુઈ કાર્યને પૂર્ણ કરી શકો.' અલબત્ત ઘણી સ્ત્રીઓ કહેશે, 'અમે સેંકડો વર્ષોથી અમારો પ્રેમ અને માયા બતાવી છે, પરંતુ પુરુષો અમને ક્યારેય સમજી શક્યા નથી. તેઓએ માત્ર મજાક ઉડાવી છે.' હા એ ખરી વાત છે. મોટાભાગના પુરુષો સ્વાર્થી બાળકોની જેમ વર્તે છે, પરંતુ જો તેઓ એવું હોય તો તે એટલા માટે છે કારણ કે સ્ત્રીઓએ ક્યારેય માતા તરીકે તેમની ભૂમિકા કેવી રીતે ભજવવી તે જાણ્યું નથી: તેઓએ તેમના બાળકોને વહન કરતી વખતે સોનાના પ્લેટીંગની તકનીકનો ઉપયોગ કર્યો નથી, અને હવે તેઓને તે મૂકવાની જરૂર છે. પરિણામો સાથે કુદરતે મહિલાઓને વિશેષ શક્તિઓ આપી છે, પરંતુ તેઓએ તેનો ખરાબ રીતે ઉપયોગ કર્યો કે બિલકુલ નહીં. તે મહત્વપૂર્ણ છે કે તેઓ આ શક્તિઓથી વાકેફ થાય અને માનવ જાતિનું ભવિષ્ય તેમના હાથમાં છે તે સમજે. જો સ્ત્રીઓ તે સમજવામાં મુશ્કેલી લે તો તેઓ વિશ્વમાં સાંભળ્યું ન હોય તેવું બળ બની જશે, જે તેની આગળ બધું સાફ કરવા સક્ષમ હશે. પરંતુ એક ઉચ્ચ આદર્શ પ્રાપ્ત કરવા માટે તેઓએ એક થવું જોઈએ. આ ક્ષણે તેઓ પુરુષોને ફસાવવાની તૈયારી સિવાય વિખરાયેલા અને વિખૂટા પડી ગયા છે!

આ કારણે તેઓ હજુ સુધી બહુ શક્તિશાળી નથી. હવેથી, વિશ્વની તમામ મહિલાઓએ માનવ જાતિના નવસર્જન માટે એક થવું પડશે. તેમની તમામ બુદ્ધિ અને કૌશલ્ય હોવા છતાં, પુરુષો આ રીતે ઘણું કરી શકતા નથી. તે સ્ત્રીઓ, માતાઓ છે, જેમને આ મિશન સોંપવામાં આવ્યું છે, કારણ કે તેમને જ ગર્ભાશયમાં બાળકને પ્રભાવિત કરવાની શક્તિ આપવામાં આવી છે. આથી હું તમને, એક મિત્ર તરીકે તમામ બહેનોને અપીલ કરું છું કે, તમને જે વિશાળ કાર્ય માટે બોલાવવામાં આવે છે તેના વિશે વધુ જાગૃત બનો, અને વિશ્વની તમામ મહિલાઓમાં આ ચેતના જાગૃત કરો કે જેઓ હજી પણ તેના વિશે કશું જાણતા નથી. આ આદર્શ, ઉપયોગી થવાની ઇચ્છા, તમારા હૃદય અને આત્માઓ અને આત્માઓને ભરી દેશે. પ્રેરણા તમને ક્યારેય છોડશે નહીં. તમારું હૃદય આનંદ જાણશે, અને તમે સમૃદ્ધિ અનુભવશો, કારણ કે માનવજાતના સુખમાં ફાળો આપવાનો આદર્શ તમને ટકાવી રાખશે અને તમારા વ્યક્તિત્વને પોષણ આપશે. જ્યાં સુધી આ આદર્શ તમારા આત્મામાં સ્થિર ન થાય ત્યાં સુધી કંઈપણ તમને ખરેખર સંતુષ્ટ કરશે નહીં. તમે ભૌતિક રીતે ભલે ગમે તેટલા ધનવાન હોવ, તમે હંમેશા ખાલી અને અસંતોષ અનુભવશો. તમને, ખુશખુશાલ અને પ્રકાશથી ભરપૂર બનાવવા માટે સક્ષમ એકમાત્ર વસ્તુ એ છે કે સ્વર્ગ તમારી પાસેથી જે અપેક્ષા રાખે છે તે કરવું અને ઈશ્વરે તમને આપેલા મિશનને પૂર્ણ કરવું.

લગભગ દરેક સફળ વ્યક્તિ બે વિશ્વાસ સાથે કામની શરૂઆત કરે છે.

મારું ભવિષ્ય વર્તમાનની સરખામણી માં
વધુ ઉજળું હોય શકે છે.

અને

હું તે ભવિષ્યને બનાવવાની પુરેપુરી
તાકાત ધરાવું છું.

તમારા બાળકોની ઉપેક્ષા ન કરો.

માનવ સમાજમાં તાજેતરમાં અમાનવીય ફેરફારો થયા છે, અને તે બધા બાળકોના શિક્ષણ માટે અનકુળ નથી. ઉદાહરણ તરીકે, વધુને વધુ મહિલાઓ ઘરની બહાર નોકરી કરે છે. તેઓ પુરુષો જેવી જ સ્વતંત્રતા ઇચ્છે છે અને, જેમ નોકરી તેમને આ સ્વતંત્રતા પ્રદાન કરે છે, તેમ તેઓ એક વ્યવસાય પણ ઇચ્છે છે. પરંતુ તેમનો વ્યવસાય તેમને તેમના બાળકોની અવગણના કરવા માટે ફરજ પાડે છે, જેઓ શાળાએથી ઘરે આવે છે અને ઘરે કોઈ મળતું નથી; પિતા અને માતા બંને કામ પર છે. તેથી બાળકો શક્ય તેટલું સારું જીવન મેળવે છે, અને જ્યારે તેમના માતા-પિતાની ગેરહાજરીમાં તોફાન કરવા માટેની વાત આવે છે, ત્યારે તેઓ ખૂબ જ સારી રીતે સ્વતંત્રતા મેળવે છે, જેથી તેમના માટે બાળકો વધુને વધુ અજાણી વ્યક્તિ બની જાય છે.

એવું નથી કે માતાઓએ કામ ન કરવું જોઈએ. ફક્ત વાત એટલી જ કે આ નવી સામાજિક પદ્ધતિઓ બાળકોના શિક્ષણ પર ચોકક્સ અસર કરી રહી છે. એક શિક્ષક તરીકે હું આ અસરોને ઓળખવા માટે બંધાયેલ છું. હું કોઈને સલાહ આપતી નથી. દરેક વ્યક્તિએ પોતાની સમસ્યા જાતે જ ઉકેલવી પડે છે, પરંતુ હું માનું છું કે, બાળકો માટે, ઘરમાં તેમની માતાની હાજરીનો કોઈ વિકલ્પ ન હોઈ શકે, અલબત્ત, તે ખરેખર અને ખરેખર હાજર હોવી જ જોઈએ, અને તે તેના બાળકોના શિક્ષક તરીકે તેણીનો ભાગ ભજવવા સક્ષમ છે. તમે કહેશો, 'હા, પણ માનસિકતામાં આ પરિવર્તન પણ

ઔદ્યોગીકરણ અને ટેકનિકલ પ્રગતિને કારણે છે.' અલબત્ત. તે હંમેશા સમાન છે; લોકો હંમેશા બાહ્ય પરિબળો પર દોષ મુકે છે. પણ જરૂરી નથી કે ટેકનીકલ પ્રગતિ એ વિનાશક પરિસ્થિતિ તરફ દોરી ગઈ હોય જેમાં મનુષ્ય આજ પોતાને શોધી રહ્યો છે. પુરુષો અને સ્ત્રીઓ તેમની અજ્ઞાનતા અને અહંકારને કારણે આ પરિસ્થિતિમાં આવી ગયા છે. દરેક વ્યક્તિ પરિસ્થિતિઓને દોષ આપે છે, પરંતુ પરિસ્થિતિઓ કોણ બનાવે છે? તેઓ માત્ર સ્વર્ગમાંથી નીચે પડ્યા ન હતા! ટેકનિકલ પ્રગતિ સારી બાબત છે. તેનાથી લોકો માટેનો બોજ હળવો થયો છે. પરંતુ શા માટે તેઓએ આધુનિક બનીને બાળક ને બગાડવા છે. જેથી હવે તે તેમની બધી શક્તિઓ શોષી લીધી છે, અને તમને આપત્તિના કિનારે લાવી દીધા છે?

કોઈ પણ સંજોગોમાં, માતાપિતા તેમના બાળકોને તેમના પોતાના સંશોધનો પર છોડી દે છે અથવા, તેઓ ખૂબ વ્યસ્ત છે તેવા બહાને, તેમને અન્યના ભરોસે સંભાળ રાખવા છોડી દેવાને કોઈ પણ બાબતને ન્યાયી ઠેરવી શકાય નહીં; નોકર, પાડોશી અથવા અન્ય કોઈ. શા માટે તેઓ તેમના બાળકોને દુનિયામાં લાવ્યા? જો તેઓ તેમની સંભાળ રાખવા માંગતા ન હોય, તો તેમના બાળકો જ્યાં હતા ત્યાં છોડી દેવાનું વધુ સારું હોત. જે માતા-પિતા આવું વર્તન કરે છે તેઓને સખત પાઠ શીખવવામાં આવશે, અને તે તેમના પોતાના બાળકો દ્વારા જ. કારણ કે તે માતાપિતા જ છે જેમણે તેમને આ દુનિયામાં બોલાવ્યા છે અને તેમને શરીર પ્રદાન કર્યું છે, અને તેઓ ઓછામાં ઓછું બાળકની સંભાળ રાખી શકે છે અને કોઈ અન્ય પર બોજ ન નાખવો. ભગવાન એકલા કેટલું કરશે ? - અન્ય લોકો તમારા બાળકોના માથામાં બકવાસ અને ગંદકી મૂકી શકે છે તેનો કોઈ

અંદાજ તમને નહિ હોય! તે માટે કોઈ ટીપ્પણી કરવાની જરૂર નથી. માતા-પિતા ખુબજ બુદ્ધિશાળી છે!

માતા જ્યારે બાળકને સ્તનપાન કરાવે ત્યારે બાળક સાથે વાતચીત કરી શકે છે. બાળક જે સ્ત્રીની સંભાળ રાખે છે તેના પાત્ર માંથી કંઈક ગ્રહણ કરે છે. તેથી જ માતાઓ માટે તેમના પોતાના બાળકોને સુવડાવવા ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ છે કારણ કે, જ્યારે તેઓ તેમને સ્તનપાન કરાવે છે, ત્યારે તેઓ સભાનપણે, તેમને ઘણો પ્રેમ પણ આપી શકે છે. જો તેઓ આ કરે છે, તો તેમના બાળકો ક્યારેય તેમને છોડશે નહીં અથવા તેમને પીડા નહીં આપે, કારણ કે તેમની માતાના દૂધને શોષવાથી તેઓ તેમના પ્રેમને પણ શોષી લે છે. અને હવે, ફક્ત આના પર એક ક્ષણ માટે વિચાર કરો; તેના બાળકના જન્મ પહેલા માતા તેના લોહીથી પોષણ આપે છે, પરંતુ તેમના જન્મ પછી તે તેના દૂધથી તેનું પોષણ કરે છે. લોહી, જે લાલ છે, જીવન, શક્તિ અને પ્રવૃત્તિનું પ્રતીક છે, જ્યારે દૂધ, જે સફેદ છે, શાંતિ અને શુદ્ધતાનું પ્રતીક છે. દૂધ સંવાદિતાના સિદ્ધાંતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જે રક્ત દ્વારા દર્શાવવામાં આવતી શુદ્ધ જૈવિક વૃત્તિઓને પુરક અને પ્રતિસંતુલિત કરે છે. અને તેથી જ જે બાળકોને તેમની પોતાની માતાએ સ્તનપાન કરાવ્યું નથી તેઓ પછીથી પોતાને આદર્શ રીતે પ્રગટ કરવામાં સક્ષમ બની શકતી નથી.

જો બાળક ની ઉપેક્ષા કરો છો તો તમે તેના ભવિષ્ય ને અંધકાર તરફ લઈ જવામાં મદદ કરો છો.

માતાના પ્રેમની નવી સમજ

હું તમને એક યુવાન છોકરીના કિસ્સા વિશે કહેવા માંગુ છું કે જેના માટે અધ્યાત્મિક જીવન સૌથી મહત્વ અને મૂલ્યવાન હતું. તે પ્રાર્થના અને ધ્યાન કરવામાં ઘણો સમય પસાર કરતી હતી, અને તેણીએ પસંદ કરેલા ઉચ્ચ આદર્શની નજીક આવવા માટે તેણીને વિવધ આધ્યાત્મિક કસરતો કરવાની આદત હતી. અને પછી એક દિવસ તેણીએ લગ્ન કર્યા અને એક બાળક થયું, અને ત્યારથી તેણીએ તેના લગ્ન જીવનને પ્રાધાન્ય આપ્યું: તેના પિતા અને ખાસ કરીને તેનું બાળક તેનું ધ્યાન ખેંચે છે અને તેણીએ બાકીનું બધું છોડી દીધું છે. અને હવે હું તમારા માટે આ વલણનું વિશ્લેષણ કરવા માંગુ છું. અલબત્ત, હું જાણું છું કે દરેક જણ આ યવુતીના વર્તનને મંજૂર કરશે.તે સામાન્ય છે કે તેણી તેના બાળકની સંભાળ રાખવા માટે તેના આધ્યાત્મિક જીવનનું બિલદાન આપે છે: છેવટે, તે તેની માતા છે.

દરેક પિતા અને માતા તેની બાજુમાં હશે: માતાના હૃદયમાં તેના પોતાના બાળક કરતાં કંઈપણ પ્રાધાન્ય હોવું જોઈએ નહીં. તેણીએ તેના બાળકની ખાતર ભગવાનના નિયમો તોડવા માટે પણ તૈયાર હોવું જોઈએ. અને જો તેનું બાળક બીમાર પડે અથવા મૃત્યુ પામે,તો તેના માટે ભગવાન પર ખૂબ ગુસ્સે થવું અને તેના પર ક્રૂરતા અને અન્યાયનો આરોપ મુકવો તે સામાન્ય છે. આ બધું લોકો માને છે કે માતાનો પ્રેમ શું હોવો જોઈએ તેને અનુરૂપ છે, અને દરેક સંમત છે કે તે પ્રશંસનીય છે. પરંતુ, મને નથી લાગતું કે તે પ્રશંસનીય

છે, કારણ કે જો કોઈ સ્ત્રી આટલી બધી જોડાયેલ હોય તેનું બાળક ભગવાનની પણ અવગણના કરે છે, તેનો અર્થ એ છે કે તે પોતાના વિશે વિચારે છે, તેના બાળક વિશે નહીં. ઓહ હા! આ મારા માટે અજવાળા જેવું સ્પષ્ટ છે! જો તેણી તેના બાળક માટે પોતાનું સમર્પિત કરવા માટે સ્વર્ગની વાસ્તવિકતાઓની અવગણના કરે છે, તો તે ખરેખર જે કરી રહી છે તે તેને દેવી જીવનથી વંચિત કરે છે, જે એકમાત્ર સાચું જીવન છે, અને તેના માટે પ્રકાશના આ વિશાળ ભંડારનો લાભ મેળવવો અશક્ય બનાવે છે. તે પ્રેમની મૂર્ખતામા તેણી તેના બાળકને તેના એકમાત્ર નિશ્ચિત આશ્રયસ્થાનથી છીનવી લે છે, તે એકમાત્ર સ્થળે જ્યાં તેને સુખ અને અમૃત મળી શકે છે. તેણી માને છે કે તેણી તેની સંભાળ રાખે છે, તેને તમામ નુકસાનથી સુરક્ષિત રાખે છે: વાસ્તવમાં તેણી તેને નરકના જોખમમાં મૂકી રહી છે, કારણ કે તેણી તેને બધી સુંદરતા અને સંવાદિતાથી દૂર કરી રહી છે. શું તમે આ જોઈ શકો છો? શું તમે જોઈ શકો છો કે અહીં એક મજબૂત ગેરસમજ છે જે હજારો વર્ષોથી માનવ સમાજમાં પ્રવર્તી રહી છે? એક માતા જે તેના બાળકને પ્રેમ કરે છે તેણે તેને સ્વર્ગથી ક્યારેય ફેરવવું જોઈએ નહીં, કારણ કે સ્વર્ગ એ આપણું એકમાત્ર આશ્રયસ્થાન છે, એકમાત્ર સ્થાન જ્યાં ભગવાનના દરેક જીવો પરિપૂર્ણતા મેળવવાનું નક્કી કરે છે. જો તે ભગવાનની અવગણના કરે છે અને ફક્ત તેના બાળક વિશે જ વિચારે છે, તો તેના મગજમાં હવે તે બધા સુક્ષ્મ, અવિશ્વશનીય તત્ત્વો રહેશે નહીં જે પ્રકાશના ક્ષેત્રમાંથી, ભગવાનમાંથી વહે છે, અને પરિણામે તેણી તેના બાળકને જે કંઈ આપે છે તે નિર્જીવ હશે. એક માતા જે ભગવાનનો સતત સુંદર નામ લેવાની ટેવ છોડી દે છે તે જીવંત, યમકતા કણોને ફેલાવવામાં અસમર્થ છે જેની તેના બાળકને ખરેખર સાર્થક માનવી

બનવાની જરૂર હોય છે. જો તેણી ભૂખે મરતી હોય અને પોતાને ગરીબ બનાવે, તો દેખીતી રીતે તેણી પાસે તેના બાળકને આપવા માટે કંઈ જ નહીં હોય. તેના પ્રત્યેનો તેનો પ્રેમ સંપૂર્ણપણે કંઈક સામાન્ય બની જાય છે, અને તેનું બાળક પણ સામાન્ય હશે. તે સુવાસિત અને સુશોભિત હોઈ શકે છે, પરંતુ જો તે ભગવાનથી અલગ થઈ જાય તો તે ક્યારેય સામાન્ય માનવીથી વધુ નહીં બને. જ્યારે એક માતા જે ખરેખર પ્રારંભિક વિજ્ઞાનના શિક્ષણને સમજે છે તે તેના વિચારો અને પ્રાર્થનામાં સતત ભગવાનનો ઉલ્લેખ કરશે, 'ભગવાન, હું મારા બાળક માટે પ્રકાશ, પ્રેમ, આરોગ્ય અને સ્વર્ગની બધી સુંદરતા માટે તમારી તરફ વળું છું.' અને જ્યારે તે તેના પરિવાર તરફ પાછી ફરે છે, ત્યારે તે તેના બાળકને સૂક્ષ્મ, પૌષ્ટિકતત્વોની સંપત્તિનો સંચાર કરવાની સ્થિતિમાં હશે. જે એની માતાઓએ ક્યારેય સાંભળ્યું નથી કે કલ્પના પણ કરી નથી, કારણ કે તેમની પાસે પ્રાર્થના કે ધ્યાન કરવાનો સમય નથી. તેમની પાસે સમય છે, પરંતુ તેમનો અહંકારી પ્રેમ તેમની આ ફિલસૂફીને વળગી રહેવાથી બાકાત રાખે છે.

આ જ કારણ છે કે વિશ્વ સામાન્ય પુરુષો અને સ્ત્રીઓથી ભરેલું છે. જ્યારે બાળક બીમાર હોય ત્યારે માતાએ તેના બાળક માટે સૌથી પહેલાં ભગવાન તરફ વળવું જોઈએ અને તેના બાળક સાથે વાતચીત કરવી જોઈએ. તેણી શા માટે કલ્પના કરે છે કે જો તેણી થોડી મિનિટો માટે તેનું ધ્યાન ફેરવે તો તે મરી શકે છે? ના! ભલે તેનું બાળક મૃત્યુના જોખમમાં હોય જ્યારે તેનું ધ્યાન ભગવાન પર કેન્દ્રિત હતું. જ્યારે તે તેના પર પાછા આવશે ત્યારે તે તેને બચાવશે. પરંતુ જો તેણી ભગવાનની અવગણના કરે છે કારણ કે તેણી તેના બાળકને એકલા છોડવામાં ડરતી હોય છે, જે દિવસે તેનું

બાળક ખરેખર જોખમમાં હશે તે તેના માટે કંઈપણ કરવામાં અસમર્થ હશે.

જ્યાં સુધી માતા - પિતા બાળક સાથે હૃદયથી જોડાયેલ હોય છે ત્યાં સુધી તેઓ તેમના બાળકથી દુર થવાનું સહન કરી શકતા નથી. અને જ્યારે તેમના મગજમાં પરિવર્તન આવે છે ત્યારે ઘણો સમય વીતી ગયો હોય છે. અને હવે વ્યક્તિનું પરિવારમાં પરિવર્તન શારીરિક રીતે અશક્ય ઘટના બની જાય છે. પરંતુ માનસિક રીતે એકદમ સરળ છે.

બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, બાળકને કેવી રીતે પ્રેમ કરવો અને તેને કેવી રીતે સમજવું તેની ભૂલભરેલી ધારણાઓને છોડી દેવાનો પ્રશ્ન છે. 'પણ આ તો આપણાં બાળકો સામે ધર્મયુદ્ધ જેવું છે!' તમે કહેશો-જરાય નહિ, હકીકતમાં તે તદ્દન શક્ય છે.

અહીં હું એક ઘટનાનો ઉલ્લેખ કરીશ, એક દીકરો માતા પાસે ક્ષણિક મજા માટે પૈસાની માંગણી કરે છે જો માતા ના પડે છે તો તે માતાને મારી નાખવાની ધમકી આપે છે. પરંતુ માતા સમજદાર હતી તેને દીકરાને સહજતા થી સમજાવ્યો અને કહ્યું, 'મારા દીકરા, આગળ વધ અને કામ કર. આ દુનિયા ને તમારા જેવા લોકો ની જરૂર બિલકુલ નથી, મને લાગ્યું કે મારો દીકરો એક ઉમદા હૃદયનો વ્યક્તિ છે, પરંતુ તમે તો એકદમ બદમાશ જેવું વર્તન કરો છો. જાઓ અને આત્મહત્યા કરો. જ્યારે તમે જશો ત્યારે હું ભગવાન નો આભાર માનીશ ! ઠીક છે, તેની માતાની હિંમત માટે આભાર, છોકરાએ પોતાની જાતને ધ્યાનમાં લેવાનું શરૂ કર્યું અને ખરેખર એક નોંધપાત્ર માણસ બન્યો. વર્ષો પછી તે જરૂર કહેશે, 'મારી માતાએ મને બચાવ્યો હતો!' પણ જો માતાએ ગભરાઈને રસ્તો કાઢીને કહ્યું હોત 'ઓહ, મારા ગરીબ દિકરા એવું ન કરો. આ તમારા પૈસા છે, અને

માતાએ તેને પુષ્ટિ થયેલ ગુનેગારમાં ફેરવ્યો હોત. અને મોટા ભાગના માતા-પિતા આ જ કરે છે; તેમનો પ્રેમ એટલો આંધળો છે અને તેઓ એટલા નબળા મનના અને લુચ્યા છે કે તેઓ તેમના બાળકોને ગુણેગારોમાં ફેરવે છે. તેઓ આ બહાને તેમના બાળકોને ઉછેરવામાં તેમની મક્કમતા અને મનોવિજ્ઞાનના અભાવને યોગ્ય ઠેરવવાનો પ્રયાસ કરે છે - 'અમે કેટલા નબળા અને મજબુર હતા' એમ કહેવાને બદલે, તેઓ કહે છે, 'અમે તેમને પ્રેમ કરીએ છીએ.

આપણા ઇતિહાસમાં પણ માતાપિતાના પોતાના બાળકના બલિદાન ની વાતો કરવામાં આવી છે, ઉદાહરણ તરીકે ગુરુ ગોવિંદ સિંહએ પોતાના જીવતા પુત્રોને દીવાલમાં ચણતર થતા જોયા છે, ચિત્તોડની પન્નાધાય હોય કે પછી જોધપુરની ગોરધાય. આવા તો અનેક દાખલા જોવા મળી જશે. વાત અહીં એજ કરવાની છે કે અહીં પરીક્ષા પ્રભુ ની નહિ પણ એ માતા પિતાની થતી હોય છે. જે પ્રભુના નહિ પણ માતા પિતાના લાભ માટે હોય છે.

હકીકતમાં ભગવાન, તકલીફ કંઇક શીખવા માટે આપે છે. આપણે કેટલાં સહનશીલ, બુદ્ધિશાળી, મજબુત, ઉદાર અને દયાળુ છીએ અથવા કેટલા નબળા, મજબુર, મુર્ખ, ઉદ્દંડ છીએ જેનો આપણને કોઈ ખ્યાલ હોતો નથી. અને એ આપણી જાત ને ભ્રમિત કરે છે. અને માની લઈએ છીએ કે મે બાધા દુર્ગુણો પર કાબુ મેળવ્યો છે. અને એને ગૌરવ અને અભિમાન સમજી લેતા હોય છે

!

જો તમે ભાવનાત્મકતા અને આંધળી આસક્તિને પ્રબળ થવા દો છો, તો તમે માત્ર અન્યને મદદ કરશો નહીં પરંતુ તમે પોતે પણ પીડાશો. આને ટાળવા માટે તમારે બુદ્ધિ અને ડહાપણને પ્રથમ સ્થાન આપવું

જોઈએ; ભગવાન પોતે તમારા હૃદયમાં અગ્રસ્થાને હોવો જોઈએ, અને જ્યારે આવું થાય ત્યારે તમે જે પ્રેમ કરો છો તે તમારું હશે - અન્ય લોકોના બાળકો પણ! હા, તમે જે બાળકોને દેવી પ્રેમથી પ્રેમ કરો છો તે તમારા માટે તેમની પોતાની માતા કરતાં વધુ સાચા અર્થમાં તમારા છે જો તે તેમને મૂર્ખતાથી પ્રેમ કરે છે. તમે કહી શકો, 'પણ એ અશક્ય છે! તેઓ લોહીના સંબંધોમાંના સંબંધોમાંથી એક થાય છે...' સાચું છે, પરંતુ હું તમને ખાતરી આપું છું કે લોહીના સંબંધો જ સૌથી મજબૂત સંબંધો બનાવતા નથી. ફક્ત એવા જ જીવો જેઓ તમારાથી સંબંધિત હશે તે જ છે જેને તમે પ્રેમ કરવાનું શીખ્યા છો, પછી ભલે તે બાળકો હોય, પુરુષો હોય કે સ્ત્રીઓ.

બાહ્ય રીતે, કૌટુંબિક સંબંધો સૌથી મજબૂત હોય છે પરંતુ ઘણીવાર એવું બને છે કે એક જ પરિવારના જુદા જુદા સભ્યોમાં વ્યવહારિક રીતે કંઈપણ સામ્યતા હોતી નથી કારણ કે તેઓ જુદા જુદા આધ્યાત્મિક સ્તર પર હોય છે.

જો તેમના કુટુંબને ખુબજ જરૂર હોય, તો તેઓને સાચો પ્રેમ કરતા પિતા તેને થોડા સમય માટે તેમને છોડીને વિદેશમાં જઈને પૈસા કમાવવાની હિમત કરશે. જ્યારે અન્ય, જે સમાન પ્રકારના પ્રેમથી પ્રેરિત નથી, તે તેના પરિવારને છોડવાની હિમત કરશે નહીં. એ સમયે તે તેની પત્ની અને બાળકોને ત્યજી રહ્યો હોય તેવું લાગે છે પરંતુ વાસ્તવમાં તેમને મદદ કરવા માટે માત્ર થોડા સમય માટે જ છોડી દે છે: તે ઘણા પૈસા કમાવવા માટે વિદેશ જાય છે, અને જ્યારે તે પાછો આવે છે ત્યારે તેઓ બધા એકસાથે ખુશ થઈ શકે છે. જ્યારે કે જે માણસને છોડવાની હિમત નથી તે તેના પરિવાર અને પોતાને બંનેને કાયમી ગરીબી માટે દોષિત ઠેરવે છે. આનું

અર્થઘટન એ છે કે : એક સાચા પિતા અને સાચા માતા સમયાંતરે તેમના બાળકોને ત્યાગ કરશે. અને, પ્રાર્થના અને ધ્યાન દ્વારા, નસીબ એકત્ર કરવા માટે 'દૂરના દેશો'ની મુસાફરી કરશે, અને જ્યારે તેઓ ફરીથી ઘરે જશે ત્યારે તેમનો આખો પરિવાર વધુ સારી રીતે રહેશે. જે માતાપિતા આ સમજી શકતા નથી તેઓ કદાચ સતત તેમના બાળકો સાથે હશે, પરંતુ તેઓ તેમને શું આપી શકે? થોડા મતભેદો અને અંતમાં થોડા ઘાટીલા પડવાળી રોટલી સિવાય બીજું કંઈ નહીં!

એક માતા તેના બાળક માટે બધું જ કરી શકે છે, અથાગ પ્રેમ અને રાત-દિવસ તેની સંભાળ રાખે છે, અને તેમ છતાં, તેણીની બધી નિષ્ઠા હોવા છતાં, બાળક ક્યારેય કંઈ ખાસ બની શકતા નથી.

આપણે તેને ગણિતની દ્રષ્ટિએ જોઈએ તો : બે પરિમાણીય આકૃતિઓનો જથ્થો ત્રિ- પરિમાણીય આકૃતિ પેદા કરી શકતો નથી, અને ત્રિ -પરિમાણીય પદાર્થોનો જથ્થો ક્યારેય ચાર પરિમાણીય શરીર બનાવી શકતો નથી. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, કોઈપણ સામાન્ય માનવીઓ ક્યારેય એક પ્રતિભા પેદા કરી શકશે નહીં અને કોઈ પણ પ્રકારની પ્રતિભાઓ ક્યારેય એક દિવ્યતા ઉત્પન્ન કરશે નહીં. દિવ્યતા ઉત્પન્ન કરવા માટે તમારે બીજા પરિમાણમાંથી અન્ય તત્વો ઉમેરવા પડશે, તત્વો જે ફક્ત આધ્યાત્મિક, દૈવી પરિમાણમાં જ મળી શકે છે. આ સમજવું જરૂરી છે.

તેથી, માતાઓએ તેમના બાળકોને કેવી રીતે બનાવવું તે શીખવું જોઈએ. સમયે સમયે, દિવસમાં ઘણી વખત, ભલે માત્ર થોડી મિનિટો માટે, તેઓએ પ્રાર્થનામા ભગવાનને તેમના વિચારો કરવા જોઈએ અને તેમને જે જોઈએ છે તે માટે પૂછવું જોઈએ.

તમે કહેશો કે ભગવાનને શોધવા જવું એટલું સહેલું નથી; પણ આ તો દૈવિક આકૃતિ છે! ફક્ત સ્વર્ગીય પરિમાણ વિશે વિચારીને માતા સુક્ષ્મ તત્વોને પોતાની તરફ ખેંચે છે અને તેને તેના બાળક સુધી પહોંચાડે છે. એવા કિસ્સાઓ છે કે જેમાં માતાનો પ્રેમ બાળકને મૃત્યુના જડબામાંથી છીનવી લે તેટલો મજબૂત જોવા મળ્યો છે. માતાનો પ્રેમ એટલો તીવ્ર હતો કે તે તેના બાળકમા કંઈ પણ રૂપાંતરત કરી શકે છે. તે તેના બાળકના શરીર પર આક્રમણ કરનારા નકારાત્મક, હાનિકારક તત્વોને બહાર કાઢવામાં સક્ષમ છે અને તેના જીવનને બચાવી શકે છે. દેખીતી રીતે, આવા કિસ્સાઓ અસાધારણ છે, પરંતુ જો તેઓ હંમેશા આવા નાટકીય પરિણામોની અપેક્ષા રાખી શકતા નથી, તો પણ માતાઓ પાસે તેમના બાળકો પ્રત્યેનો પ્રેમ દર્શાવવા માટે રોજિંદા જીવનમાં ઘણી મોટી તકો હોય છે. જે માનિસક શરીર દ્વારા રેકોર્ડ કરવામાં આવે છે. જ્યારે તેણી રેકોર્ડ કરે છે, ત્યારે આ ઉત્ક્રાંતિ માત્ર મહાન પ્રોત્સાહન જ નથી આપતી પરંતુ એ તેના અને બાળક વચ્ચે ખૂબ જ મજબૂત બંધન પણ બનાવે છે. આ દિવસોમાં માતા-પિતા અને બાળકો વચ્ચેના સંબંધો વારંવાર તૂટવા માટેનું એક માન્ય કારણ એ છે કે માતાપિતા તેમના બાળકોને તેમના પોતાના સ્પંદનો દ્વારા પ્રભાવિત કરવામાં અસમર્થ બની ગયા છે. તેઓ તેમના પ્રેમ, ડહાપણ, શક્તિ અને જીવનથી તેમને ગર્ભિત કરવામાં અસમર્થ બની ગયા છે. તે કેવી રીતે છે કે માતાઓ આ લાંબા સમય પહેલા સમજી ન હતી? હા, એ સાચું છે કે, સમય સમય પર, જો તેનું બાળક બીમાર હોય ત્યારે તેને ગળે લગાડે અને તેને ચુંબન કરે, માતા તેના માટે થોડો પ્રેમ અનુભવે છે, પરંતુ તે પ્રકારનો પ્રેમ શક્તિ વિનાનો છે, કારણ કે અન્ય લાગણીઓ લગભગ એક જ સમયે તેનું સ્થાન લે છે. તે ખુબજ દુર્લભ છે કે કોઈ

એવી વ્યક્તિ શોધવી જે જાણે છે કે તેમના બાળકો પર બુદ્ધિ અને સંપૂર્ણ સભાનતા સાથે કેવી રીતે કાર્ય કરવું સારું, તમે ત્યાં છો: જ્યારે તેઓ સૂર્યોદય સમયે રોયર પર જાય છે ત્યારે માતાઓએ તેમના કાર્યની કલ્પના કરવી જોઈએ. જો તેઓ આમ કરે છે, તો આ રીતે તેઓ જોઈને આશ્ચર્ય યક્તિ થઈ જશે કે તેમનો પ્રેમ તેમને અથાક બનાવે છે, કારણ કે તે પ્રેમ છે જે મગજના કોષોને ઉત્તેજિત કરે છે અને પોષણ આપે છે.

કદાચ બાળકો ઘણી બધી વસ્તુઓ જુએ છે અને સમજે છે પરંતુ તેઓ પોતાને વ્યક્ત કરી શકતા નથી. તમે કેટલાક અદ્ભુત, તદ્દન સમજાવી ન શકાય તેવા કિસ્સાઓ વિશે સાંભળો છો. બાળકો વિશે ઘણા બધા રહસ્યો છે જે ભિવચ્ચમાં સમજાવવાના બાકી છે. આપણે હજુ પણ બાળકો વિશે ઘણું ઓછું જાણીએ છીએ! કેટલીકવાર, માત્ર થોડી ક્ષણો માટે, તમે બાળકના ચહેરા પર એવી બુદ્ધિને ક્ષણિક અભિવ્યક્તિ જુઓ છો કે તે તમને અવાચક છોડી દે છે. અને પછી, બીજી જ સેકન્ડે સામાન્ય બાળક અલગ અભિવ્યક્તિ ફરીથી કરે છે. મને બાળકોને જોવાનું ગમે છે: મારા માટે, તેઓ પુસ્તકો જેવા છે, અને હું તેમાં ઘણી બધી વસ્તુઓ વાંચું છું.

પ્રેમ સર્વશક્તિમાન છે. જ્યારે તેઓ સૂતા હોય ત્યારે તેમની સાથે વાત કરો, તેમને હળવાશથી સ્નેહ કરો, તેમને દરેક રંગના પ્રકાશથી તરબોળ કરો: લાલ, નારંગી, સોનેરી પીળો, લીલો, વાદળી, નીલો અને જાંબલી. રંગો. જો તમે સૂર્યપ્રકાશમાં રહેલા સાચા રંગોથી પરિચિત થવા માંગતા હો, તો તમારે પ્રીઝમનો ઉપયોગ કરવો જ જોઈએ, કારણ કે પ્રકૃતિના રંગોની સંપૂર્ણ સુંદરતા અને શક્તિને જોવાનો એકમાત્ર રસ્તો છે.

પરંતુ સાથે સાવચેત રહો, આ રીતે તમે તેમને લાંબા સમય સુધી ચિંતન કરી શકો છો અને પછીથી, તમારી કલ્પનામાં તેમને પુનઃઉત્પાદિત કરી શકો છો. ખાતરી કરો કે તે સાચા રંગો છે. રંગો સાથે કામ ન કરો, પરંતુ ફક્ત સ્પેક્ટ્રમ રંગો સાથે જ કામ કરો: તે રંગીન પ્રકાશના આ ચમકતા કિરણોથી તમારા બાળકને તરબોળ કરવાનો પ્રયાસ કરો. કલ્પના કરો કે સ્પંદનો તેના શરીરના તમામ કોષોમાં પ્રવેશ કરે છે. જ્યારે તમે આ કરો છો ત્યારે તમે સૃષ્ટિના સૌથી મોટા રહસ્યને પુનઃઉત્પાદિત કરો છો, જેમાં ભગવાન પોતે પ્રવેશ કરે છે અને બધી બાબતોને જીવંત બનાવે છે.

માતાનો પ્રેમ આ વિશ્વમાં પ્રેમનું સૌથી શુદ્ધ સ્વરૂપ છે, અને માતા એ ભગવાન દ્વારા બાળક માટે સૌથી મોટો આશીર્વાદ છે.

જાદુઈ શબ્દ !

ખરેખર આશ્ચર્યજનક છે કે માતાપિતાના તેમના બાળકો પ્રત્યેના વલણમાં કેટલા વિચલનો જોવા મળે છે. બાળકો તેમની આસપાસ શું ચાલી રહ્યું છે તે સમજવા માટે ખૂબ નાનાં છે તેવા બહાને, માતા-પિતા તેમની હાજરીમાં તમામ પ્રકારની વસ્તુઓ કરવા અને બોલવામાં અને ઘૃણાસ્પદ વર્તન કરવા માટે નિઃસંકોચ અનુભવે છે, ક્યારેય કલ્પના કર્યા વિના કે તે તેમની માનિસકતા પર ખૂબ જ હાનિકારક અસર કરી શકે છે. આરોગ્ય બાળકો માટે અત્યંત સંવેદનશીલ, અત્યંત પ્રભાવશાળી હોય છે, અને તે ઘણીવાર બહાર આવે છે કે અમુક ક્ષતિઓ કે જે ફક્ત પછીના જીવનમાં જ દેખાય છે તે વાતચીતો અથવા ઘટનાઓને કારણે છે જે તેઓ જ્યારે બાળક હતા ત્યારે તેમની આસપાસ બની હતી.

ઉપરાંત, ઘણા માતા-પિતા તેમના બાળકો સાથે વાત કરવાની રીત પર પૂરતું ધ્યાન આપતા નથી. તેઓ તેમને કહેતા રહે છે કે તેઓ અસમર્થ અને મૂર્ખ છે, અને અંતે બાળકો ખરેખર અસમર્થ અને મૂર્ખ બને છે. જે માતા-પિતા આવું કરે છે તેઓ અજાણ છે કે શબ્દો શક્તિશાળી, સક્રીય શક્તિઓ છે અને તેઓ તેમના બાળકોને જે કહે છે તે તેમના પર ભારે પ્રભાવ પાડી શકે છે. શા માટે તેઓ હંમેશા તેમને રાક્ષસોની ધમકી આપે છે? તેમને શા માટે કહેવું પડે છે કે જો તેઓ તોફાની અને આજ્ઞાભંગ કરે તો પોલીસકર્મી તેમની ધરપકડ કરશે? શા માટે તેઓ હંમેશા તેમના પર નિંદાના ઢગલા

પણ આપે છે? શું તેઓ નથી જાણતા કે પરિણામ એ આવશે કે તેમના બાળકો જીવનને જોખમ અને અસુરક્ષિત અનુભવશે?

માતા-પિતાએ તેમના બાળકોનું ભલું કરવા માટે શબ્દોની શક્તિનો ઉપયોગ કરવાનું શીખવું જોઈએ, અને હું તમને આ માટે એક પદ્ધતિ આપી શકું છું. તે ખાસ કરીને નાના બાળકો ધરાવતી માતાઓ માટે છે. જ્યારે તેનું બાળક સૂતું હોય ત્યારે માતાએ જઈને તેના પલંગ પાસે બેસવું જોઈએ અથવા તેને ઉપાડીને તેના હાથમાં પકડવું જોઈએ અને તેની સાથે ખૂબ જ હળવાશથી વાત કરવી જોઈએ, 'મારા બાળક, હું તને ખૂબ પ્રેમ કરું છું. હું ઇચ્છું છું કે તમે તેજસ્વી પ્રકાશ, દૈવી જીવન, બુદ્ધિ અને શક્તિ, શુદ્ધતા અને પ્રેમાળ-દયાથી ભરપૂર બનો...' તેણીએ તેના બાળક સાથે આ રીતે વાત કરવી જોઈએ જે તેના હૃદયની ઇચ્છા છે. તે સંભવ છે કે કેટલાક લોકો વિચારશે કે આ બકવાસ છે, પરંતુ હું જાણું છું કે જેઓ બ્રહ્માંડના નિયમો સાથે વાકેફ છે તેઓ મારી સાથે સંમત થશે, કારણ કે તેઓ જાણે છે કે શબ્દ સર્વશક્તિમાન છે.

જો બાળક કંઈપણ સમજી શકતું નથી, તો પણ તેની માતાના શબ્દો તેના અર્ધજાગ્રતમાં રેકોર્ડ કરવામાં આવશે અને તે તેના માટે જે અદ્ભુત ભવિષ્યની કલ્પના કરે છે તે તરફ તેને પ્રભાવિત કરશે અને માર્ગદર્શન આપશે. અને માતાએ દરરોજ અને દરરોજ સાંજે આ કરવું જોઈએ. તેણીએ તેના બાળક સાથે નરમાશથી વાત કરવી જોઈએ, તેના માથા પર હળવાશથી ત્રાટકવું જોઈએ, તેને તેની શક્તિ અને તમામ ગુણો અને અવગુણો વિશે જણાવવું જોઈએ જે તે પહેલાથી ધરાવે છે અને જે તે પછીથી વિકસાવવાનું શીખશે. તેણીએ તેના બાળક સાથે તેના ભવિષ્ય વિશે વાત કરવી

જોઈએ, તે કેટલું ખુશ હશે અને તે કેવી રીતે ઉમદા, અપવાદરૂપ વ્યક્તિ બનશે. તેણીએ તેના માટે ફક્ત કાવ્યાત્મક, અદ્ભુત શબ્દોનો ગણગણાટ કરવો જોઈએ.

સામાન્ય રીતે કહીએ તો, માતા-પિતા તેમના બાળકોનું શિક્ષણ શરૂ કરતા પહેલા બૌદ્ધિક સમજના ચોક્કસ સ્તર સુધી પહોંચે તેની રાહ જુએ છે, કારણ કે પછી તેઓ તેમને વસ્તુઓ સમજાવી શકે છે, અને તેઓ વિચારે છે કે શિક્ષણ એ જ છે: સમજૂતીઓ! પરંતુ આ એવું નથી: ખુલાસાઓનું ક્યારેય શૈક્ષણિક મુલ્ય નથી. એક માત્ર માન્ય શૈક્ષણિક પદ્ધતિ એ ઉદાહરણ છે, બાળકોને ખૂબ જ નક્કર રીતે બતાવવું કે તેઓએ કંઈપણ સમજાવ્યા વિના તેમને બતાવો કે કેવી રીતે વાસણ ધોવા અને સાફ કરવા, કેવી રીતે ઘર વ્યવસ્થિત કરવું, ભોજન કેવી રીતે બનાવવું. બાળકો નાના વાંદરાઓ છે: જલદી તેઓ તમને કંઈક કરતા જોશે અને તમારી નકલ કરશે.

શું અદ્ભુત છે, એ પણ છે કે જ્યારે તમે તમારા બાળક માટે તે જાદુઈ શબ્દો કહો છો, ત્યારે તમારા હૃદય અને તમારા માથામાંથી તમામ પ્રકારના રંગો ચમકવા લાગે છે અને પ્રસારિત થાય છે, અને અદૃશ્ય વિશ્વની કેટલીક સંસ્થાઓ બધા આકર્ષિત થઈ શકે છે. આ સુંદરતા અને તમારા બાળક સાથે રહેવાનું નક્કી કરો અને તેના પર કામ કરો. તેથી, હું તમને વિનંતી કરું છું, પરિવર્તન માટે તમારી બુદ્ધિ શાંત રાખો અને કાયમ વાંધો અને પ્રશ્નો ઉઠાવવાને બદલે હું તમને જે કહું છું તેના પર વિશ્વાસ કરો; તે તમારા ફાયદા માટે અને, સૌથી ઉપર, તમારા બાળકોના ફાયદા માટે હશે.

તમને આશ્ચર્ય થશે કે શબ્દો શા માટે જરૂરી છે? શું એકલા વિચાર જ જબરદસ્ત શક્તિશાળી નથી? તે છે.

પરંતુ જો તમે તમારી જાતને શબ્દો વિના વિચારો સુધી મર્યાદિત રાખશો તો તે તમામ પ્રકારના વચનો અને પ્રતિબદ્ધતાઓને કાગળ પર લખવા અને પછી તમારી સહી ન કરવા જેવું છે. જ્યારે તમે સહી કરો ત્યારે જ તમારા વચનો માન્ય છે. તમે તમને ગમે તે જાહેર કરી શકો છો અથવા વચન આપી શકો છો, અને તમારી ઇચ્છા મુજબ તમારા નસીબને વસિયતનામું આપી શકો છો, પરંતુ જો તમારી ઇચ્છા પર કોઈ સહી ન હોય તો કોઈ તેની નોંધ લેશે નહીં. દુનિયાની નજરમાં એ સહી ગણાય છે, આધ્યાત્મિક કર્યો માં શબ્દો જ સહી છે.

વિચાર અને શબ્દની શક્તિ જબરદસ્ત છે, તમારું બાળક ઊઘતું હોય ત્યારે તેની સાથે વાત કરીને તેને કેવી રીતે પ્રભાવિત કરવું ભલે તે ન સાંભળે કે ન સમજે, પણ બ્રહ્માંડના કેટલાક નિયમો છે જેના કારણે તમે તમારા બાળકમાં જે બીજ રોપશો તે અંકુરિત થશે અને જ્યારે તે મોટા થશે ત્યારે ફળ આપશે. તમે તેની સાથે નૈતિક કાયદાઓ વિશે વાત કરી શકો છો અને તે બધા સારા અને સાચા છે, અને તમે ખાતરી કરી શકો છો કે તમે જે કહો છો તે બધું તેની અંદર રેકોર્ડ કરવામાં આવે છે. આ ઉપરાંત, કોણ ચોક્કસ કહી શકે કે શિશુઓ તમે જે કહો છો તે સમજી શકતા નથી? તેઓ હજુ સુધી પોતાની જાતને વ્યક્ત કરી શકતા નથી અથવા બતાવી શકતા નથી કે તેઓ સમજી ગયા છે, કારણ કે તેમના અંગો હજુ સુધી સંપૂર્ણ રીતે રચાયા નથી, પરંતુ આનો અર્થ એ નથી કે તેઓ સમજી શક્યા નથી.

જો તમે ઇચ્છો તો તમે કલાકો સુધી વિચારી શકો છો, પરંતુ જો તમે કંઈક ટ્રીગર કરવા માંગતા હોવ, કંઈક ગતિમા સેટ કરવા માંગતા હોવ જેથી તમારા વિચારો અહીં ભૌતિક સ્તરે આકાર લે, તો તમારે શબ્દોના હસ્તક્ષેપની જરૂર છે. માનિસક સ્તરે વિચાર

શક્તિશાળી છે, પરંતુ શબ્દો ભૌતિક સ્તરે શક્તિશાળી છે. અને હવે, આ સત્યને આત્મસાત કરો અને તેને તમારું પોતાનું બનાવો, અને તમે જોશો કે તમને ઉત્તમ પરિણામો મળશે. માત્ર ચેતવણીનો એક શબ્દ, જો કે: જ્યાં સુધી તમારા મનમાં એક મહત્વપૂર્ણ, જીવંત વિચાર આકાર ન લે અને તેને મજબૂત લાગણી દ્વારા સમર્થન ન મળે ત્યાં સુધી કોઈ પણ શબ્દ ઘડશે નહીં; નહીંતર, તમારા શબ્દો પોકળ અને બિનઅસરકારક હશે અને કંઈપણ ઉત્પન્ન કરશે નહીં.

હવેથી થોડા વર્ષો પછી, જ્યારે તેમના રમતના સાથીઓએ તેમની સાથે તોફાન કરવા માટે તેમને સમજાવવાનો પ્રયાસ કર્યો, ત્યારે આ બાળકો કંઈક તેમને પકડી રાખતા અનુભવશે, એક આંતરિક શક્તિ જે તેમને શુદ્ધતા, પ્રકાશ અને શાણપણના માર્ગ પર રાખશે. આ ઊંડી બેઠેલી શક્તિ ક્યાંથી આવે છે તેની તેમને કોઈ જાણ ન હોય તો પણ તેઓ તેનો સક્રીય પ્રભાવ અનુભવતા રહેશે. અને આ રીતે બાળકનું શિક્ષણ તેની સમજ વિકસિત થાય તેના ઘણા સમય પહેલા શરૂ થાય છે.

વાસ્તવમાં, હું તેનાથી ઘણું આગળ જઈશ: મેં તમને પહેલેથી જ કહ્યું છે કે એકવાર બાળકનો જન્મ થાય છે ત્યારે તેનું શિક્ષણ શરૂ કરવામાં મોડું થઈ જાય છે. હા, પહેલાથી જ બાળકના માતાપિતા પાસે તેમના બાળકને નિર્ણાયક રીતે પ્રભાવિત કરવાની શક્તિ નથી. જે જન્મ પહેલાં જ શરૂ થવું જોઈએ, તે કલ્પના થાય તે પહેલાં પણ! સાચું શિક્ષણ, એકમાત્ર પ્રકારનું શિક્ષણ જે ખરેખર બળવાન, અસરકારક, વાસ્તવિક અને અવિનાશી છે, તે બાળકની કલ્પના થાય તે પહેલાં શરૂ થાય છે.

મારા શિક્ષણશાસ્ત્રના વિચારો નવા છે, હું જાણું છું, અને ઘણીવાર વિચિત્ર હોય છે. પરંતુ તેઓ પરિણામ મેળવે છે. જ્યારે તમે બાળકોને ખાવા માટે કંઈક આપો છો, ત્યારે તેઓને તેમના ખોરાકથી મળતી વિવિધ પ્રકારની ઊર્જાનો ખ્યાલ હોતો નથી અને ન તો આ ઊર્જા તેમના શારીરિક, નૈતિક અને બૌદ્ધિક વિચારોના વિકાસમાં કેવી રીતે ફાળો આપશે. પરંતુ કોઈ પણ વ્યક્તિ તેમને ખાવા માટે કંઈક આપતા પહેલા બાળકના સમજવાની રાહ જોશે નહીં! તે જ રીતે તમારે તેમને દૈવી, આધ્યાત્મિક ખોરાક આપતા પહેલા રાહ જોવી જોઈએ નહીં. જો આપણે બાળકોને આધ્યાત્મિક જીવનને આપતા પહેલા તે સમજવામાં સક્ષમ થવાની રાહ જોઈશું, તો તેઓ ટૂંક સમયમાં મૃત્યુ પામશે - આધ્યાત્મિક રીતે મૃત. અને આ ઘણીવાર થાય છે : લોકો તેમના બાળકો આધ્યાત્મિક શિક્ષણ મેળવવા માટે પૂરતા મોટા થાય તેની રાહ જુએ છે અને તે દરમિયાન તેમને જીવનની સામાન્ય રીતથી એટલી ઊંડે ટેવાયેલા થવા દો કે જ્યારે તેઓ પરિસ્થિતિને સુધારવા માંગતા હોય ત્યારે ઘણું મોડું થઈ ગયું હોય છે અને કશું કરી શકાતું નથી.

રોજિદા જીવનમાં જાદુઈ શબ્દો નો ભંડાર હોવો જરૂરી છે... જેમકે , સુંદર, આભાર, સુરક્ષિત, આકર્ષક, સમજુ એવા અનેક...

તમારા બાળકોને ક્યારેય નિષ્ક્રિય ન થવા દો.

આજકાલ, માતા-પિતા પાસે એવી શૈક્ષણિક પદ્ધિતઓનો ઉપયોગ કરવાની હિંમત નથી કે જે બાળકનું ચારિત્ર્ય ઘડે છે. તેઓ કહે છે, 'તેમને વેદના ન આપવી જોઈએ. તેઓને જે જોઈએ છે તે બધું જ આપવું જોઈએ. ઠીક છે, પણ આ એક નબળાઇ છે જે તેમના બાળકોને બગાડે છે, અને એક દિવસ એવો આવશે જ્યારે તેમના બાળકો કંઈપણ કરી શકશે નહીં.

પરંતુ માતા-પિતા મારા પર વિશ્વાસ કરવાનો ઇનકાર કરે છે. તેમના મતે આ વિચાર કૂર છે. આ કૂર નથી: તે માત્ર એટલું જ છે કે થોડા નિયમો છે. અને આ થોડા નિયમો મુખ્ય કાયદાઓ બની જાય છે! ભૂતકાળમાં લોકો આ કાયદાઓ અનુસાર તેમના બાળકોને ઉછેરતા હતા, રાજાઓ પણ, કારણ કે રાજાઓ હંમેશા તેમના મહેલોમાં તેમને સલાહ આપવા માટે જ્ઞાની વૃદ્ધો રાખતા હતા. જેમ કે કોઈ રાજગુરુ રાજાને તેના બાળકનો ઉછેર કેવી રીતે કરવો તે વિશે કેટલીક સલાહ આપતા : 'મહારાજ, તમારો એક પુત્ર છે જે તમારા પછી શાસન કરશે. શું તે ન્યાયી, પ્રમાણિક અને નિષ્પક્ષ શાસક હશે? તો તમારે તેમને પ્રતાપી શાસક બને એ માટે તમારે આ કરવું જોઈએ : તે વૃદ્ધ થાય તે પહેલાં.

સમજો કે તે રાજકુમાર છે અને સિંહાસનનો વારસદાર છે, તેને ગરીબ પરિવારમાં રહેવા મોકલો

જેથી તે જાણી શકે કે પુરુષો અને સ્ત્રીઓ કેવી રીતે પીડાય છે અને ટકી રહેવા માટે સંઘર્ષ કરે છે અને પેટ ભરાય એટલું કમાવવા માટે તેમને કેટલી મહેનત કરવી પડે છે. જ્યારે તે પાછો આવશે અને સિંહાસન પર બેસશે ત્યારે તે ન્યાય અને દયા સાથે તેના લોકો પર શાસન કરશે.' કેટલાક રાજાઓએ ખરેખર આ સલાહનું પાલન કર્યું અને મહાન રાજાઓ આપ્યા છે.

જો તમે તેના વિશે વિચારો, તો ભગવાન પોતે તેમના બાળકો સાથે આવું કરે છે. તે સૌથી મહાન શિક્ષક છે, સર્વોચ્ચ શિક્ષણશાસ્ત્રી છે; તેણે આપણા માટે જે વારસો તૈયાર કર્યો છે તેને તે ક્યારેય જાહેર કરતો નથી. તે આપણને એવા અનુભવ આપે છે કે જાણે આપણે ગરીબ અને દુઃખી છીએ જેથી કરીને આપણે જાતે જ કામ કરીએ અને સાચા પ્રયત્નો કરીએ, અને જ્યારે પરિશ્રમ દ્વારા આપણે આપણા વારસાને લાયક બની જઈએ, ત્યારે સંગ્રહિત તમામ ખજાનાને તે જાહેર કરે છે. તે સમયે આપણે પિતાના શાણપણને સમજીએ છીએ જે અગાઉથી આમાંનું કંઈપણ જણાવતા નથી. દીક્ષા આપનારાઓ, પણ એ જ રીતે કામ કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે, તેઓ તેમના શિષ્યોથી ઘણી બધી બાબતો છુપાવે છે જેથી તેઓ વિકસિત થાય અને મજબૂત બને.

જે માતા-પિતા ઇચ્છે છે કે તેમના બાળકો ભવિષ્યમાં મહત્વની જવાબદારીઓ સંભાળે, તેઓએ તેમને જીવનની મુશ્કેલીઓનો અનુભવ કરવા માટે ઉછેરવા જ જોઈએ, કારણ કે અન્યથા તેઓ પછીના જીવનમાં તેમના ગૌણ અધિકારીઓ, તેમના કામદારો અથવા સૈનિકોની મુશ્કેલીઓ કેવી રીતે સમજશે? જેઓ ખૂબ જ ગરીબ વાતાવરણમાં જીવનની શરૂઆત કરે છે અને પોતાની મહેનત દ્વારા પોતાને ઉપર ખેંચે છે તેઓ સમજે છે અને અન્ય લોકો પ્રત્યે દયાળુ બને છે અને જેઓ

પીડાય છે તેઓ જાણે છે કે તેને શું ભોગવવું છે. બાકી વૈભવમાં ઉછરેલા એના થી વિરુદ્ધ જ સમાજ ધરાવતા હશે.

બાળક ત્રણ વર્ષનું થાય ત્યાર થી જ તેને નાનાં નાનાં કામની આદત પાડો. જેના કારણે તેઓ વિવિધ ઉપકરણોથી પણ દુર રહેશે, જેમકે પોતાનાં રમકડાં એના યોગ્ય સ્થાને મુકવાનું શીખવો. પોતાની બેગ તૈયાર કરવા જેવા નાના કામો તેમને સોંપો. જમ્યા પછી પ્લેટ ઉપાડવાની ટેવ પાડો. પોતાનું કામ જાતે કરવાની વૃત્તિ તેમનામાં કેળવો. તેમને વાર્તાઓ-કવિતાઓ સંભળાવો. આમ તો એવી ઘણી બધી પ્રવૃત્તિઓ છે જે તમે બાળક પાસે કરાવી શકો છો. પણ અત્યારના સમયના માતાપિતા પાસે બાળકની આધુનિક ઉપકરણો સિવાય બીજો કોઈ વિકલ્પ જ નથી.

પોતાનું કામ પોતાની જાતે કરવાથી સંતોષજનક અને સારો અનુભવ થાય"

તમારા બાળકોને પુખ્ત જીવન માટે તૈયાર કરો.

હું જાણું છું કે દાર્શનિક પ્રશ્નો જે અહીં પુખ્ત વયના લોકોને રસ પડે છે તે બાળકો અને કિશોરો માટે બહુ મનોરંજક નથી. તેઓ અન્ય પ્રવૃત્તિઓ અથવા મનોરંજનમાં વધુ રસ ધરાવે છે. પરંતુ તેમ છતાં, શિક્ષણને તેમના જીવનમાં અમલમાં મૂકવાનો પ્રયાસ કરતા પુખ્ત વયના લોકોમાં અહીં હોવાનો અર્થ એ છે કે તે બધું તેમના અર્ધજાગ્રત મનમાં નોંધાઈ રહ્યું છે, પછી ભલે તેઓ હજુ સુધી સંપૂર્ણ, ઊંડા મહત્વને સમજી શકતા ન હોય. પાછળથી, જ્યારે તેઓને કોઈ ગંભીર સમસ્યા ઉકેલવાની હોય, ત્યારે તેઓ યોગ્ય આચરણ પસંદ કરવા માટે મોટાભાગના લોકો કરતાં વધુ સારી સ્થિતિમાં હશે, કારણ કે તેઓને જે યોગ્ય છે તે તરફ એક અભિગમ અને ઉત્તેજના પ્રાપ્ત થશે. તેનાથી કોઈ ફરક પડતો નથી કે, આ ક્ષણે, તેઓ અજાણ છે કે કંઈપણ થઈ રહ્યું છે. તેઓએ જે જોયું અને સાંભળ્યું છે તે તેમના જીવનભર પ્રભાવ પાડતું રહેશે. અને તેથી જ યુવાનોએ આપણા કાર્યમાં ભાગ લેવો જોઈએ.

જો તમારી પાસે એવી છાપ હોય કે તમારા બાળકો ખૂબ નાના છે, તો તમારે તેમને હવે પછીથી તેઓ જે જીવન જીવશે તેના માટે તૈયાર કરવાનું શરૂ કરવું જોઈએ, અને જો તેઓ પુખ્ત વયના લોકોના સંગતમાં હશે અને તેઓ કેવી રીતે જીવે છે તે જોશે તો તેઓ ઊંડી

એક નાની છોકરી સહજપણે ઢીંગલીને ગળે લગાડવા અને ખવડાવવા માંગે છે. તે માતા તરીકેની તેની ભાવિ ભૂમિકા માટે પોતાને તૈયાર કરી રહી છે. કંઈક તેની અંદર તેને ભવિષ્યને ધ્યાનમાં રાખીને ભૂપ્રદેશનું અન્વેષણ કરવા માટે પ્રેરે છે. આ એક વિષય છે જે તપાસ કરવા યોગ્ય છે.

કેટલાંક બાળકો શું ચાલી રહ્યું છે તે સમજ્યા વિના તેમના માતા-પિતા સાથે મંદિરમાં જાય છે, પરંતુ સેવાની ગૌરવપૂર્ણતા અને પુખ્ત વયના લોકોનું યાદ કરેલું વલણ તેમના આત્માઓ પર એવી છાપ પાડે છે જે તેઓ જીવનમાં પછીથી વધુ સંપૂર્ણ રીતે સમજી શકશે. અન્ય લોકોને પરિવારના કોઈ સભ્ય અથવા તેમના નાના મિત્રના અંતિમ સંસ્કારમાં લઈ જવામાં આવી શકે છે, અને તેઓ વિચારવા લાગે છે કે અદૃશ્ય થઈ ગયેલા લોકોનું શું થાય છે. મૃત્યુ એ એક ઘટના છે જેની સામે તેઓ અનિવાર્યપણે અમુક તબક્કે આવશે, અને નાની ઉંમરે તૈયાર થવું તેમના માટે ઉપયોગી છે. જીવનની ઘણી બધી ઘટનાઓ માટે પણ આવું જ છે. દરેક બાળક, અમુક હદ સુધી, એવી ઘટનાઓનો સામનો કરવા માટે બંધાયેલો છે જે હજુ પણ ભવિષ્યમાં છે અને આમાં, તેમને પુખ્તવયના લોકોના અનુભવ દ્વારા મદદ કરવી આવશ્યક છે.

બીજું એકદમ સરળ ઉદાહરણ લો: રસાયણશાસ્ત્રના વિદ્યાર્થીઓ તેમના ક્ષેત્રમાં અત્યાર સુધી શું શોધાયેલ છે તે શીખીને શરૂઆત કરે છે. પછીથી, જો તેઓ આમ કરવા સક્ષમ હશે, તો તેઓ તેમની પોતાની શોધોને હાલના જ્ઞાનના સરવાળામાં ઉમેરશે પરંતુ, શરૂઆતમાં, તેઓએ તેમના પહેલાં અન્ય રસાયણશાસ્ત્રીઓના પ્રયોગો અને શોધોનો અભ્યાસ કરવો જ જોઈએ. જો તેઓ તેમની અવગણના કરવાનું

નક્કી કરે તો તેઓને એ શોધવામાં વીસ કે ત્રીસ વર્ષ લાગી શકે છે કે પાણીનો એક અણુ ઓક્સિજનના એક અણુ અને હાઇડ્રોજનના બે અણુઓથી બનેલો છે, અને તેઓ કદાચ આટલી દૂર સુધી પહોંચી પણ ન શકે. સમય બચાવવો અને આપણા અગ્રદૂતોના તારણો સ્વીકારવું તે વધુ સમજદાર છે.

જો બાળકો પુખ્ત વયના લોકો સાથે રહેવા માટે ટેવાયેલા હોય, તો તેઓ સાથે આવે ત્યારે તેઓ ચોક્કસ ઘટનાઓનો સામનો કરવા માટે પહેલેથી જ તૈયાર હશે. તેઓ યાદ રાખશે કે તેઓ એ તેમના માતાપિતાને શું કરતા જોયા છે અને તે જ કરશે. તેથી જ યુવાનો માટે તેમના વય-જૂથ માટે ઘડવામાં આવેલી પ્રવૃત્તિઓ સુધી મર્યાદિત ન રહે તે ખૂબ જ સારું છે. એક દિવસ હું એક સ્ત્રી સાથે વાત કરતાં માલુમ પડ્યું જેને લગભગ પંદર વર્ષની બે સુંદર પુત્રીઓ હતી, અને મેં કહ્યું, “તમારી છોકરીઓને ભાઈચારામાં આવવાથી જે ફાયદાઓ છે તેની જાણ હોવી જોઈએ અને સત્ય સાંભળવું સારું રહેશે જે તેમને પછીના જીવનમાં ઉપયોગી થશે.” અને શું તમે જાણો છો કે તેણીની પ્રતિક્રિયા શું હતી ?” અરે નહિ. તેઓ ઘણા નાના છે. તેમની ઉંમરે તેઓ મજામાં હોવા જોઈએ. તેઓ ડાન્સ અને સરપ્રાઈઝ પાર્ટીઓને પસંદ કરે છે. તેમની પાસે ભવિષ્યમાં ગંભીર બાબતો વિશે વિચારવા માટે પુષ્કળ સમય હશે!” સારું ત્યારે, એ દીકરીઓ પાસે એક માતા છે જે તેના બાળકો માટે વિનાશક ભાવિ તૈયાર કરી રહી છે.

અલબત્ત યુવાનોને નૃત્ય કરવાની છૂટ હોવી જોઈએ. હું નૃત્યની વિરુદ્ધ નથી! પરંતુ તેઓ એ વસ્તુઓના ઉચ્ચ ક્રમ વિશે વિચારવાની આદત પણ મેળવવી જોઈએ. મનુષ્ય માત્ર કામ, પ્રયત્ન કે ગંભીર ચિંતન માટે નથી બન્યો, તે પૂરતું સ્પષ્ટ છે. વાસ્તવમાં, ભૂતકાળમાં, તે

દીક્ષાર્થીઓ હતા જેમણે લોકપ્રિય આનંદના દિવસોની સ્થાપના કરી, જેથી, તેમના નૃત્ય અને ગાયન દ્વારા, લોકો સતત કામ અને રોજીંદા જીવનની ચિંતાઓ દ્વારા દબાયેલી શક્તિઓને એક રાહ આપી શકે. બીજી બાજુ, જો કોઈ એવું વિચારે છે કે જે જરૂરી છે તે દરેક સમયે આનંદ કરવો અને મનોરંજન કરવું છે, તો તે જીવનનો મુખ્ય મુદ્દો સંપૂર્ણપણે ચૂકી ગયો છે!

મારી એવી માતા સાથે કોઈ ઝઘડો નથી જે ઈચ્છે છે કે તેની દીકરી સારો સમય પસાર કરે. હું પણ સારો સમય પસાર કરવા માંગુ છું. હું ક્યારેય બીજું કંઈપણ વિચારતી નથી! પરંતુ ત્યાં એક કરતાં વધુ પ્રકારના 'સમય' છે, એ સારા પણ હોઈ શકે છે અને ખરાબ. એવું પણ બની શકે છે કે તમે સારા સમયની રાહમાં ખરાબ સમયમાં આવી જાઓ છો. તો એ સમયે તમારે સંતુલિત થવું પડશે. તે યુવાન છોકરી કે જેની માતાએ તેને બહાર જવાનું અને આનંદ માણવાનું કહ્યું હતું તેમાં વધુ સમય પસાર નહીં કરી શકે. કોઈ પણ ક્ષણમાં તે સ્ત્રીઓની હરોળમાં વધારો કરશે જેઓ આ બધું શું છે તેની કોઈ કલ્પના વિના જીવન પસાર કરે છે.

સંકુચિત મનની વ્યક્તિ છું એવા નિષ્કર્ષ પર ન જશો. મારાથી વધુ વ્યાપક મનનું કોઈ નથી. હું ઈચ્છું છું કે બધા યુવાનો, છોકરાઓ અને છોકરીઓ ખુશખુશાલ હોય અને નાયતા અને ગાતા હોય. પરંતુ તે જ સમયે, હું ઈચ્છું છું કે તેઓ દીક્ષાર્થીઓના જ્ઞાનનો અભ્યાસ કરે અને કુદરતની ઉત્કૃષ્ટ, જીવંત શક્તિઓ સાથે જોડાણ બનાવવાનું શીખે. જો તેઓ આમ કરશે તો તેઓ અદ્ભુત સ્ત્રી-પુરુષ બની જશે, તેઓ તેમના પરિવાર, દેશ અને સમગ્ર વિશ્વ માટે પણ કાર્ય કરવા સક્ષમ બનશે. તેથી, તમે અહીં છો: ફક્ત થોડા શબ્દો સમજાવવા માટે કે યુવાનોને તેમના વિકાસના હાલના

તબક્કે જે તેમને ખુશ કરે છે અથવા તેમને અનુકૂળ હોય તે જ કરવા દેવા જોઈએ નહીં. તેમને હંમેશા થોડું ઉંચું લક્ષ્ય રાખવા માટે, થોડું આગળ વધારવામાં અને ભવિષ્યની અપેક્ષા રાખવામાં મદદ કરવી જોઈએ.

હા, હું જાણું છું ઘણા બાળકો અપેક્ષા રાખે છે, પરંતુ હંમેશા શ્રેષ્ઠ રીતે નહિ. ઉદાહરણ તરીકે, એક સુંદર, આકર્ષક નાની છોકરીના જીવનમાં એક મહત્વાકાંક્ષા હોઈ શકે છે: તેણીના હોઠ અને નખ સાથે તેની માસી જેવી બનવાની અને તેની બધી આંગળીઓ પર વલયો હોય. અથવા એક નાનો છોકરો સપના કરે છે તેના દાદા જેવું બનવું, કારણ કે તે પાઇપ ધૂમ્રપાન કરે છે અને તેની પાસે પ્રચંડ મૂછો છે! તે જાણ્યા વિના, યુવાનો ઘણીવાર અપેક્ષા રાખે છે. તેઓ મોટા થવા માટે અને મહત્વપૂર્ણ અથવા અસ્પષ્ટ દેખાવાની ખૂબ જ ઉતાવળમાં છે.

વાસ્તવમાં, યુવાનોએ બને ત્યાં સુધી યુવાન રહેવાનો પ્રયાસ કરવો જોઈએ - તેમના હૃદયમાં, મારો મતલબ છે: સ્વયંસ્કુરિત, સરળ અને હસતાં. અંગત રીતે, હું બાળક રહેવાનું પસંદ કરું છું. મારામાં બાળપણની ભાવના જાળવવા માટે હું મારી શક્તિમાં બધું જ કરું છું. યુવાન વૃદ્ધ થવા માંગે છે, અને હું યુવાન રહેવા માંગુ છું. યુવાની એટલી જલ્દી અદૃશ્ય થઈ જાય છે. તે વસંત જેવું છે - બધું ખૂબ સંક્ષિપ્ત છે! એટલે મન ખોલીને માણવું હોય એને આ ઉત્સવને મનાવી લેવો જોઈએ.

આધ્યાત્મ જીવનના દરેક ક્ષણના સદુપયોગની સરળ સમજ આપે છે.

તમારા બાળકોની અજાયબીની ભાવનાને સુરક્ષિત કરો.

આ બાળકો જ્યારે પણ સંભાળતા હોય ને ત્યારે તેમના ચહેરા સ્પંદિત થતા હોય છે. તેઓ માને છે કે દરેક વસ્તુ જીવંત અને બુધ્ધિશાળી છે. તેઓ જંતુઓ, પત્થરો, પ્રાણીઓ અને છોડ સાથે વાત કરે છે. જો તેઓ પથ્થર પર પડીને પોતાને ઇજા પહોંચાડે છે, તો તેઓ પથ્થરને વાત આપે છે અથવા તેને ઠપકો આપે છે કારણ કે તેઓ વિચારે છે કે પથ્થારે તેને નુકસાન પહોંચાડ્યું છે. બાળકો ઘણી બધી વાતો કહે છે જે પુખ્ત વયના લોકોને વાહિયાત લાગે છે કારણ કે તેઓ સમજી શકતા નથી, અને ઘણીવાર બાળકના પ્રિતિબંબ દ્વારા પ્રગટ થયેલી સમજની ઊંડાઈથી આશ્ચર્યચકિત થઈ જઈએ એવી ઘટનાઓ બનતી હોય છે. તેઓ કુદરતી અને જટીલ છે અને હજુ પણ તેઓ જે સ્વર્ગીય પ્રદેશોમાંથી આવ્યા છે તેના સંપર્કમાં છે. પરંતુ તેમના પરિવારો અને સમાજ સામાન્ય રીતે તેમના બાળકોમાં તેમના પોતાના તર્ક, વસ્તુઓ પ્રત્યેનો તેમનો પોતાનો વિકૃત દૃષ્ટીકોણ કેળવે છે, જે તેમને સ્વીકારે છે. માતા-પિતા વારંવાર તેમના બાળકોના મનને વિકૃત કરે છે. જ્યારે હસવાનો સમય આવે છે, ત્યારે તેઓ હસે છે, અને જ્યારે વિચારવાનો સમય હોય છે, ત્યારે તેઓ વિચારે છે. તેઓ ભવ્ય રીતે પ્રતીક્રીયા આપે છે. પ્રેક્ષકો તરીકે તેઓ પુખ્ત વયના લોકો કરતા વધુ સંતોષકારક છે! એકલા

કદાચ તેઓ એક જ સમયે સત્ય પર પહોંચી જાય છે, જ્યારે ત્યાં પહોંચવામાં તમને યુગો લાગે છે. હકીકતમાં ખાતરીપૂર્વક કહી શકાય કે તેઓ પુખ્ત વયના લોકો કરતાં વધુ ઝડપથી અને વધુ સચોટ રીતે સત્યને સમજે છે. ખૂબ જ નાના બાળકોમાં અદ્ભુતની જન્મજાત સમજ હોય છે.

જ્યારે તેમને પરીકથાઓ સંભળાવવામાં આવે છે ત્યારે તેઓ સહજ રીતે માની લેતા હોય છે. પરંતુ માત્ર થોડા વર્ષો પછી તેઓ તેમની અજાયબીની ભાવના ગુમાવશે, કારણ કે પુખ્ત વયના લોકો તેમની વિશ્વસનીયતા પર હસે છે, અથવા જો તેઓ વાસ્તવમાં તેમના પર હસતા નથી, તો તેમનું ભૌતિકવાદી વલણ બાળકો પર છવાઈ જાય છે. બાળકોની શાનદાર ભાવનાને ક્યારેય ન મારશો. વાસ્તવમાં તમારે તેની ખેતી કરવી જોઈએ જેથી કરીને તે આખી જીંદગી તેમને પોષણ આપે. દંતકથાઓ અને પરીકથાઓ સારી છે કારણ કે તેઓ બાળકના મનમાં અદ્રશ્ય વિશ્વ અને તેના તમામ રહેવાસીઓની ભાવનાને જીવંત રાખે છે.

એકવાર બાળક તેની અજાયબીની ભાવના ગુમાવી દે છે તે તેની સૌથી કિંમતી ફેકલ્ટી ગુમાવી દે છે. કારણ કે તમે વિચારી શકતા નથી કે પુખ્ત વયના લોકો માટે તે શ્રેષ્ઠતાનો કોઈ મોટો પુરાવો છે કે બ્રહ્માંડમાં કોઈ આત્મા નથી અને કોઈ બુદ્ધિ નથી, અને મનુષ્યો એકમાત્ર જીવંત જીવો છે જેની પાસે વિચાર શક્તિ છે. સમગ્ર પ્રકૃતિ જીવંત અને બુદ્ધિશાળી છે અને જીવંત, બુદ્ધિશાળી જીવોથી ભરપૂર છે, જેમાંથી ઘણા માણસો કરતાં વધુ બુદ્ધિશાળી છે! જ્યારે કોઈ નકારે છે કે સમગ્ર સૃષ્ટિ જીવંત અને બુદ્ધિશાળી છે, મૃત્યુ તેમના પર પકડ મેળવવાનું શરૂ કરે છે. જો તમે માનતા હોવ કે તમારી આસપાસની દરેક વસ્તુ બુદ્ધિ અને જીવનથી

સંપન્ન છે, તો તમારી અંદર બુધ્ધિ અને જીવન બંને વધશે અને વધશે.

મનોવૈજ્ઞાનિકો અને શિક્ષકોએ આ કલ્પનાને સારી રીતે જોવી જોઈએ કારણ કે તેઓ હજી સુધી કોઈ વિચારની જાદુઈ શક્તિનો ખરેખર અભ્યાસ કર્યો નથી. જો તમને લાગતું હોય કે પૃથ્વી પરના દરેક વ્યક્તિ દુષ્ટ, ભ્રમિત, નીચ અને ગુનાહિત માનિસકતા ધરાવનાર છે, તો તમે તમારી જાતને મોટા જોખમમાં મૂકી રહ્યા છો, કારણ કે તે ફક્ત તમારા પર પ્રતિબિંબિત કરશે જ નહીં પરંતુ વહેવા કે પછી તે ખરેખર તમારા જેવા બનીને સમાપ્ત કરશે. અને જો તમે માનતા હોવ કે, તેનાથી વિપરિત, તમે પ્રકાશ, સૌંદર્ય, વૈભવ અને ઉમદાતાથી ઘેરાયેલા છો, તો આ તમને પ્રભાવિત કરશે, અને ધીમે ધીમે તમારા પર દિવસો જશે. જ્યારે આપણે નાના હતા ત્યારે પરિવારમાં ઘણા વૃદ્ધ લોકોને જોયા હશે જે તેમના શબ્દો ખૂબ જ શાણપણથી વ્યક્ત કરતા હતા. તેઓ શિક્ષિત લોકો ન હતા, તેમાંના મોટા ભાગના ક્યારેય શાળાએ ગયા ન હતા, પરંતુ તેમના સમગ્ર વલણમાં એવું ગૌરવ અને આત્મ-નિયંત્રણ વ્યક્ત થયું કે જેમની ખૂબ પ્રશંસા કરવી જોઈએ. તેઓ એક મોડેલ બની શકે તેવા હતા.

માતા-પિતા અને બીજા સંબંધો બાળકો પર ઘણો પ્રભાવ પાડે છે. આ કારણોસર, માતા-પિતાએ સાવચેત રહેવું જોઈએ કે એમણે બાળકોને ક્યારેય એવા કોઈની સાથે ન છોડવા જોઈએ જે તેમને બધી પ્રકારની ખરાબ વાતો કહી શકે. જ્યારે તેઓ નાના હોય છે, ત્યારે તેઓ જે જુએ છે અને સાંભળે છે તે બધું તેમના પર એક છાપ છોડી દે છે જે તેમનામાં જીવનભર રહે છે. તેથી, તમારા બાળકો પર નજર રાખો, અને હકીકતમાં, જો તમે કરી શકો, તો તમારે તેમના મિત્રો પસંદ કરવા જોઈએ અને

હંમેશા જાણવું જોઈએ કે તેઓ કોની સાથે છે. તમારા પોતાના બાળપણના વર્ષો પર જુઓ, અને તમને કદાચ તમારી વર્તમાન રુચિઓ અને વૃત્તિઓ, તમારા વર્તમાન વર્તનના કારણો મળશે.

બાળપણ વ્યક્તિના સમગ્ર જીવનને નિર્ધારિત કરે છે. બાળપણમાં મળેલી છાપ ક્યારેય ભૂંસી શકાતી નથી અને તેથી જ પુખ્ત વયના લોકો પર આટલી મોટી જવાબદારી હોય છે. જો તેઓ તેમની અભદ્રતા અને કુરૂપતાથી બાળકને નુકસાન પહોંચાડે છે, તો તે બાળક તેના બાકીના જીવન માટે તેની નિશાની સહન કરશે. બાળકને ખોટી દિશામાં પ્રોત્સાહન આપવાના ડરથી પુખ્ત વયના લોકોએ તેમના વર્તન પર કડક નજર રાખવી જોઈએ.

અહીં તમારે પ્રારંભિક મનોવિજ્ઞાનના કેટલાક નિયમો પણ જાણવાના ખુબ જરૂરી છે. એવું નથી કે બાળકોનો ઉછેર સ્વપ્નસમાન, કાવ્યાત્મક, કાલ્પનિક અને અવાસ્તવિક વાતાવરણમાં જરાય ન થવો જોઈએ. તે પણ ખૂબ જોખમી હશે. દરેક પદ્ધિતની તેની સારી અને ખરાબ બાજુઓ હોય છે, અને તમારે તેને કેવી રીતે અને ક્યારે લાગુ કરવી તે જાણવું જોઈએ. માતાપિતા અને શિક્ષકોએ બાળકોની બુદ્ધિ અને વ્યવહારિક બુદ્ધિને ઉત્તેજીત કરવી જોઈએ; તેઓએ તેમને ભૌતિક સ્તરે પોતાને માટે મેનેજ કરવાનું શીખવવું જોઈએ અને તેમને જીવનમાં પછીથી મળનારી વાસ્તવિકતાઓનો સામનો કરવા માટે તૈયાર કરવું જોઈએ, પરંતુ તેઓએ ક્યારેય અદભૂત અને અદૃશ્ય વાસ્તવિકતાઓ પ્રત્યેની તેમની સંવેદનશીલતાનો નાશ કરવો જોઈએ નહીં. તેઓએ તેમની સાથે પ્રકૃતિના આત્માઓ વિશે વાત કરવી જોઈએ: પૃથ્વી-આત્માઓ, પાણી-આત્માઓ, હવા- આત્માઓ અને અગ્નિ-

આત્માઓ, અને તેમને તેના વિશે જણાવવું જોઈએ. આ આત્માઓ બ્રહ્માંડમાં કામ કરે છે. પરંતુ અન્ય કંઈપણ કરતાં વધુ મહત્વપૂર્ણ અને પવિત્ર ભાવનાઓ તેમજ દૈવીત્વ પર ધ્યાન દેવું જોઈએ અને શરૂઆત કરવાની એક સારી રીત એ છે કે જીવનના વૃક્ષ અને સ્વર્ગીય વંશવેલા વિશે વાત કરવી. તમે તેમને એમ કહીને શરૂઆત કરી શકો છો, 'તમે જુઓ, મનુષ્ય પ્રાણીઓ કરતાં વધુ બુદ્ધિશાળી છે, તેથી જ તેઓ તેમનાથી ઉપર છે' અને પછી તમે સમજાવી શકો છો કે પુરુષો અને સ્ત્રીઓમાં પણ, કેટલાક અન્ય કરતાં ઉપર છે કારણ કે તેઓ વધુ સારા અથવા સમજદાર છે.' બાળક આ સત્યને ઓળખે છે. તો પછી તમે કહી શકો, 'તો શા માટે એવા અન્ય જીવો ન હોવા જોઈએ જેઓ સ્ત્રી-પુરુષોથી ઉપર હોય, શ્રેષ્ઠ અને બુદ્ધિમાન કરતાં પણ ઉપર હોય?' બાળકો આ સ્વીકારે છે, અને આ રીતે તમે તેમને દેવદૂતો અને મુખ્ય દેવદૂતોના અસ્તિત્વની કલ્પના અને આધ્યાત્મિક વંશવેલાની તમામ સંસ્થાઓનો પરિચય કરાવો છો. જે કોઈ બાળક છે આ રીતે ઉછરેલા લોકોમાં પ્રકાશ અને શાણપણના ઉચ્ચ વિશ્વની સભાનતા અને તેના તરફ પ્રયત્ન કરવાની ઇચ્છા હશે.

કોઈપણ જે આપણા વિશ્વની બહારના વિશ્વના અસ્તિત્વ અને આપણા કરતાં ઉચ્ચ ક્રમના જીવોના અસ્તિત્વને નકારે છે તે પોતાને મર્યાદિત કરે છે અને પોતાને અંધકારમાં રહેવાની નિંદા કરે છે. અને જો ઘણા લોકો ક્યારેય આગળ વધતા નથી અથવા સુધરતા નથી, તો તે એટલા માટે છે કે તેઓ જાણતા નથી, અથવા સ્વીકારવાનો ઇનકાર કરે છે, કે માનવ જાતિની બહાર અને તેની ઉપર, સર્વોત્તમ માણસો, દેવદૂતો અને મુખ્ય દૂતોનો સંપૂર્ણ વંશવેલો છે, જે સિંહાસન સુધી પહોંચે છે.

ઊર્જા મેળવવા માટે જીવતા રહેવું, અલબત્ત, પરંતુ આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિકોણથી તેઓ ક્યારેય કોઈ પ્રગિત કરતા નથી. તેઓ એવા માસ્ટરના વિચારને સ્વીકારવાનો પણ ઇનકાર કરે છે જે તેમને સૂચન આપી શકે અને જ્ઞાન આપી શકે. હકીકતમાં ઘણા લોકો મૃત્યુ પામ્યા છે - આધ્યાત્મિક રીતે મૃત. જ્યારે કે જેઓ આધ્યાત્મિક વંશવેલાને સભાનપણે સ્વીકારે છે તેમના જીવનમાં ઉચ્ચ ધ્યેય હોય છે અને ઘણી મોટી વસ્તુઓ કરવાની પ્રેરણા હોય છે.

આ દુનિયામાં અદ્ભુત અજાયબીઓ છે જે ને સમજવા માટે સૂક્ષ્મ વિચારોનું સક્રિય અસ્તિત્વ સ્વીકારવું અનિવાર્ય બની જાય છે.

પ્રેમ તો નબળાઈ વગરનો જ.

જ્યારે માતાપિતા બાળકોને કંઈક કરવાનું કહે છે ત્યારે તેઓએ ખાતરી કરવી જોઈએ કે તેઓ તેનું પાલન કરે છે કે નહિ. કેટલીક માતાઓ તેમના બાળકોને માર્ગ આપે છે કારણ કે તેઓ રડે છે અને માતા તેમનું દુઃખ સહન કરી શકતી નથી. આ અવિવેકી દયા છે કારણ કે, પાછળથી, જે બાળકોએ ક્યારેય આજ્ઞા પાળવાનું શીખ્યા નથી તેમના માતાપિતા માટે કોઈ આદર રહેશે નહીં. માતાએ શાંત અને નમ્ર રહેવું જોઈએ, ક્યારેય ગુસ્સે થવું જોઈએ નહીં અને તેના બાળકને ક્યારેય મારવું જોઈએ નહીં, પરંતુ તેણે માતા કુદરતની જેમ માર્ગ પણ ન આપવો જોઈએ. કુદરત તે જે કરે છે તેનાથી સંપૂર્ણપણે અસ્પષ્ટ જુએ છે, અને તેથી જ તે માતાનો આદર કરવાનું શીખે છે.

બાળક માટે, તેની માતા પ્રકૃતિનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને જો તે નિષ્ઠાપૂર્વક આમ કરવામાં નિષ્ફળ જાય તો બાળક ક્યારેય શીખશે નહીં કે અમુક મર્યાદાઓનું ઉલ્લંઘન ન કરવું જોઈએ અને તે વિનાશ તરફ દોરી જશે. માતાની નબળાઈ ઘણીવાર બાળકોના જીવનમાં પછીથી બાળકને સંપૂર્ણ બદમાશમાં ફેરવી નાખે છે. હા, ઘણી વાર મા-બાપનો અવિવેકી પ્રેમ પરિવારોમાં ખૂબ જ તકલીફનું કારણ બને છે, કારણ કે તેઓ તેમના બાળકોને શીખવવામાં અસમર્થ હોય છે કે અમુક કાયદાઓ છે જેનું પાલન દરેકે, માતાપિતા અને બાળકોએ એકસરખું કરવું જોઈએ. જે બાળકોને હંમેશા મંજૂરી આપવામાં આવે છે. તેઓ જે ઇચ્છે છે તે

કરવા માટે તેઓ ક્યારેય સારા અને અનિષ્ટ વચ્ચેનો તફાવત જાણશે નહીં, અને તે તેમની ભૂલ નહીં હોય: તેમનો ઉછેર જ એમ થયેલ છે.

બાળકોએ જ્યારે તેઓ હજુ ખૂબ નાના હોય ત્યારે શીખવાનું શરૂ કરવું પડે છે કે એવા કાયદાઓ છે જે તેમણે પાળવા પડશે, અને તેમને શીખવવાનું તેમના માતાપિતા પર નિર્ભર છે. એ સમજવું જ જોઈએ કે બાળકો તેમની માતા કરતાં વધુ બુદ્ધિશાળી અને વધુ ચતુર હોય છે! તેઓ ખૂબ જ જલ્દી તેમના આંસુનો ઉપયોગ તેમના પોતાના માર્ગ મેળવવા માટે શીખે છે, અને એકવાર તેઓને તે મળી જાય પછી તે અસહ્ય બની જાય છે.

માતાપિતાએ તેમના બાળકોને તે સ્પષ્ટ કરવું જોઈએ કે તેમની દરેક ઈચ્છાઓ અહીં પૂરી કરવામાં આવશે નહિ. અન્યથા, જ્યારે તેઓ પ્રતિક્રિયા આપવાનું નક્કી કરશે ત્યાં સુધીમાં તો ઘણું મોડું થઈ ગયું હશે. કેટલાક માતાપિતાને જ્યારે ધંભીર પરીસ્થિતિનો ખ્યાલ આવે છે, ત્યારે અચાનક કડક અને અણગમો પેદા કરે તેવું વર્તન કરવા લગતા હોય છે. અને માતાપિતા વચ્ચે ભયંકર યુદ્ધ થાય છે. તેઓએ શરૂઆતથી જ તેમની સાથે મક્કમ રહેવું જોઈતું હતું. માતાપિતાએ નબળાઈને દૂર કરવાનું શીખવું જોઈએ જે તેમના બાળકોને આનંદ આપવાની તેમની ઈચ્છાથી ઉદ્ભવે છે કારણ કે તેઓ નાના છે: આ કરવાથી તેઓ બાળકના હૃદય અને આત્મામાં ખૂબ જ ખરાબ વલણો જગાડે છે. તેઓએ વિપરીત કરવું જોઈએ, કારણ કે જ્યારે બાળકો ખૂબ નાના હોય છે ત્યારે તેઓ પ્રતિબંધો, આદેશો અને ઠપકો સ્વીકારે છે. પછીથી જ્યારે તેઓ સમજવા માટે પૂરતા યોગ્ય થઈ જશે, ત્યારે તેઓ તેમના માતાપિતાને તેના

માટે પ્રેમ કરશે અને તેમને ઘણી બધી વેદનાઓ માંથી બચાવવા બદલ તેમના આભારી રહેશે.

એક દિવસ મેં એક બાળકને ટ્રેષી યહરો બનાવતા જોયો અને મેં તેની માતાને પૂછ્યું, 'તે આવું કરવાનું ક્યાંથી શીખ્યો ? માતાએ કહ્યું, 'તેના પિતા એ એક દિવસ તેને મનોરંજન કરવા માટે કર્યું તેથી હવે તે તેની નકલ કરે છે.' લોકો તેમના બાળકોને કેવી રીતે શિક્ષિત કરે છે તે જુઓ! તેમને આનંદિત કરવા અને તેમને હસાવવા માટે તેઓ ભયાનક કટાક્ષ કરે છે અને સ્વાભાવિક રીતે બાળકો તેમનું અનુકરણ કરે છે. તમારે તમારા બાળકોને માત્ર આનંદ આપવા માટે ક્યારેય તેમને કદરૂપું અને મૂર્ખ કંઈપણ બતાવવું જોઈએ નહીં! તેમને રમૂજ કરવાની અન્ય ઘણી રીતો છે.

માતાપિતાએ ક્યારેય એવું કંઈ ન કરવું જોઈએ જે શૈક્ષણિક અને બુદ્ધિશાળી ન હોય, પછી ભલે તે તેમના બાળકને ખુશ ન કરે. આજકાલ આનંદ સિવાય બીજું કાંઈ વિચારતું જ નથી. આનંદ એ સૌથી ખરાબ સલાહકાર છે. તે મનુષ્યોની અધોગતિ કરે છે અને તે પ્રાણીઓના સ્તરે પાછા ડૂબી જાય છે. જે માતા- પિતા અજ્ઞાન હોય છે તેઓ તેમના સંતાનોને તેમના પ્રેમને કારણે આનંદ આપવાનો પ્રયાસ કરે છે. પરંતુ એક કરતાં વધુ પ્રકારના પ્રેમ છે, અને તમારે એવો પ્રેમ પસંદ કરવો જોઈએ જે તમારા બાળકને શિક્ષિત કરે, સુધારે અને મજબૂત બનાવે જેથી તે સંપૂર્ણ બની શકે. મનુષ્ય સ્વભાવે સ્વાર્થી અને કૃતઘ્ન છે, અને આ સ્વાર્થ અને કૃતઘ્નતા છે જે અતિશય આનંદી માતાપિતાને પ્રોત્સાહન આપે છે. કારણ કે તમે તમારા બાળકોને પ્રેમ કરો છો, તમે તેમને બધું આપવા માંગો છો, પરંતુ જો તમે સમજદાર હશો તો તમે તેમને અમુક વસ્તુઓથી વંચિત રાખશો.

એ શક્ય છે કે માતા-પિતા હજી પણ આ બાબતો સાથે સહમત ન થાય, કારણ કે આપવામાં આવેલી સલાહ તેમની પોતાની પદ્ધિતઓથી વિરુદ્ધ છે. પરંતુ શું તે સ્પષ્ટ નથી કે તેઓને તેમના બાળકો સાથે સમસ્યા છે?

તમારે બાળકોને ક્યારેય મારવું જોઈએ નહીં એ પહેલાં વાત કરી. હકીકતમાં, અપવાદરૂપ કિસ્સાઓમાં, એક થપ્પડ અથવા સારી રીતે મારવાથી કોઈ નુકસાન થતું નથી. પરંતુ જો તમે તમારા બાળકને મારશો તો તમારે એક વાતનું ખૂબ ધ્યાન રાખવું પડશે અને તે છે તમારી અભિવ્યક્તિ, તમે તેમને જે રીતે જુઓ છો. તમારી આંખોએ તેમના પ્રત્યે ગુસ્સો અથવા દુશ્મનાવટ અથવા નકારાત્મક લાગણીઓ વ્યક્ત ન કરવી જોઈએ, કારણ કે જો તમે તેમને દુશ્મનાવટથી જોશો તો તેઓ ક્યારેય ભૂલી શકશે નહીં. તેઓ ક્રોધ સહન કરશે અને વહેલા અથવા પછીથી બદલો લેવાનો પ્રયાસ કરશે. જો તમારે તમારા બાળકને મારવું હોય તો તમારી આંખો શું વ્યક્ત કરે છે તેની ખૂબ કાળજી રાખો!

ઘણીવાર માતાપિતા બાળકને થપ્પડ મારતા હોય છે કારણ કે તેઓ ગુસ્સે થઈ જાય છે અને ધીરજ ગુમાવે છે, પરંતુ આ ખૂબ જ ખરાબ પ્રતિક્રિયા છે. શારીરિક શિક્ષા એ ક્યારેય માતા- પિતાના ઉશ્કેરાટની અભિવ્યક્તિ ન હોવી જોઈએ - ઉશ્કેરાટ એ શૈક્ષણિક નથી - પરંતુ માત્ર બાળકને સમજાવવા માટે કે અમુક નિયમો છે જેનું પાલન કરવું આવશ્યક છે.

આ એક પદ્ધિતિ માટેનું કારણ છે જે હું જાણું છું કે તમારામાંથી કેટલાકને વિચત્ર લાગે છે: જ્યારે માતાઓએ તેમના બાળકોને સજા કરવી હોય ત્યારે તેઓએ પોતાની જાત પર સંપૂર્ણ નિયંત્રણ રાખવું જોઈએ અને બતાવવું જોઈએ કે તેઓ તેમને મારવા

માટે નફરત કરે છે. તેઓએ તેમને રડતા જોવા પણ દેવા જોઈએ અને તેમને કહેવું જોઈએ કે, 'હું તમને મારવા નથી માંગતો, પરંતુ મારે કરવું પડશે કારણ કે તમે ખોટું કર્યું છે અને તમારે તેની સજા ભોગવવી પડશે.' પછી તેઓ ત્રાટકીને આગળ વધી શકે છે! આ રીતે બાળકો સમજે છે કે તેમની માતા નાખુશ છે, તેમને મારવાથી તેણીને દુઃખ થાય છે અને જો તેણી તેમને સજા કરવા માટે બંધાયેલી હોય તો તે તેમની પોતાની ભૂલ છે. આનાથી તેઓ પ્રતિબિંબિત કરશે અને સમજશે કે કેટલાક કાયદાઓ છે જે આવશ્યક છે.

હું આ મુદ્દા પર આગ્રહ રાખવા જેવો છે કારણ કે એ હકીકત છે કે ઘણા માતાપિતા તેમના બાળકોને જે રીતે સજા કરે છે તેના પર વધુ ધ્યાન આપતા નથી. ક્યારેય તેમને ગુસ્સામાં પ્રહાર ન કરો, કારણ કે તે ન્યાયની નહીં, ધિક્કાર અને દુષ્ટતાની છાપ છોડે છે, અને તે તેમના યોગ્ય શિક્ષણ માટે જરૂરી છે કે બાળકોને લાગે કે તેમના પિતા અને માતા ન્યાયી છે અને તે એટલા માટે છે કે તેઓ ખરેખર ન્યાયી છે. તેમને સજા કરો. ગુસ્સામાં બાળકને પ્રહાર કરવો એ જાદુની દૃષ્ટિએ ખૂબ જ ખરાબ છે. જ્યારે તમે ગુસ્સામાં બાળકને પ્રહાર કરો છો, ત્યારે તમારી લાગણીઓના નકારાત્મક, અસંતુલિત સ્પંદનોનો સંચાર થાય છે, જે ગુસ્સો તમારામાંથી દુશ્મનાવટના પ્રવાહના રૂપમાં નીકળી જાય છે તે તમારા બાળક પર મહિનાઓ અને વર્ષો સુધી વિનાશક રીતે કામ કરવાનું ચાલુ રાખશે, અને આ કેવી રીતે, તેને સમજ્યા વિના, તમે તમારા બાળકને નકારાત્મક શક્તિઓના નિયંત્રણમાં સોંપો છો. તમે જુઓ માબાપ કેટલા અજ્ઞાન છે!

તેમના બાળકોને મદદ કરવા અને રક્ષણ કરવાને બદલે, તેઓ તેમની અંદર રહેલી દૈવી અને પવિત્ર

વસ્તુનો નાશ કરે છે અને તેમના પોતાના હૃદયમાં છુપાયેલી નકારાત્મક શક્તિઓથી તેમને ભરી દે છે. માતા-પિતાએ તેમના આચરણમાંથી તમામ ક્રોધિત પ્રતિક્રિયાઓને દૂર કરવી જોઈએ.

પૃથ્વી પરના તમામ માતાઓ અને પિતાઓને શિક્ષિત કરવા ખુબજ મુશ્કેલ છે, પરંતુ એવી આશા જરૂર રાખી શકાય કે ઓછામાં ઓછા જેઓ ભાઈચારાના સભ્યો છે તેઓ આ શિક્ષણના પ્રકાશને સ્વીકારે. જ્યારે જરૂરી હોય ત્યારે તેમને તેમના બાળકોને શિક્ષા કરવા દો, પરંતુ વિનાશક લાગણીઓ વિના જે તેમને અંધકારની શક્તિઓના પ્રભાવમાં લાવે છે.

જ્યારે પણ માતાપિતા તેમના બાળકોને માર્ગદર્શન આપવા માંગે છે, ત્યારે તેઓ જોશે કે તેઓ માર્ગદર્શન કરી શકતા નથી: તેમના પર તેમનો કોઈ પ્રભાવ નથી. તેમના માતાપિતાને નમ્ર અને આજ્ઞાકારી બનવાને બદલે, બાળકો ફક્ત અંધકારની ભાવનાઓનું પાલન કરે છે. આ બધું ખૂબ વિચારવા જેવું છે. જો તમારે કંઈ કરવું હોય તો તમારા બાળકોને સજા કરો, પરંતુ તેમને માત્ર એ વાતથી વાકેફ કરવા માટે કે અમુક કાયદાઓ છે જેનો તેઓ પોતાને જોખમમાં મૂક્યા વિના અવગણના કરી શકતા નથી.

દેખીતી રીતે, બાળકો બધા સમાન નથી. તેમને ઉછેરવામાં તમારે તેમની ઉત્ક્રાંતિની વિવિધ ડીગ્રીઓ, તેમના સ્વભાવ, તેમના સ્વાસ્થ્ય અને આ ઉપરાંત અન્ય ઘણા પરિબળો માટે ભથ્થાં આપવા પડશે. એવા ઘણા અલગ-અલગ કિસ્સાઓ છે કે દરેક વ્યક્તિ માટે એક નિયમ સ્થાપિત કરી શકાતો નથી. તેમનો અભ્યાસ વાલીઓ પર છે. બાળકો અને દરેકને શ્રેષ્ઠ અનુકૂળ હોય તેવી પદ્ધિત પસંદ કરવા માટે પોતાને પૂરતા

બુધ્ધિશાળી અને પ્રબુદ્ધ, સાબિત કરે છે.

સ્વાભાવિક રીતે, બાળકોને ન્યાય, ઉમદાતા, શક્તિ અને સંપૂર્ણતાનો અવતાર લેનાર વ્યક્તિ પર આધાર રાખવાની જરૂર છે. તેઓ ન્યાય અને સત્યની જન્મજાત ભાવના ધરાવે છે, અને જ્યારે તેઓ તેમના માતા-પિતાને અનૈતિક વર્તન કરતા જુએ છે, ત્યારે તેમની અંદર કંઈક ઊંડી અસર થાય છે.

બાળકો જાણે છે કે તેઓ નાના અને નબળા છે અને તેમને અચૂક સત્તાનું રક્ષણ અનુભવવાની જરૂર છે. તેઓ અજાણ હોઈ શકે છે, પરંતુ તેઓ જાણે છે કે તેમને રક્ષણની જરૂર છે, અને તેથી જ તેઓ તેમની માતાની ઢૂંક અનુભવવા માટે તેમની સામે દબાણ કરે છે. પરંતુ તેમને જે ટેકો જોઈએ છે તે માત્ર શારીરિક જ નથી, તે માનસિક પણ છે: જ્યારે બાળકોને લાગે છે કે તેમના પિતા અને માતા તેમના કાર્ય માટે સમાન નથી, ત્યારે તેઓ ક્યાં તો ખોવાઈ જાય છે અથવા તેઓ બળવો કરે છે. અસંખ્ય દુર્ઘટનાઓ આ રીતે શરૂ થાય છે.

બાળકોને તેમના માતા-પિતાની જરૂર હોય છે કે તેઓ શક્તિ દર્શાવે છે, નબળાઈની નહીં, અને તેથી જ, એકવાર તમે બાળકને આદેશ આપ્યા પછી તેમને આજ્ઞાલંગ કરવાની મંજૂરી આપવી તે ખૂબ જ ખરાબ છે. જ્યારે માતાપિતા તેમના બાળકને આદેશ આપે છે, ત્યારે તેઓએ તેનું પાલન કરવું જોઈએ કે કેમ સમજ આપવી નહિતર, બાળકને ખ્યાલ આવશે કે તેઓ મક્કમ અને ભરોસાપાત્ર નથી, અને તેની જે છબી છે તે તેના શિક્ષણ સાથે યેડા કરશે.

એક ખૂબ જ રસપ્રદ વાત છે. જ્યારે પુખ્ત વયના લોકો કંઈક કરવા માંગે છે, ત્યારે તેઓ તેના વિશે વિચારવાનું શરૂ કરે છે, પરંતુ બાળકોનું મગજ હજી

આવે છે, અને આનો અર્થ એ છે કે તેઓએ યર્ચા કર્યા વિના પુખ્ત વયના લોકો જે કહે છે તે કરવું જોઈએ.

તેમની ક્રીયા કરવાની રીત પુખ્ત વયના લોકોની બરાબર વિરુદ્ધ છે. જો બાળકોને અભિનય કરતા પહેલા સમજવું એમ હોત, તો તેઓ ક્યારેય કંઈ કરી શકશે નહીં. તેઓ સમજે તે પહેલાં તેઓએ કાર્ય કરવું પડશે. અન્ય લોકો તેમની પહેલાં સમજી ગયા છે, અને જો તેઓ તેમની સમજણ પર વિશ્વાસ કરે છે, તો તેમની પોતાની સમજણની પ્રક્રીયાના વિકાસમાં ખૂબ જ સરળતા રહેશે. બાળકો તેમના માતા-પિતા જે કહે છે તે કરીને બુધ્ધીશાળી બની શકે છે, કારણ કે સાચી બુધ્ધિ એ ક્રીયા છે. ભૌતિક સ્તર પરની કોઈપણ સિદ્ધિ તેની અનુભૂતિ પાછળની બુધ્ધિ સૂચવે છે, અને જ્યારે કંઈક સારી રીતે કરવામાં આવે છે, ત્યારે આપણે નિષ્કર્ષ પર લઈ જઈએ છીએ કે તે એક બુધ્ધિશાળી વ્યક્તિનું કાર્ય છે. તે બુધ્ધિશાળી વ્યક્તિ દૃશ્યમાન છે કે અદૃશ્ય, સભાન છે કે અચેતન, તે બીજી બાબત છે.

'હા, પરંતુ કેટલાક એવા પરિવારો પણ છે જેમાં બાળકો તેમના માતાપિતા કરતાં વધુ હોશિયાર હોય છે. કોઈ આશ્ચર્ય નથી કે તેઓ તેમની આજ્ઞા માનવાનો ઇનકાર કરે છે. આવા બાળકો અસાધારણ છે, પરંતુ તેઓ દુર્લભ છે - ખૂબ જ દુર્લભ છે. કેમ કે મોટાભાગના બાળકો નાના હોય ત્યારે પ્રતિભાશાળી હોય છે જેઓ તેમના સાધારણ માતાપિતા સામે બળવો કરવા માટે ન્યાયી હોય છે. પરંતુ તે સાચું નથી! બાળકો એક કારણસર ચોક્કસ કુટુંબમાં જન્મે છે, અને ત્યારથી તેઓ જ્યાં છે ત્યાંથી, ટીકા અને નિંદા કરવામાં મોડું થઈ ગયું હોય છે.

તેઓનું મન બનાવતા પહેલા, કોઈ વસ્તુ માટે પરવાનગી આપતા પહેલા અથવા સ્પષ્ટપણે નકારતા

પહેલા, માતાપિતાએ તેમના નિર્ણયના સંજોગોની આગાહી કરવી જોઈએ અને તેનું મૂલ્યાંકન કરવું જોઈએ. અલબત્ત, એવા કિસ્સાઓ છે કે જ્યાં માતા-પિતાની ગંભીરતા આપત્તિજનક બની શકે છે. એક એવા બાળકનો કેસ લો જે આધ્યાત્મિક સ્તર પર કંઈક કરવા માંગે છે, પરંતુ જેના માતાપિતા એટલા સ્થૂળ અને અજ્ઞાન છે, અથવા ના પાડી શકે તેટલા અપ્રમાણીક છે, કારણ કે તે તેમના માટે અગમ્ય છે. તેમના નિરંતર વલણથી તેઓ તેમના બાળકને ઘણું નુકસાન પહોંચાડે છે. તેથી, એક સામાન્ય નિયમ હોવા છતાં, તમારે અપવાદો અને સંજોગોને પણ ધ્યાનમાં લેવું જોઈએ જે વસ્તુઓને બદલી શકે છે. તેથી, બાળકોને દલીલ કરવાનો અને ટીકા કરવાનો કોઈ વ્યવસાય નથી. કોઈએ તેમને અવ્યવસ્થા અને અરાજકતા પેદા કરવાનું કહ્યું નથી. તેઓ તે પરિવારમાં હોવાથી, તેઓએ તેમના માતાપિતા સાથે સુમેળમાં રહેવાની ફરજ પાડવી પડે છે.

જો તેમની પાસે સમજદારી નથી? તેઓએ ચુકાદો આપતાં પહેલાં શું સામેલ છે તે શોધવાની શરૂઆત કરવી જોઈએ, કારણ કે ધ્યાનમાં લેવાના ઘણા પરિબળો છે: શું બાળક પર્યાપ્ત મજબૂત છે, શું તે યોગ્ય ક્ષણ છે, શું તે બાળકના ભલા માટે હશે, શું તેની પાસે ખાસ ભેટ છે કે જેનું રક્ષણ કરવું જોઈએ કે નહીં. ખોરાકના ક્ષેત્રમાં, દાખલા તરીકે, માતા-પિતાએ સંખ્યાબંધ ઘટકોને ધ્યાનમાં લેવું જોઈએ અને તેમના બાળકોને કંઈક ખાવા માટે દબાણ ન કરવું જોઈએ કારણ કે તેઓ પોતે વિચારે છે કે તે સારું છે પરંતુ બાળક તે ખોરાક વધુ લેવા સક્ષમ ન હોય તો તે બીમાર પડી શકે છે.

હું પુનરાવર્તન કરું છું, માતાઓ અને પિતાઓએ પોતાને ચોક્કસ સંખ્યાના પ્રશ્નો પૂછતા પહેલા તેમના બાળકો પાસેથી સંપૂર્ણ આજ્ઞાપાલનની માંગ ન કરવી જોઈએ, 'શું આપણે તેમને જે પૂછીએ છીએ તે સારું, ન્યાયી અને દૈવી છે? શું તેમના આત્માની જરૂર છે કે તે તેમના ઉત્ક્રાંતિ માટે હાનિકારક હશે?' એકવાર તેઓ હાથમાં તમામ તત્ત્વો મેળવી લે અને તેમના બાળકો માટે શું સારું છે તે સ્પષ્ટપણે સમજી જાય, પછી તેઓ સ્પષ્ટ અને અટલ નિર્ણય લઈ શકે છે. અને પછી ભલે તે પરવાનગી હોય કે ઇનકાર, તેમના બાળકોએ તેમનો ચુકાદો સ્વીકારવો જ જોઈએ.

બાળકોને સમજવું જોઈએ કે એવા કાયદાઓ છે જેનું તેમના માતાપિતાએ પણ પાલન કરવું જોઈએ. પ્રકૃતિના મહાન નિયમોનું પાલન પણ શરૂ કરે છે - વાસ્તવમાં તેઓ પ્રથમ છે જે તેમને માન આપે છે અને તેનું પાલન કરે છે. તેઓ માનવસર્જીત કાયદાઓ માટે થોડો ઓછો આદર ધરાવે છે જે હંમેશા ન્યાયી ન હોઈ શકે, પરંતુ તેઓ હંમેશા ભગવાનના શાશ્વત, સાર્વાત્રિક કાયદાઓ પ્રત્યે આદર અને સમર્પણથી ભરેલા હોય છે. આ આદર અને આધીનતાની ભાવના છે કે માતાપિતાએ પોતાનામાં કેળવવું જોઈએ અને તેમના બાળકોને સોંપવું જોઈએ.

હું આશા રાખું છું કે તમે આ વાતને યોગ્ય રીતે સમજી છો: કે તમારે તમારા બાળકોને ઊંડો પ્રેમ કરવો જોઈએ તે કદા વગર જ છે, પરંતુ તમારે એ પણ જાણવું જોઈએ કે તમારો પ્રેમ ક્યારે અને કેવી રીતે દર્શાવવો. એવી ક્ષણો હોય છે જ્યારે પ્રેમ નહીં પણ શાણપણ બતાવવું વધુ સારું છે. અને જો તમે આ કરવા માટે સક્ષમ હોવ તો જ તમે પ્રબુદ્ધ અને ફાયદાકારક પ્રેમ

વિશે વાત કરી શકો છો. નબળો અને મૂર્ખ પ્રેમ એ બધા સંબંધ માટે આપત્તિ છે!

બાળકને પ્રેમ કરવો પણ એ રીતે કે એ તેમના વિકાસમાં એ બધા રૂપ ન બને, પણ જીવનને એક ઉત્સવ તરીકે સમજી અને સફળતા સુધી પહોંચે.

શિક્ષણ વિરુદ્ધ સૂચના.

તાજેતરના વર્ષોમાં બાળકો અને કિશોરો માટે ઘણું બધું કરવામાં આવ્યું છે, પરંતુ જો તમે શાળાઓમાં અને તેથી વધુ સુધારાઓ જુઓ છો, તો તમે જોશે કે તે બધા બાહ્ય, ભૌતિક બાજુની ચિંતા કરે છે. શાળાઓ મોટી અને સારી છે અને પ્રયોગશાળાઓ, રેડીયો, સિનેમા, ટેલિવિઝન, રમતગમતના મેદાન, સ્વીમિંગ પુલ વગેરેથી સજ્જ છે. હા, પણ બાળકોનું શું? શું તેઓ આ બધી સુવિધાઓથી વધુ સારા બની શકે છે? ભૂતકાળમાં, લોકો બાહ્ય પાસાઓને ઓછું મહત્વ આપતા હતા. કોઈપણ જૂનું ઘર, એક સ્થાયી પણ, એક શાળા તરીકે કામ કરશે. કાગળથી ભરેલી બારીઓના ગાબડામાંથી પવન સીટી વગાડતો હોય છે. કેટલીકવાર તો વિદ્યાર્થીઓ માટે કોઈ પુસ્તકો ન હતા; એક માત્ર વ્યક્તિ શિક્ષક હતા. અને તેમ છતાં, આ શાળાઓમાંથી અસાધારણ પુરુષો અને સ્ત્રીઓ, મજબૂત, ઉમદા પાત્રો આવ્યા, જેમને મોડેલ તરીકે લઈ શકાય.

આજકાલ ભૌતિક પરિસ્થિતિઓમાં ઘણો સુધારો થયો છે, પરંતુ શાળાઓ શું કરી રહી છે? ઘણું જૂઠું બોલે છે, સ્વાર્થ શોધે છે, અપ્રમાણિક, અસંસ્કારી બદમાશો! તેઓ તમને માહિતીથી યક્તિ કરી શકે છે, પરંતુ સપાટીની નીચે, તેમના પાત્રોમાં, તેમના કોઈપણ નક્કર, ઉમદા ગુણો પર વિશ્વાસ કરી શકાતો નથી.

એવું પણ બાળપણ હોય છે જ્યારે નાના હોય ત્યારે પિતાની છત્રછાયા ગુમાવી હોય અને માતા પાસે પુસ્તકો ખરીદવા પૂરતા પૈસા પણ ના હોય. ઘણી વાર

બાળકે નાસ્તો કર્યા વગર જ શાળાએ જવું પડ્યું હોય, અને એ બાળક શાળામાં સુસ્ત રહેતો હોય, કેટલીક વાર સુઈ પણ જાય. મનોરંજનના સમયમાં, સહપાઠીઓ પાસેથી પુસ્તકો ઉછીના લીધા હોય અને ખુબજ ઉતાવળમાં, દિવસનો થોડો પાઠ શીખવાનો પ્રયાસ કર્યો હોય. અને પછી શિક્ષકે જ્યારે પરીક્ષા લીધી હોય ત્યારે તે જે થોડુક વાંચ્યું હોય તે યાદ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો હોય. અને ભુતકાળમાં બધી મુશ્કેલીઓનો સામનો કરવો પડ્યો હોય અને કેટલાક ગુણો પણ વિકસિત થયા હોય. અને પાછળથી સારી સ્થિતિ નો વિકાસ કર્યો હોય. જ્યારે જીવન આરામદાયક હોય છે ત્યારે જાણે ક્લોરોફોમ સુંઘીને ઉઘતા હોઈએ એવા આરામ ની અનુભૂતિ થાય છે. જેમણે માનવતા માટે મહાન લાભો લાવ્યાં છે તેઓ ક્યારેય એવા લોકો નહોતા જેઓ આરામથી જીવન જીવ્યું હોય. શ્રીમંત લોકો કે જેમની પાસે જીવન જીવવા માટે જરૂરી બધું છે – ફક્ત તે જુઓ કે તેઓ શેમાં રસ ધરાવે છે, તેઓ શું વાત કરે છે: ફક્ત તુચ્છ વસ્તુઓ પર જ તેમનું મન અટકેલું હોય !

કેટલાક ને વાંધો પણ હોઈ શકે છે: 'હા, પરંતુ આ શાળાઓ જે આજકાલ ખૂબ જ સારી રીતે સજ્જ છે તે ખૂબ જ ઉપયોગી છે. બાળકો ટેકિનિશયન અને એન્જિનિયર વગેરે બનવાનું શીખી શકે તે તમામ સાધનો માટે આભાર.' સાચું! તેઓ ટેકિનકલ સ્તર પર ગમે તે શીખી શકે છે. પરંતુ શું ટેકિનકલ પ્રગતિ, આરામ કે ઝડપને કારણે માનવજાત વધુ ખુશ છે? હું ચોક્કસપણે પ્રગતિને વિરોધી નથી, પરંતુ તમારે ખાતરી કરવી પડશે કે તમે સાચી દિશામાં 'પ્રગતિ' કરી રહ્યાં છો! આ ક્ષણે, પુરુષો અને સ્ત્રીઓ માત્ર ભૌતિક પરિસ્થિતિઓને સુધારવામાં જ રસ ધરાવે છે, જેમ કે અન્ય કોઈ ક્ષેત્રો નથી જેમાં તેમને સુધારવા જરૂરી છે.

શિક્ષણમાં સારા પરિણામો મેળવવાનો એકમાત્ર રસ્તો શિક્ષકો, અને શિક્ષકો બાળકો માટે આદર્શ છે. પ્રથમ અને સૌથી વધુ મહત્વપૂર્ણ શિક્ષકો માતાપિતા છે, અને જો તેઓ તેમના વ્યવસાય સાથે દગો કરે છે, જો તેઓ જે ઉપદેશ આપે છે તે પ્રેક્ટીસ કરવામાં નિષ્ફળ જાય છે, તો બાળકોને ખૂબ જ ટૂંક સમયમાં ખ્યાલ આવશે કે કંઈક ખોટું છે. જ્યારે આવું થાય છે, ત્યારે માત્ર માતા-પિતા તમામ સત્તા ગુમાવતા નથી પરંતુ તેમના બાળકો તેમના ઉદાહરણને અનુસરવાનું શરૂ કરે છે. તેઓ શીખે છે કે સત્ય એ એક સિક્કો છે જેની બે બાજુઓ છે: એક જાહેર વપરાશ માટે અને બીજી ખાનગી ઉપયોગ માટે અને જ્યાં સુધી તમે યહોરો ગુમાવશો નહીં ત્યાં સુધી તમે ગમે તે કરી શકો છો. આજકાલ, મોટાભાગના શિક્ષકો એવા બૌદ્ધિકો છે જેમની પાસે તેમના વ્યવસાય માટે કોઈ વાસ્તવિક વ્યવસાય નથી: તેઓએ વાંચેલા તમામ પુસ્તકોમાંથી અસંખ્ય સુપરફિસિયલ જ્ઞાનપ્રાપ્ત કર્યું છે, પરંતુ અંદરથી તેઓ ખરેખર શિક્ષણશાસ્ત્રી નથી. સાચા શિક્ષણ શાસ્ત્રીઓ જન્મ્યા નથી, અને તેમની માત્ર હાજરી, તેમની આંખોમાંનો પ્રકાશ, તેમનામાંથી વહેતા ઉત્સવો બાળકોને શિક્ષિત કરવા માટે પૂરતા છે. ઇતિહાસ એવા પુરુષો અથવા સ્ત્રીઓના એક કરતાં વધુ ઉદાહરણો ધરાવે છે જેઓ તે વિશેષ પ્રેમ સાથે જન્મ્યા હતા, તે વિશિષ્ટ નૈતિક ગુણવત્તા જે બાળકો પર આટલો ઊંડો પ્રભાવ ધરાવે છે. બાળકો માટે સંવેદનશીલ હોય છે. તેઓ પ્રાણીઓ જેવા છે, જે દૂરથી પણ સમજી શકે છે કે કોઈ તેમનો માસ્ટર છે કે નહીં. એટલે કે બાળકો સમાન અંતર્જ્ઞાન ધરાવે છે.

શાળામાં એવા અમુક જ શિક્ષકો હોય છે જે બાળક પર ઊંડી છાપ બનાવતા હોય છે, જેમને બાળકને

શિક્ષકો અત્યારના સમયમાં હોવા એક સંયોગ માત્ર હોઈ શકે છે, કારણ એટલું જ કે સમય ફક્ત પોતાના ફાયદા માટેનો છે, કોઈને પણ મદદરૂપ થવું એ તો ફક્ત વિચાર માત્ર છે. અને એવા શિક્ષકો પર વારંવાર સવાલ ઉભા થતા રહે છે.

પરંતુ એનાથી વિપરીત કિસ્સાઓ પણ છે, ભારતમાં અમુક યોગીઓના કે જેઓ વાઘ અને કોબ્રાની વચ્ચે જંગલમાં રહે છે અને પ્રાણીઓ તેમને ક્યારેય નુકસાન કરતા નથી: તેમની જન્મજાત શુદ્ધતા અને સદ્ગુણોને કારણે યોગીઓ શક્તિશાળી સ્પંદનો આપે છે જે પ્રાણીઓને વશ કરી શકે છે. એટલે આ યોગીઓ એવી શક્તિ જે તેમને આદરપૂર્ણ અંતરે રાખે છે.

કોઈ પણ સંજોગોમાં, અહીં માતાપિતા પણ દોષિત છે. અલબત્ત તેઓ આજ્ઞાકારી, નિષ્ઠાવાન, આદરણીય અને પ્રામાણિક બાળકો હોવાનો આનંદ અનુભવે છે, પરંતુ જો બાળકો તેમના વર્ગમાં ટોચ પર આવે અથવા તેઓ કવિતા વાંચીને અથવા પિયાનો પર કંઈક વગાડીને ધ્યાન આકર્ષિત કરી શકે તો તેઓ વધુ આનંદિત થાય છે. માતાપિતા માટે જે ખરેખર મહત્વનું છે તે તેમના બાળકોની બૌદ્ધિક ક્ષમતા છે, તેમના નૈતિક ગુણો નહીં. અને પછીથી, જ્યારે બાળકો જ્ઞાની, વિદ્વાન પુખ્ત બને છે, ત્યારે તેઓ તેમના માતા-પિતાની વિરુદ્ધ થાય છે અને તેમની ટીકા કરે છે અને દોષારોપણ કરે છે. કમનસીબ માતા-પિતા સંપૂર્ણપણે અસ્વસ્થ છે; તેઓએ તેમના બાળકોને ફર્સ્ટ-ક્લાસ સ્કૂલીંગ આપવા માટે ખૂબ બિલદાન આપ્યું, પરંતુ માત્ર ટીકા સિવાય બીજું કંઈ જ મળતું નથી. તેથી જ હું હંમેશા માતા-પિતાને કહું છું, 'જો તમે તમારા બાળકોને આપેલી બધી સૂચનાઓ એક દિવસ તમારી વિરુદ્ધ

ઉપયોગમાં લેવા માંગતા નથી, તો તમારે પ્રારંભિક વિજ્ઞાનના શિક્ષણને સ્વીકારવું જોઈએ. જો તમે એમ કરશો, તો તમે પોતે દરેક રીતે વધુ સારા, વધુ ને વધુ તેજસ્વી બનશો, અને તે રીતે તમે તમારા બાળકોને તેમના તમામ શિક્ષકો કરતાં સો ગણા વધુ પ્રભાવિત કરી શકશો.'

જો માતાપિતા ખરેખર તેમના બાળકોને પકડી રાખવા માંગતા હોય, જો તેઓ ખરેખર ઇચ્છતા હોય કે તેમના બાળકો તેમને પ્રેમ કરે અને પ્રશંસા કરે અને તેમને ક્યારેય છોડે નહીં, તો તેઓ તેમના માટે પ્રેરણા અને ઉદાહરણ હોવા જોઈએ. જો માતાપિતા આ કરવામાં નિષ્ફળ જાય, તો હું તેમને ચેતવણી આપું છું, તેઓ તેમના બાળકોને ગુમાવશે. જો તેઓ હંમેશા બહાર નીકળવાનો સરળ રસ્તો શોધે છે, તો તેઓ માત્ર નબળા અને વધુ સંવેદનશીલ બનશે, અને જ્યારે કોઈ ગંભીર સમસ્યા ઊભી થશે ત્યારે તેઓ સંપૂર્ણપણે તૂટી જશે. તેનાથી કોઈને શું ફાયદો થશે? તમારી જાતને ક્યારેય એ તબક્કે પહોંચવા ન દો. આ બાબતો વિશે વિચારો અને દરેક મુશ્કેલી ઊભી થાય ત્યારે તેને દૂર કરવા તમારે શું કરવું જોઈએ તે કરો.

આધુનિક સમાજ વિસંગતતાઓથી ભરેલો છે જે સૂચનાને આભારી અતિશયોક્તિપૂર્ણ મહત્વનું પરિણામ છે. દેખીતી રીતે, તે જરૂરી છે, અનિવાર્ય છે, પરંતુ તે એવા તબક્કે પહોંચી ગયું છે કે જ્યાં બાળકો અને કિશોરો નકામા જ્ઞાનથી ભરેલા છે. જેમ જેમ તેઓ તેમનો અભ્યાસ પૂર્ણ કરે છે અને તેમની પરીક્ષા પાસ કરે છે કે તેઓ પ્રથમ વસ્તુ કરે છે તે બધું ભૂલી જાય છે! જીવનમાં શું જરૂરી છે તે શીખ્યા વિના, લગભગ એક જ વારમાં ભૂલી જતી માહિતીનો સમૂહ એકઠો કરવા માટે આટલી મહેનત અને આટલા લાંબા સમય સુધી કામ

કરવાનો શું અર્થ છે? અને જીવનમાં ખરેખર શું જરૂરી છે?

દીક્ષાર્થીઓ મનુષ્યને એક રાજ્ય તરીકે જુએ છે જેમાં શરીરના કોષો વસ્તી છે અને વ્યક્તિ રાજા છે. કમનસીબે, મોટાભાગના કિસ્સાઓમાં, રાજાને પદભ્રષ્ટ કરવામાં આવ્યો છે:તેની પ્રજાએ તેને પદભ્રષ્ટ કરી દીધો છે કારણ કે તેણે સમજદારીપૂર્વક શાસન કર્યું ન હતું,તેણે ક્યારેય તેના કોષોને તેમના નિયુક્ત કાર્યો કેવી રીતે હાથ ધરવા તે સૂચના આપી ન હતી,અને સરકારની લગામ હાથમાં લેવાને બદલે,તેણે ખર્ચ કર્યો હતો. તેનો તમામ સમય આનંદની શોધમાં હતો અને તેના લોકોને સમર્પિત કરવા માટે કંઈ બાકી રાખ્યું ન હતું. જ્યારે તે નકામી, ગુનાહિત પ્રવૃત્તિઓમાં પણ રોકાયેલો હતો, ત્યારે તેના મિત્રો અને સહયોગીઓએ કંઈ ખોટું જોયું ન હતું અને તેની પ્રશંસા પણ કરી હતી. પરંતુ તે તેના વિષયો,તેનાકોષોથી સત્યને છુપાવી શક્યો નહીં, જેઓ રાહ જોઈ રહ્યા હતા, છેવટે, તેઓએ તેમના અયોગ્ય સાર્વભૌમને ઉથલાવી દેવાનું નક્કી કર્યું.

આપણા શરીરના કોષો જીવંત છે અને બુદ્ધિથી સંપન્ન છે; તેઓ અમને જુએ છે. તેઓ કાયમ સંપર્કમાં હોવાથી તકેદારીથી છટકી શકતું નથી, ઓછામાં ઓછી છેતરિપંડી અથવા અપ્રમાણિકતા તેમના પર તેની છાપ છોડી દે છે, અને તેને અનુસરવાનું શરૂ કરે છે. અન્ય લોકોના શિક્ષણમાં પ્રવેશતા પહેલા, દરેક વ્યક્તિએ તેમના પોતાના કોષોના શિક્ષક બનવું જોઈએ, એવી માન્યતામાં કે જે વસ્તીનો રાજા ખરાબ ઉદાહરણ આપે છે તે તેનું અનુકરણ કરશે અને તેને પદભ્રષ્ટ કરીને સમાપ્ત કરશે. એક રાજા જેનું ઉદાહરણ આપે છે દયાળુતા, ઉમદાતા અને પ્રામાણિકતા તેના કોષો દ્વારા અનુકરણ કરવામાં આવશે; તેઓ તેને

ટકાવી રાખશે અને એટલા આજ્ઞાકારી અને તેજસ્વી બનશે કે તેમનો પ્રકાશ બાહ્ય રીતે પ્રગટ થશે. આ આંતરિક તેજ છે, આ ઉત્સર્જન જે મનુષ્ય, પ્રાણીઓ અને વનસ્પતિ જીવનને પણ પ્રભાવિત કરે છે.

વ્યક્તિ પોતાના કાર્ય દ્વારા પોતાની અંદર જે કંઈ પણ બનાવે છે, તેમનું ધ્યાન અને તેમની શુદ્ધતા સૌ પ્રથમ તેમના પોતાના કોષો પર પ્રતિબિમ્બીત થાય છે; બીજા તબક્કામાં તે પોતાની જાતને બહારથી પ્રગટ કરે છે અને અન્ય લોકોને પ્રભાવિત કરે છે. જો તમે આ કાયદાને જાણતા ન હોવ તો તમે ક્યારેય અધિકૃત કંઈપણ સિદ્ધ કરી શકશો નહીં, કારણ કે ભૌતિક સ્તર પર આકાર લેતા પહેલા દરેક વસ્તુને સૌ પ્રથમ અંદરથી બનાવવી અને ગોઠવવી જોઈએ.

ક્યારેય ભૂલશો નહીં કે તમારું ઉદાહરણ, સારું કે ખરાબ, તે અન્યને પ્રભાવિત કરે તે પહેલાં તે તમારા પોતાના કોષોને પ્રભાવિત કરે છે; જ્યારે તેઓ જુએ છે કે તમારું જીવન અરાજકતાવાદી છે ત્યારે તેઓ પણ અરાજકતાવાદી બની જાય છે અને તમારું પાલન કરવાનો ઇનકાર કરે છે. તમે ગમે તેટલો પ્રયત્ન કરો, જ્યારે તમે તમારી ઇચ્છા તેમના પર લાદવા માંગતા હોવ ત્યારે તેઓ સાંભળવાનો ઇનકાર કરશે, અને તમે જોશો કે તમારી વિષયાસક્તતા, તમારા ક્રોધ, તમારા લોભ વગેરે પર તમારું કોઈ નિયંત્રણ નથી, જ્યારે તમે સન્માન મેળવવામાં સફળ થશો અને તમારા કોષો પર વિશ્વાસ કરશો, તો તમે તેમના પર મહાન શક્તિ ધરાવો છો. ઉદાહરણ તરીકે, જો તમે અસ્વસ્થતા અનુભવો છો, તો થોડી મિનિટોની એકાગ્રતા પછી તમે તમારી આંતરિક શાંતિ અને પ્રકાશ પુનઃપ્રાપ્ત કરી શકશો.

તેથી, જો તમે અત્યાર સુધી તમારા કોષોને ખરાબ ઉદાહરણ બતાવ્યું છે, તો હવેથી તમારા આંતરિક

વલણ અને તમારા વર્તનને બદલો. તમારા કોષો સુધારણાની નોંધણી કરશે અને તમારું અનુકરણ કરશે. સ્વાભાવિક રીતે, શરૂઆતમાં, તમારું નવું વર્તન અકુદરતી લાગશે, પરંતુ ધીમે ધીમે તે વધુ કુદરતી બનશે, અને તમે તમારી જાતને વધુ સારું કરવા માટે સતત મદદરૂપ અને ઉત્તેજિત જોશો.

જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ આ શૈક્ષણિક કાર્ય તેમના પોતાના બાળકો - તેમના પોતાના શરીરની અંદરના કોષો - સાથે પરિપૂર્ણ કરે છે, તો પછી તેઓ અન્ય લોકોને શિક્ષિત કરવા માટે હાથ ધરી શકે છે, પછી ભલે તે બાળકો હોય કે પુખ્ત પુરુષો અને સ્ત્રીઓ. પછી તેમના શબ્દો અને ઉદાહરણ સાચા પડશે: પોલા અને ખાલી થવાને બદલે તેઓ શક્તિથી ભરેલા, ગતિશીલ અને જીવંત હશે. લોકો અનુભવશે કે તેઓ સાચા શિક્ષણશાસ્ત્રી છે: તેમની અખંડીતતા અને એકતા, તેમની પ્રામાણિકતા પોતાને અનુભવશે. હા, અને આ એટલા માટે છે કારણ કે અંદરના તેમના 'વિષયો' તેમની સત્તાને જાળવી રાખે છે અને તેમને શક્તિ આપે છે જેથી તેમની હાજરીમાં જાદુ હોય. તેઓ જે કંઈ કહે છે તેનું પરિણામ મળે છે કારણ કે તેમનું સમગ્ર અસ્તિત્વ એકીકૃત છે, એક દિશામાં કામ કરવા ટેવાયેલા છે.

સાચા શિક્ષકો, જેઓ આંતરિક રીતે અવિભાજિત નથી: તેઓ જે શીખવે છે, તેઓ જે ઈચ્છે છે તે પોતાની અભિવ્યક્તિ છે; તે તેમનો એક ભાગ છે, તેમની ખૂબી છે. આ ધ્યેય છે જે આપણે પહોંચવું જોઈએ. અને તેથી જ, મારા માટે, બધા શિક્ષકોમાં સૌથી મહાન સૂર્ય છે. હા, સૂર્ય જ મારો ગુરુ છે. શું તમે જાણો છો કે તેણે મને એક દિવસ શું કહ્યું? તેમાં લખ્યું હતું, 'મારા પર વિશ્વાસ કરો, આ બધા કહેવાતા શિક્ષકો સાચા શિક્ષણ વિશે કશું જાણતા નથી. તેઓ એ પણ જાણતા નથી કે જો તમારે

કોઈને ગરમ કરવું હોય તો તમારે તમારી જાતને ગરમ કરવી પડશે, અને જો તમારે કોઈને પ્રકાશ અને જીવનનો સંચાર કરવો હોય તો તમારે તેજસ્વી બનવું પડશે. અને તમારી જાતને જીવંત કરો. શિક્ષકો યુવાનોને એવા નૈતિક ગુણો વિકસાવવા દબાણ કરવાનો પ્રયાસ કરે છે જે તેઓ પોતે ધરાવતા નથી અને જે તેઓ તેમના પોતાના વર્તનમાં દર્શાવવામાં અસમર્થ હોય છે. તમે કેવી રીતે આશા રાખી શકો કે યુવાન બનવો ન કરે? તે સામાન્ય છે કે તેઓએ આવા લોકોનું પાલન કરવાનો ઇનકાર કરવો જોઈએ!" ત્યાં - તે સૂર્ય કહે છે! સાચા શિક્ષક તેમના વર્તનમાં એવા ગુણો પ્રગટ કરે છે જે તેઓ અન્ય લોકોમાં કેળવવા માંગે છે; કંઈક ચેપી, ઉત્તેજક અને અનિવાર્ય તેમાંથી વહેવું જોઈએ. સાચો કવિ અથવા સંગીતકાર અન્ય લોકોને કવિ કે સંગીતકાર બનવા ઉત્તેજિત કરે છે; જેનું હૃદય પ્રેમથી છલકાય છે તે અન્ય લોકોને પ્રેમ કરવા પ્રેરણા આપે છે; એક હિંમતવાન અધિકારી તેના આદેશ હેઠળના માણસોને પ્રભાવિત કરે છે: તે હુમલો કરે છે અને તેઓ દુશ્મન પર વિજય મેળવવા માટે તેની પાછળ જાય છે. જો કોઈ અધિકારીનો અવાજ ભયથી ધ્રુજતો હોય તો શું કોઈ અધિકારી તેના માણસોને યુદ્ધમાં તેની પાછળ આવવા માટે બોલાવી શકશે? કોઈ તેનું પાલન કરશે નહીં! તમે યુવાનો પાસેથી કઈ રીતે આજ્ઞા પાળવાની અપેક્ષા રાખી શકો? આજે શિક્ષણ માત્ર સપાટી સાથે, નજીવી બાબતો સાથે સંબંધિત છે, જ્યારે સાચું શિક્ષણ આંતરિક કેન્દ્ર, વસ્તુઓના મૂળ સાથે સંબંધિત છે. જો તમે આંતરિક રીતે ઉમદા, ન્યાયી અને પ્રામાણિક છો, તો પછી એક શબ્દ બોલ્યા વિના તમે તમારી આસપાસના લોકોને પણ ઉમદા, ન્યાયી અને પ્રામાણિક બનવા માટે પ્રેરણા આપશો.

શિક્ષકો ખૂબ 'જાણે છે'; તેઓ તમામ પ્રકારના ચતુર સિદ્ધાંતો વાંચે છે, લખે છે, સમજે છે અને સમજાવે છે, પરંતુ તેઓ જીવંત ઉદાહરણો બનવા માટે અસમર્થ છે. તે પૂરતું સારું નથી! જો તમે અન્ય દેશોમાં શૈક્ષણિક કાર્યક્રમો અથવા નવીનતમ શૈક્ષણિક પ્રણાલીઓ અને વલણો વિશે પૂછશો, તો હું કહીશ કે હું તે બધા વિશે કંઈ જાણતી નથી. મારી બધી શક્તિ, મારી બધી ઇચ્છાશક્તિ એક કેન્દ્રીય ધ્યેય પર કેન્દ્રિત છે: એક મોડેલ, જીવંત ઉદાહરણ કેવી રીતે બનવું. માત્ર તે!

જો શિક્ષકો અને પ્રોફેસરો શાળાના વર્ષના અંતે થાકી જતા હોય છે, તો તેનું કારણ એ નથી કે બાળકોની સંભાળ રાખી એટલે થાકી જાય છે, પરંતુ કારણ કે તેઓ ઘણી વાર ભાડૂતી માનસિકતા સાથે કામ કરે છે: તેમની મુખ્ય ચિંતા તેમની આજીવિકા કમાવવાની છે. તેમને બાળકોમાં રસ નથી. તેઓ ફક્ત શક્ય તેટલી ઝડપથી તેમના કાર્યમાંથી પસાર થવાનો પ્રયાસ કરે છે, જે આ તમામ બાળકોના આત્માઓની સંભાળ રાખવાનું છે કે જે સ્વર્ગે તેમની સંભાળ સોંપી છે એ મુખ્ય કાર્ય તો એ ભૂલી જ જાય છે. પરંતુ એકવાર તમે એક શિક્ષક તરીકે કારકિર્દી શરૂ કરો છો પછી તમે બાળકોના ભાવિ વિશે વિચારવાની, તેમના પ્રત્યે સચેત અને વિચારશીલ બનવાની, હકીકતમાં તેમને પ્રેમ કરવાની જવાબદારી માનવી જોઈએ. અને જેમ કે તમામ બાળકો સ્નેહ અને દયા પ્રત્યે પ્રતિભાવશીલ હોય છે, થોડા સમય પછી તેઓ પ્રતિભાવ આપવાનું શરૂ કરશે અને બદલાશે.

કેટલાંક વર્ષો પહેલાંની વાત છે, એક ખૂબ જ વૃદ્ધ સ્ત્રી હતી. જેણે ક્યારેય વાંચવાનું અને લખવાનું શીખ્યું ન હતું. તેણીના જીવનના અંતમાં, જ્યારે તેણી સિત્તેર વર્ષની હતી, ત્યારે તેણે ગામની શાળામાં જવાનું નક્કી કર્યું. તે એક નાનકડા ગામમાં રહેતી હતી અને શાળાના

શિક્ષક તેને વર્ગમાં જોડાવા દેવા સંમત થયા. જ્યારે બાળકોએ તેમની સાથે વર્ગખંડમાં એક વૃદ્ધ મહિલાને બેઠેલી જોઈ ત્યારે તેમની પ્રતિક્રિયા તમે કલ્પના કરી શકો છો! તેઓએ તેણીને ચીડવવા અને હસવા સિવાય બીજું કંઈ કર્યું નહીં. અને તેણી? તેણી તેમના પર ક્યારેય ગુસ્સે થતી ન હતી એટલું જ નહીં, તે તેમને ગળે લગાડતી અને ચુંબન કરતી અને તેમને નાની ભેટો લાવતી. થોડા સમય પહેલા બાળકોએ તેના પર હસવાનું બંધ કરી દીધું. તેઓએ તેણીને પૂજ્યા. અને એક દિવસ, જ્યારે તેણીને ઠંડી લાગી હતી અને તે શાળાએ જઈ શકી ન હતી, ત્યારે આખો વર્ગ તેણીને ઝડપથી સ્વસ્થ થવા અને તેમની સાથે શાળાએ પાછા આવવા માટે વિનંતી કરવા તેના ઘરે ગયો. જો તેણી ત્યાં ન હોત તો બાળકોને આ પાઠ શીખવા ન મળતા.

હા, પરંતુ જો તમે બાળકો પર આ પ્રકારની અસર કરવા માંગતા હોવ તો તમારે ખૂબ જ પ્રેમ અને ધીરજની જરૂર છે. વિશ્વમાં કેટલાક મહાન શિક્ષકો છે, જેઓ ખાસ કરીને કંઈ શીખ્યા ન હતા પરંતુ જેમણે તેમના મહાન પ્રેમને કારણે મુશ્કેલ બાળકો સાથે અદ્ભુત પરિણામો પ્રાપ્ત કર્યાં. પરંતુ આવા લોકો દુર્લભ છે. એ બહુજ મહત્વનું છે કે બાળકોને શિક્ષણ આપવું એ કેટલું જબરદસ્ત કામ છે; કારણ કે બાળકો પર પ્રેમ અને ધીરજની અસર આપણે પોતે જોઈ શકીએ છીએ. જ્યારે વિદ્યાર્થીઓ તેમના માતા-પિતાને પોતાના શિક્ષક વિશે કહેશે અને તેઓ વારંવાર તમને મળશે અને આભાર માનશે અને ભેટ પણ લાવશે. જો શિક્ષકોએ તેમના વિદ્યાર્થીઓના હૃદય અને આત્મામાં આધ્યાત્મિક તત્વોનો પરિચય કરાવવાનો સભાન પ્રયાસ કર્યો હોય, તો તેઓ ક્યારેય ભૂલી શકશે નહીં,

સ્ત્રીઓને યાદ કરશે જેમણે તેમને કંઈક કિંમતી અનુભવ આપ્યા હોય. અને હવે, બાળકો તેમના શિક્ષકો કોણ હતા તે પણ યાદ રાખતા નથી, અથવા જો તેઓ યાદ રાખે છે તો તે સામાન્ય રીતે ફક્ત તેમના પર હસવા માટે અથવા વર્ષો પછી પણ તેમને ઘિક્કારવા માટે છે. તેથી તેમનું બધું કામ વ્યર્થ અને નકામું છે, કારણ કે તેમાં કોઈ પ્રકાશ નહોતો, તેની સાચી ભવ્યતા વિશે કોઈ જાગૃતિ નહોતી.

જે શિક્ષકો બાળકોને ખરેખર પ્રેમ કરે છે તેઓ એટલા થાકી જતા નથી, કારણ કે તેમની નર્વસ સિસ્ટમ આવા તાણ હેઠળ નથી. પરંતુ તમને પ્રેમ અને ધૈર્ય સાથે કામ કરવું જોઈએ, તમને ખાતરી હોવી જોઈએ કે તમારું કાર્ય સફળ થશે અને તે તમને એવા મિત્રો જીતશે જે તમને ક્યારેય ભૂલશે નહીં; નિહંતર, તમે હારેલી લડાઈ લડશો. જ્યારે તમે નાના બાળકો સાથે વ્યવહાર કરો છો ત્યારે પ્રેમ ખાસ કરીને મહત્વપૂર્ણ છે, કારણ કે તમે જે મિત્રો બનાવશો તે તેમના વાલી દેવદૂત છે. દરેક બાળક પાસે એક વાલી દેવદૂત હોય છે જે તેમની સંભાળ રાખે છે, તેમની દેખરેખ રાખે છે અને તેમને શિક્ષિત કરવા માટે શ્રેષ્ઠ પ્રયાસો કરે છે. પરંતુ બાળક જે અન્ય પ્રભાવોને આધીન છે તેના કારણે તેનું કાર્ય ઘણીવાર અત્યંત મુશ્કેલ બને છે. દેવદૂત તેમની દેખરેખ રાખે છે ચાર્જ કરે છે, પરંતુ તેઓ તેમના માટે બધું કરી શકતા નથી, તેથી જ્યારે તેઓ જુએ છે કે કોઈ અન્ય મદદ કરવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યું છે તેવું સમજી તેઓ આનંદિત થાય છે અને તેઓ જોશે કે આ વ્યક્તિને પુરસ્કાર મળ્યો છે.

જેમ તમે જોઈ શકો છો કે બાળકો સાથે કામ કરવા માટે તમારે અમુક પદ્ધિતઓ વિશે જાણવું આવશ્યક છે. તમે એમ કહી શકો કે તમારે તેમના વિશે પણ વિચારવું

જોઈએ, નહીં કે ફક્ત તમારા વિશે. જો તમે થાકેલા અને પતનની સ્થિતિમાં સમાપ્ત થવા માંગતા નથી, તો શાંત રહો, વધુ ધીરજ રાખો અને સચેત રહો, અને તમે ઘણી શક્તિ બચાવશો. જો તમે હંમેશા તંગ અને ચીડીયા રહેશો તો તમે બીમાર પડી જશો.

શિક્ષકો! તેમના માટે ક્યારેય વિચાર્યું નથી કે તેમનું કાર્ય છે તેમના વિદ્યાર્થીઓના આત્માઓ પર કામ કરવું અને તેમનામાં દેવી વસ્તુની છાપ છોડવી. કહો, એવી યુનિવર્સિટી ક્યાં છે જે ભાવિ શિક્ષકોને પ્રેમની શક્તિ દર્શાવે છે? તો વિદ્યાર્થીઓ ક્યાંથી શીખી શકે કે પ્રેમ એ મનુષ્યને પરિવર્તિત, શિક્ષિત અને સુધારવાનો એકમાત્ર રસ્તો છે?

હંમેશાની જેમ, તમામ વ્યવસાયોમાં શ્રેષ્ઠ અને સૌથી ઉમદા વ્યવસાય શિક્ષક અને શિક્ષક જ છે. અલબત્ત, દરેક જણ આ અભિપ્રાય સાથે સહમત ન પણ કરતા હોય. વાસ્તવમાં આજકાલ લોકોમાં આ વ્યવસાય પ્રત્યે બહુ આદર નથી. જો તમે ભૌતિકશાસ્ત્રી છો, વકીલ છો કે ડૉક્ટર- હવે તે અલગ છે! તે વ્યવસાયો સાથે પ્રતિષ્ઠા જોડાયેલ છે! પણ શાળાના માસ્તરો અને શિક્ષકો? લોકો તેમને નીચું જોવાનું વલણ ધરાવે છે. તેઓ એવું માનતા નથી કે બાળકોની સંભાળ રાખવી એ ઘણું બધું છે! ઠીક છે, કારણ કે આ તમામ વ્યવસાયોમાં સૌથી અર્થપૂર્ણ અને સૌથી મહત્વપૂર્ણ છે. બાળકોનું શિક્ષણ જે એક ઈશ્વરીય કાર્ય છે!

કહેવાય છે કે લોકો, આ દિવસોમાં, માનવ સ્વભાવ, મનોવિજ્ઞાન અને શિક્ષણના વિષય પર વધુને વધુ ધ્યાન કેન્દ્રિત કરી રહ્યા છે. આ એટલા માટે છે કારણ કે તેઓ એ સમજવા લાગ્યા છે કે જ્યાં સુધી આ પ્રશ્નોને યોગ્ય રીતે સમજવામાં ન આવે ત્યાં સુધી માનવતા માટે ન તો સફળતા કે સ્થાયી સુખ હોઈ શકે. લાંબા સમય પહેલા

લોકો બીજું કશું બોલશે નહીં. મુશ્કેલી માત્ર એ છે કે આ ક્ષેત્રમાં કંઈક બદલવું પડશે તે અનુભૂતિ અને જરૂરી ફેરફાર લાવવાની ક્ષમતા વચ્ચે મોટો તફાવત છે. રાજકારણ જુઓ! દરેક વ્યક્તિ પરિવર્તનની વાત કરે છે: આ બદલાવવું જોઈએ અને તે બદલવું જોઈએ... વાત કરવી સહેલી છે, પરંતુ જ્યારે તમે જરૂરી ફેરફારો લાવવા માટે તમારી જાતને તૈયાર ન કરી હોય ત્યારે આવી વાત કરવી એ વિચિત્ર છે! તેથી, યુનિવર્સિટીમાં ત્રણ કે ચાર વર્ષ શિક્ષક તરીકેની જવાબદારી નિભાવવા માટે તૈયાર થવા માટે પૂરતું નથી. શિક્ષણની યાવી પ્રારંભિક વિજ્ઞાનમાં રહેલી છે તે માટે સમગ્ર જીવનકાળનો અભ્યાસ, હકીકતમાં અનેક જીવનકાળ, જરૂરી છે. શિક્ષકના હૃદય અને આત્મા અને ભાવનામાં કંઈક વિશેષ હોવું જોઈએ: જન્મેલા શિક્ષકની પવિત્ર જ્યોત, જે ધબકતી અને ચમકતી હોય છે અને અન્ય લોકોને પ્રભાવિત કરવા માટે પહોંચે છે. સાચા કેળવણીકારની હાજરીમાં, અન્ય લોકો મોં ખોલે તે પહેલાં જ તેનું અનુકરણ કરવાની ઇચ્છાથી પકડાય છે. તેઓ અનુભવે છે કે તેમનામાં કંઈક તેજસ્વી અને ગરમ છે, કંઈક જીવંત છે, અને તે હૂંફ, પ્રકાશ અને જીવન છે જે તેમને શિક્ષક જે કંઈપણ સમજાવે છે તે સમજવામાં મદદ કરે છે.

જ્ઞાનના મહાન પ્રદર્શન દ્વારા લોકોને ક્યારેય પ્રભાવિત કરવા નહિ. જ્ઞાન, અલબત્ત, એક ખૂબ જ ઉપયોગી અને બળવાન સાધન છે: જો આપણી પાસે સારી, સ્પષ્ટ દલીલો હોય તો ઘણી બધી બાબતો સમજી શકાય છે. પરંતુ આ પૂરતું નથી. અન્યોને ઉત્તેજિત અને પ્રેરણા આપતી એકમાત્ર શક્તિઓ પ્રેમ, વિશ્વાસ અને પ્રતીતિ છે. આ એક પ્રકારના જીવંત દળો છે. પ્રેમ અને

પાસે પુષ્કળ બૌદ્ધિક શિક્ષણ હોય અને બીજું કંઈ ન હોય, તો તમે અવિચારી, નબળા અને ભયભીત રહેશો, પરંતુ જો તમારી પાસે પ્રેમ અને વિશ્વાસ હશે, ભલે તમે ખૂબ જાણકાર ન હોવ, તો પણ તમે ક્યારેય પરાજિત નહીં થાવ. તમે આગળ વધવાનું ચાલુ રાખશો, વધુ ઊંચાઈઓ સુધી પહોંચશો અને તમારા માર્ગમાં તમને મળનારા તમામ અવરોધોને દૂર કરશો.

આ એક મહત્વપૂર્ણ વાત છે કે ફક્ત જ્ઞાન એકઠું કરવું પૂરતું નથી. તમારે પ્રેમ, વિશ્વાસ અને ધૈર્ય પ્રાપ્ત કરવા માટે કામ કરવાનું નક્કી કરવું જોઈએ; નહિતર, તમે હંમેશા નબળા રહેશો. તમે પુસ્તકોના કીડા જેવા હશો, જેઓ આખું જીવન પુસ્તકાલયોમાં વિતાવે છે, પુસ્તકોમાં એટલા સમાઈ જાય છે કે તેઓ ખાવાનું ભૂલી જાય છે. તેઓ વાંચ્યા જ કરે છે અને નિસ્તેજ, બીમાર અને નિર્જીવ બની જાય છે, અને લાંબા સમય બાદ તેઓને બધું જ છોડી દેવાની ફરજ પડે છે, તેમના પ્રિય પુસ્તકો પણ. અલબત્ત, જો તમે પુસ્તકિયું શિક્ષણ પસંદ કરો છો, તો આગળ વધો. પરંતુ તમે શુષ્ક અને સુકાઈ જશો, અને તમારામાંથી પ્રેમ કે દયા નહીં નીકળે. અને પોતાના આંતરિક વિકારમાંથી બહાર નીકળવામાં અસમર્થ છે.

ફિલસૂફીના વિદ્યાર્થીઓ માટે આ સૌથી મોટો ખતરો છે. તેઓ તેમનો અભ્યાસ પૂરો કરે ત્યાં સુધીમાં, તેઓ વિરોધાભાસી પ્રણાલીઓ અને વિચારોના ગૂંચવાડાથી ભ્રિમત થઈ જાય છે જે તેમને અભ્યાસ કરવો પડ્યો હતો. અલબત્ત, તે માત્ર અપેક્ષિત છે, કારણ કે ફિલોસોફિકલ અભ્યાસમાં તમને સાચી ફિલસૂફી સિવાય બધું જ મળશે. તમે વિશ્વના તમામ દેશોમાં સદીઓથી માનવીઓ દ્વારા ઉપજાવી કાઢેલા વિચારો અને ઉદ્વચન વિશે જાણો છો, પરંતુ ઘણીવાર આ

કહેવાતા ફિલસૂફો સરેરાશ લોકો કરતાં વધુ નહોતા, ફક્ત તેમના પોતાના અત્યંત મર્યાદિત દૃષ્ટિકોણથી વસ્તુઓ જોવા માટે સક્ષમ હતા. અપવાદ સિવાય જેમની પાસે ઉચ્ચ વિષયોનું સાચું જ્ઞાન હતું.

દરેક વ્યક્તિને તે ઈચ્છે તે કરવા માટે સ્વતંત્ર છે, પરંતુ હું અગાઉથી જાણું છું કે પરિણામો શું આવશે, તે મુજબ તમે તમારા મનને જીવન સાથે પોષણ અથવા તમારો બધો સમય પુસ્તકોમાં ડૂબીને પસાર કરશો તો અત્યાર સુધી તમે ખરેખર તમારા મનને પોષવા અને વાંચન વચ્ચેના તફાવતને સમજી શક્યા નથી. પુસ્તકો વાંચવા કરતાં કુદરતને એક પુસ્તક તરીકે વાંચવાની કોશિશ કરો. જો તમે આવું કરશો તો તમે લોકોના ચહેરા અને હૃદયમાં શું લખેલું છે તે પણ વાંચી શકશો. અને, સૌથી ઉપર, સૂર્યને એક પુસ્તક માનો; સૂર્યને દૈનિક વાંચન બનાવો. જે દરરોજ તમારા માટે કંઈક નવું પ્રગટ કરે છે.

સવારે જ્યારે તમે ઉઠો છો તો તમને દિવસ દરમિયાન કામ કરવા માટે નાસ્તાની જરૂર પડે છે, જો તમે નાસ્તા વગર ઓફિસે જશો તો શક્ય છે કે તમારો દિવસ સુસ્તી સાથે પસાર થાય. તમારે કામ કરવા માટે તાકાતની જરૂર છે, અને તાકાત મેળવવા માટે તમારે ખાવું જ જોઈએ. આવું હોવાથી, તમે કેમ સમજી શકતા નથી કે આધ્યાત્મિક સ્તર પર સમાન કાયદો લાગુ પડે છે?

આધ્યાત્મિક પોષણ મેળવવાનું શીખો જે જીવંત અને તાજું હોય, અને જેમ જેમ તમે પરોઢીયે સૂર્યના કિરણોને શોષી લો તેમ તેમ તેને ગ્રહણ કરો. તમને સીધા સ્ત્રોતમાંથી શુદ્ધ ખોરાકની જરૂર છે, તમને પ્રકાશથી ભરવા, તમારી તરસ છીપાવવા અને તમને પુનઃસ્થાપિત કરવા માટે શુદ્ધ, સરળ, શક્તિશાળી પોષણની જરૂર છે. આ તમને અહીં મળે છે. જેમાં વારંવાર એવું કહી

શકાય કે, આ યુનિવર્સિટી નથી; આ તો એક રેસ્ટોરન્ટ છે!

તેથી, પ્રસન્ન થાઓ, કારણ કે જો તમે અહીં કંઈ નવું શીખતા નથી, તો પણ ઓછામાં ઓછું તમને ઉત્સાહ અને જીવનની પ્રેરણા મળે છે - અને તે જ મહત્વપૂર્ણ છે. બીજા બધા પહેલાં તમારે જીવંત હોવું જરૂરી છે. પહેલાં તમે જીવંત બનો અને પછી તમે તમને જે ગમે તે શીખી શકો છો!

કોઈ પ્રાકૃતિક પુષ્પ નકામું નથી, પણ તે શું કામનું છે તે શોધી કાઢવાનું છે. તને આ નથી આવડતું, તે નથી આવડતું, એમ કહ્યા કરવાનું નથી. પણ તેને શું આવડે છે, તેની ખોજ કરો.

ક્યારેક બાળકો ને પણ કંટાળાનો અનુભવ થવા દો!

સતત પ્રવૃત્તિમાં રાખીને બહુ બધું શીખવી દેવાની વૃત્તિને બદલે બાળકને ક્યારેક કંઈ જ ન કરવાનો સમય પણ આપવો જોઈએ, કેમ કે કંટાળો પણ એક સર્વોત્તમ શિક્ષક બની શકે છે. અને કોઈ અનિવાર્ય પ્રવૃત્તિ ન કરવાની હોય ત્યારે પણ શાંત અને ખુશ કેમ રહેવું એ શીખવા મળે છે.

જ્યારે બાળક સાવ ખાલી બેઠું હોય અને તે કંઈ જ પ્રવૃત્તિ નથી કરતું એ સમયે બાળક સાથે વાતો કરો. તેમને ગમે એવી વાતોનો સંભળાવો કે તેને વાતો કરાવો.

“મારા દીકરાને તો જરાય કુરસદ મળતી જ નથી.” આવું જો તમે ગૌરવભેર બોલતાં હો તો જરાક થોભીને વિચારવાનો સમય છે. અલબત્ત આખા દિવસમાં શું કરવાનું છે એનું સૂચી તૈયાર રાખતી આજકાલની માતાઓ ગોઠવતી જોવા મળે છે. એક પ્રવૃત્તિ માંથી બીજી પ્રવૃત્તિમાં વ્યસ્ત રાખતી માતાઓએ બાળકને ખાલી સમયમાં કેમ રહેવું એ પણ શીખવવું જરૂરી છે. દાખલા તરીકે, જ્યારે આપણે બાળક સાથે કોઈ મુસાફરી કરી રહ્યા હોઈએ ત્યારે બાળક વારંવાર પૂછતું રહે છે, આપણે ક્યાં પહોંચ્યા? કેટલી વાર લાગશે? આવી ગયું? વગેરે વગેરે. બાળક કંટાળો અનુભવે છે માટે આવા પ્રશ્નો કરતો હોય છે. માટે બાળકને બધુંજ કરાવવાની સાથે સાથે કંઈ જ ન કરવાના સમયને કેવી

રીતે પસાર કરવો તે પણ સીખવાડવું જરૂરી છે. કંટાળો એક શિક્ષક છે એ જાણવું જરૂરી છે. તો કંટાળાથી થતા ફાયદા અને ખાલી સમય માં ખુશ કઈ રીતે રહેવું એના વિષે થોડી વાત કરીશું.

મારું બાળક સૌથી આગળ વધે અને તેને બધું જ આવડવું જોઈએ એમ વિચારવાવાળા વાલીઓ પોતાના બાળકને દરેક પ્રવૃત્તિમાં ભાગ લેવા માટે બળજબરી કરતા હોય છે, જે સદંતર ખોટું છે. વિશેષજ્ઞ કહે છે, 'અણગમતી અને વધુપડતી પ્રવૃત્તિને કારણે બાળક ખૂબ જ થાકીને ચીડચીડું થઈ જતું હોય છે. ઈચ્છા ન હોવા છતાં પણ વાલીએ કહ્યું છે એટલે બાળકો પ્રવૃત્તિમાં ભાગ લઈ લેતાં હોય છે. વાલીએ જ સમજવું પડશે કે બધી જ પ્રવૃત્તિ એકસાથે કરવી જરૂરી નથી, ૧૦ થી ૧૨ વર્ષનાં બાળકોને એકથી બે પ્રવૃત્તિમાં જ વ્યસ્ત કરો, એનાથી વધારે નહીં. દર વર્ષે પ્રવૃત્તિ બદલી શકો, જેથી તમને ખબર પડે કે, તમારા બાળકને કઈ પ્રવૃત્તિમાં રસ છે. બાર વરસ સુધીનાં બાળકોને પોતાની જાતે નીખરવા દો. જો ક્યારેક બાળકને મન ન હોય તો ઇટ્સ ઓકે ટુ રિલેક્સ... મુશ્કેલી ક્યારે આવે છે જ્યારે લોકો તેને દોષ આપવાનું શરૂ કરે છે કે, તું તો બસ આમ જ બેઠો છે, કંઈ જ કરતો નથી. આવી રીતે તું મોટો નહીં થાય. આવી રીતે છોકરાઓને ઘડી-ઘડી ટોક્યા કરીને આપણે બાળકોને દોષિત છે એવું માનવા લાગીએ છીએ. આજકાલ બાળકોને ડર હોય છે કે લોકો મને કઈ રીતે જોશે? અને ઈચ્છા ન હોવા છતાં પણ પ્રવૃત્તિમાં ભાગ લે છે. તું કંઈ જ કરતો નથી એવો દોષ પોતાના પર થોપવા નથી માગતો.'

અમસ્તા બેસવું પણ જોઈએ, ક્યારેક બ્રેક લેવો, કંઈ જ ન કરવું, અમસ્તા જ બેસી રહેવું એ ઇટ્સ ઓકે. એ મૂળભૂત રીતે પોતાની સંભાળ જ છે. કંટાળો એ એક

ઉત્તમ શિક્ષક છે અને ભાવનાત્મક વિકાસ માટે જરૂરી છે, એમ કહેનાર વિશેષજ્ઞ કહે છે કે, 'ઘણી વાર એવું બને છે કે તમે કોઈ સ્થળ પર જઈ રહ્યા છો જે ખૂબ દૂર છે અને તમારું બાળક કારની પાછળની સીટ પર બેઠું છે અને તે અચાનક રડવાનું ચાલુ કરી દે, ચીડચીડું થઈ જાય. તેને તમારું ધ્યાન પોતાના તરફ ખેંચવું હોય માટે આ બધું કરે. તેઓ કંટાળા જેવી પરિસ્થિતિને સાંભળી નથી શકતાં, તેમને એ આવડતું જ નથી. ખાલી સમય તેમને અધીરાં બનાવી દે છે. આવું ના થાય એ માટે બાળકોને કંટાળા માંથી બહાર નીકળવાના માર્ગ બતાવવા. બાળક સાથે વાતો કરો. બાળકોને ઘર, સગાંવહાલાં, ગામમાં થતા કાર્યક્રમોમાં લઈ જાવ. બધા સાથે હળીભળીને તે લાગણીઓને સમજતાં અને નિયંત્રણમાં રાખતાં શીખશે.'

જીવન એ સંપૂર્ણ ચિત્રપટ નથી. જીવનમાં ઘણા એવા ખરાબ દિવસો આવતા હોય છે જ્યારે વસ્તુઓ આપણા માર્ગે ન જઈ રહી હોય ત્યારે જીવન માટે આપણને આપણી હતાશાઓને અને લાગણીઓને નિયંત્રિત કરવાની જરૂર છે, અને કંટાળો આવવો એ પણ શીખવવાનો એક શ્રેષ્ઠ માર્ગ છે, એવું માનતાં મનોચિકિત્સકો કહે છે, 'ચિંતા, હતાશા અને ગભરાહટ જેવી તકલીફોનો સામનો ન કરવો પડે એને માટે બાળકોને લાગણીઓના દરેક સ્તર સમજવાં ખૂબ જ જરૂરી છે. એક પછી એક સતત પ્રવૃત્તિઓ બાળકો માટે હાનિકારક છે, જેનો યોગ્ય લાભ બાળકોને મળતો પણ નથી અને તે ચીડચીડું થાય છે.'

માતાપિતા આખા દિવસ દરમ્યાન પોતાના બાળક માટે સમય કાઢવો, જ્યારે બાળક સાવ ખાલી બેઠું છે, તે કંઈ જ પ્રવૃત્તિ નથી કરતું એ સમયે તમારા બાળક સાથે વાતો કરો. તેમને રસ હોય એવી વાર્તાઓ કરો. જો

ચીડચીડાપણું ખૂબ વધારે હોય અથવા ચૂપચાપ જ બેસે છે, સોશયલ નથી થતું તો તમારા બાળકને ડૉક્ટર પાસે લઈ જવું જોઈએ.’

કંટાળાને ઉત્તમ ક્ષણોમાં કઈ રીતે બદલવી? બાળકો કંટાળાને મોજમાં બદલવા માટેના વિવિધ ઉપચારમાં, ‘શારીરિક પ્રવૃત્તિ ખૂબ સારી, પણ પછી મગજને શાંત કરવા માટે થોડી વાર એકદમ શાંત બેસવું પણ ખૂબ જરૂરી છે, જેને લીધે શરીર અને મગજ બન્નેને ખૂબ જ ફાયદો થાય. વિઝ્યુઅલાઇઝ થેરપી કરાવવી, એમાં બાળકને જ્યાં પણ પહેલાં ફરવા ગયા હોય અથવા જે ગમતી જગ્યા હોય એને જોવાનું કહેવું અને અનુભવ કરવાનું કહો, ત્યાંની સુગંધ કેવી છે... જેવા સવાલોથી તેને કલ્પના કરવા કહો. બાળક ચીડચીડું થઈ ગયું હોય ત્યારે તેને શાંત કરવા માટે ઊંડા શ્વાસની પ્રવૃત્તિ કરાવી શકાય.’

માઇન્ડ કુલનેસ(ધ્યાન) : આ થેરપીમાં બાળકને શાંત બેસતાં શીખવવું. કરવા માટે કંઈ જ નથી તો આજુબાજુની ચીજોનું નિરીક્ષણ કરતાં શીખવો. હંમેશાં તેને કોઈ પ્રવૃત્તિ હાથમાં પકડાવી દેવાને બદલે તેને શું કરવું છે એ કરવાની છૂટ આપો. કંઈ પ્રવૃત્તિ ન હોય ત્યારે તેને ટીવી સામે બેસાડી દેવું કે હાથમાં મોબાઇલ થમાવી દઈને ટૂંકો રસ્તો ન અપનાવવો. તેને કહો કે અત્યારે કશું જ નથી કરવાનું તો તને કયું કામ કરવું ગમશે? તેને મુક્તપણે જે રમત રમવાનું મન થાય એ રમવા દો.

બાળકોને પૂર્ણ સમય વ્યસ્ત રાખો એ યોગ્ય નથી. આ બધી પ્રવૃત્તિને લીધે બાળકો પોતાને મનગમતી પ્રવૃત્તિ કે પોતાને શું ગમે છે એ શોધી શકતાં નથી, વિશેષજ્ઞ કહે છે, ‘બાળકોને થોડો સમય કંટાળો આવવા દો. જ્યારે તેઓને કંટાળો આવશે ત્યારે થોડો સમય તમને સવાલ કરશે, પછી પોતે જ કંટાળામાંથી

બહાર નીકળવા માટેનો રસ્તો શોધી લેશે, ને આવા વખતે જ તેમની રચનાત્મકતા ખૂબ સરસ રીતે બહાર આવે છે. આ જ એમનો જીવનમાં બદલાવનો સમય હોય છે. જીવનમાં દરેક વસ્તુનું સંતુલન હોવું ખૂબ જ જરૂરી છે.’

કંટાળાથી પણ કેટલાક ફાયદા થાય છે: સમસ્યાનિવારણ કુશળતા વિકસાવવામાં મદદ કરે છે. માતાપિતાની મદદ વગર પણ પોતાની જાતે એ પરિસ્થિતિમાં માર્ગ ગોતતાં શીખે છે. જીવન જીવવાની કલા શીખવે છે.

સમયનું વ્યવસ્થાપન કરતાં અને પોતાને પ્રોત્સાહિત કરવાની આવડત શીખવાડે છે. જ્યારે કરવા માટે ખાસ કંઈ ન હોય ત્યારે ઘણુંબધું કરી શકાય છે એવું તેમને શીખવવું. કંટાળો એક ભેટ છે, એને કેવી રીતે આનંદમય બનાવવું એ શીખવવું.

કંટાળો ક્યારેક અદ્ભુત સર્જનાત્મકતાને અનાયાસે જ જન્મ આપી દેતો હોય છે.

જેવું વિચારશો,,,,,,,,,,,,,તેવું પામશો....

દિવ્યાત્માનું અવતરણ નિશ્ચિત છે.

અને એ ફક્ત તમારી ઈચ્છાશક્તિ પર નિર્ભર છે.

માતા એ કુદરતનું અદ્ભુત સર્જન છે. અને એજ માતાની કલ્પના-શક્તિ દ્વારા બીજા અદ્ભુત અને શ્રેષ્ઠ સર્જન કરવા સક્ષમ છે.

માતા જેવું યાહે એવું મેળવી શકે છે. અને આ વિશ્વને એક સુંદર અને શ્રેષ્ઠ ભેટ આપી શકે છે.

ફક્ત જરૂર છે માતાઓએ જાગૃત થવાની અને ભવિષ્યને એક ઉત્તમ બાળકના સ્વરૂપમાં અવિસ્મરણીય વિભૂતિ પ્રદાન કરવા માટે કટિબદ્ધ થવાની.

જો તમે આ વિશ્વને કંઇક મદદ કરવા માંગો જ છો તો એક શ્રેષ્ઠ મદદ શા માટે ન કરવી?

તો યાવો થઇ જાઓ તૈયાર આ ચીલાયાલુ પદ્ધતિનો બહિષ્કાર કરી અને એક એવી આત્મા ના માતાપિતા બનવા જે સમસ્ત સમાજ માટે એક ઉદાહરણરૂપ અને વિભૂતિ સાબિત થાય. આ પુસ્તક તમને ગર્ભશિક્ષણની.....

*મૂળભૂત જાણકારી પૂરી પાડે છે.

*વિચારધારા ને બદલવાની સમાજ આપે છે.

*ને લઈને પ્રતિકુળ પરિસ્થિતિમાં પણ સકારાત્મકતાની સમજ આપે છે.

*મદદથી બાળકને સમજવા માટેની વિચારધારા વિકસાવવા મદદ કરે છે.

*મદદથી બાળકને શારીરિક,માનસિક,આર્થિક અને આધ્યાત્મિક રીતે બાળકને મજબૂત બનાવવાની જરૂરિયાત છે.

ISBN 978-93-5915-392-6

